שָׁכוּעוֹת **א. כתוב בזוהר שחסידים הראשונים היו ערים כל ליל שבועות ועוסקים בתורה, וכיום נוהגים רוב הלומדים לעשות כן. ומובא בשם האר"י ז"ל שכל מי שאינו ישן בלילה זה כלל, ועוסק בתורה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק. (משנ"ב סי' תצד)**

ב. טעם הדבר על פי הפשט, כיון שבלילה זה ישנו בני ישראל והיה הקב"ה צריך להעיר אותם לקראת קבלת התורה בבוקר, וכדי לתקן זאת - אנו ערים בלילה ועוסקים בתורה. (שם)

שַׁבָּת **עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. ואפילו חכם מכובד, שנעשה עני, יעסוק באומנות, ואפילו באומנות בזויה, ואל יצטרך לבריות**

שֶׂה שה פזורה ישראל זה הסמל לזיקה ההדדית. הערגון להתאחד למרות היותנו פזורים בגלויות. לחוש מצוקות אחים כקשור במחזור הדמים. השה כסמל הרחמים, הנבחר בקורבנות, ומסמל לבני ישראל, רחמנים בני רחמנים, את ההשתתפות ההדדית בצערם וכאבם של אחרים.

שׁוּקְרָן זה מה שאמרנו כשנפטר אחמד שוקיירי

שְׁחִיתוּת צלחת השלטון קורצת במטעמיה, אבל תבליניה מפולפלים ומשחיתים

שינים השיניים בשניים בקבועות או בתותבות (היום הן שתולות)

שִׁיקוּם "שִׁי" הֶלְפְּס מִי אוֹלְוֵויְס אִין סֵיְין "קוּם", "קוּם כְּבָר קוּם"!, וֶן אַי סְלִייפּ אוֹר סְלִיפּ

She helps me in saying **!קום** כבר קום!קום,**when I sleep or slip**

שכינה במחנה "אמר רבי יוחנן: מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו, ביקש לומר לא תשרה שכינה עליהם שנאמר מה טבו אהליך יעקב..." (סנהדרין קה ע"ב). גם פרשת במדבר וגם פרשת נשא עוסקות במילוי התנאי היסודי

של שמירת קדושת המחנה כתנאי להשכנת שכינה. המִפקדים נערכו כדי להראות קבל עולם שאכן מחננו קדוש, אפשר למנות את כולם לבית אבותם. ממילא יש מקום למשכן ולכן צריך גם את הלויים משמשיו. לכן, צריך לשלוח את הטמאים אל מחוץ למחנה הקדוש. לכן אין מקום למעילות ובגידות במחנה ישראל. פרשית המעילה בכספים נגררה לתוך פרשתנו על ידי פרשת סוטה שגררה אחריה גם את פרשת נזיר.אחרי שהתברר כי העם מִתפקד וחונה "לְבֵית אֲבֹתָם", אז ניתן לברך את העם בברכת כהנים שהצטרפה מרגע זה לברכת הבנים שטבע יעקב, היא הברכה שכל אב יהודי מברך את בניו ובנותיו מתוך ודאות מוחלטת בייחוסם.בסופו של הליך חשוב ויסודי זה, הבנוי על הזכות הבסיסית של כל ילד יהודי להכיר את אביו ולהתייחס אחריו, יכולה המשפחה היהודית לשמש בסיס להשכנת שכינה באופן פרטי ויכול מחנה ישראל לשמש כבסיס להשכנת שכינה באופן כללי. (הרב כרמל)

שָׁלוֹם מהי בשורת השלום בעיני?

וְכִי יִמְצָא אִישׁ אֶת אֹיְבוֹ, וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה, וַה' יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי, כי אתה היית הראשון שנהג כן, ולימדת את כל העולם הנהגה זו.

וְעַתָּה, אחרי שראיתי שכבשת את יצרך עד המדרגה הגבוהה הזו, **הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ**, כי המולך על יצרו הוא הראוי למלוך על אחרים, **וְקָמָה בְּיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל**.

וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם

פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם

שֵׁמוֹת לפעמים יש להחליף את השמות – שם האשה על האיש ושם האיש על האשה. זה קורה בהחלפת המהויות של בני הזוג
האיש ראוי להיקרא א ב י ג י ל מלא גיל ותקוה וטוב לב,
ואילו האשה נבלה, כלומר רעת מעללים ותככי זדון, היא ה כ ל י ב י ת ...

שֵׁם אין לך ידוען שאינו בעל שם, אבל אני מעדיף בעל שם טוב...

שֵׁנָה להשתרע צריך על המיטה לא על השֵׁנָה

ש"ס מנהיגי המפלגה אינם שוסים את הגרנות המלאים בתקציבים שסחטו בקואליציה

שִׁסּוּף דברי שיסוף:

כַּאֲשֶׁר שִׁכְלָה נָשִׁים חַרְבֵּךְ, כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֵּךְ,

כַּאֲשֶׁר שִׁכְלָה נָשִׁים חַרְבֵּךְ, כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֵּךְ,

שְׁפִיל האם התיאטרון שלנו מ ש פ י ל או מרומם?

שְׁקוּם הרבה שיקים דרושים שהוא יקום

שְׁקִיעָה גם שקיעה יפה מעוררת בנו את התוגה לחילופי הנוגה

כָּל שֶׁתַּגְבִּיהַּ לְמַעְלָה תַּעֲמִיק שְׁאֵלָה

כל שתגביה למעלה תעמיק שאלה

+שְׁאֵלָה

שאלת השאלות

נאמר על "צור חבלי" שאין לו ראשית ותכלית ועלי להפקיד בו רוחי...אז למה הוא מפקיר בי כל דוי ומכאוב? הרי החבל המקשר אותנו בדיאלוג נצחי מחובל בהרבה שאלות שלא נמצא להן פתרון? זה יעודי? לעמוד בניסיון כל הצרות? הוא הצופה ויודע את סתרינו אולי פעם יתגלה גם פשר עולמו? התגלות שאני קורא לה "הֶאָרָה", הארה פנימית המתעלה לדרגת ההבנה העמוקה של הבריאה

שלפי שעה היא נסתרה...

+שָׂ"שׂ "שָׂשׂ אָנֹכִי" – שְׁטרַיְימֶל-שָׁלוֹם, שֵׁרוּתֵי שְׁלִיחוּת, שְׁלוּמֵי-אֱמוּנֵי

+וְשָׁלָל רַב יִמְצְאוּ כָּל הַמִּפְלַגּוֹת הַדָּתִיּוֹת...

+שְׁאֵלָה שְׁאֵלָה שֶׁאֵין לְךָ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה הוֹרִידֶנָּה שְׁאוֹלָה

+שְׁאָגָה שאגתי ושאגת כל המצטרפים אליה אינה נשמעת באוזני מי שמסוגל להושיע

אמרותי מוקשות במקלדת המחשב כהברקות הנפלטות
מלב לוהט או כאודים מוצלים מאפר לב צונן

+שְׁאֵלָה "מֵעִמְקֵי שְׁאוֹל" – מִמַּעֲמַקֵּי הַשְּׁאֵלָה הַמַּטְרִידָה בְּיוֹתֵר:
לָמָּה סוֹבְלִים בְּנֵי הָאָדָם יִסּוּרֵי גֵיהִינוֹם?

+שְׁאֵר **שְׁאֵר בָּשָׂר – שְׁאָרוֹ שֶׁל אָדָם אִשְׁתּוֹ**
בָּשָׂר מִבְּשָׂרוֹ וְעֶצֶם מֵעַצְמוֹ
לָרֹב אֶחָד מִשְּׁנֵי הֶם נִשְׁאָרִים וֹתֵר

+שְׁאֵלוֹת לָאוֹמְרִים שֶׁאֵין טַעַם לִשְׁאֹל שְׁאֵלוֹת שֶׁאֵין יוֹדֵעַ לַעֲנוֹת עֲלֵיהֶן נֹאמַר: אַדְרַבָּא, כָּךְ נְפַתֵּחַ סַקְרָנוּת אֲמִתִּית שֶׁהִיא הָעִנְיָן הַמְקַדֵּם חָכְמָה,מַדָּע וִיצִירָה

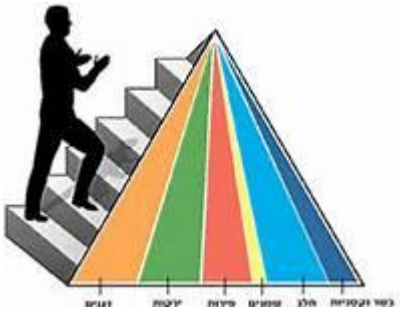

+"שַׁאנְס" שַׁנֵּס מָתְנַיִים אוּלַי תִּמָּנַע מֵהַשְׁמָנַת יֶתֶר

$$BMI = \frac{\text{משקל גוף (kg)}}{[\text{גובה (m)}]^2}$$

+שֵׁבֶט הַחוֹשֵׁךְ שִׁבְטוֹ מַעֲלִים מִבְּנוֹ אֶת שִׁבְתוֹ בְּשָׁרְשֵׁי שִׁבְטוֹ

+שְׁבָטִים **שִׁבְטֵי יָהּ ! שְׁבָטִים וְעֵדוֹת, כִּתּוֹת וּמַעֲמָדוֹת, הַשּׁוֹבְטִים זֶה בָּזֶה**

+שֶׁבֶר שֶׁבֶר הוּא הַמִּצְרָךְ הַנִּזְקָק בְּיוֹתֵר לִשְׁבוּרֵי פַּרְנָסָה

+להשביר לעם אפשר בשבירת מפקיעי שערים ושבירת מטה רשע של עשירי שלוה

+שַׁבָּת יוֹם הַשַּׁבָּת כְּיוֹם מְנוּחָה וְהִתְעַלּוּת רוּחָנִית דָּתִית נֶחְשַׁב
בְּעוֹלָם הָעַתִּיק ע"י אִישִׁים מְפֻרְסָמִים וּמְדִינוֹת "נְאוֹרוֹת"
לִשְׁלִילָה וְלִשְׁנִינָה. הַרְבֵּה זְמַן נִדְרַשׁ לַ"נְּאוֹרִים" הַלָּלוּ
לְהִתְנַעֵר מִזֶּה וּלְהַעֲרִיךְ אֶת הָרַעְיוֹן הַהוּמָנִיסְטִי וְהַדָּתִי
שֶׁאֻמַּץ ע"י הַגּוֹיִים עַצְמָם

+שַׁבָּת בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם,
שְׁקִיעָה לְלֹא יִסּוּרִים,
בּוֹאִי נַפְשִׁי שְׁלֵוָה
לִמְנוּחַת עוֹלָמִים

לְפִי בַּעַל הַטּוּרִים – יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ,
מִצְוַת שַׁבָּת בְּפָרָשַׁת יִתְרוֹ פּוֹתַחַת בָּאוֹת ז' הַשְּׁבִיעִית
בְּאוֹתִיּוֹת הָא"ב וּבָאָה בַּפָּסוּק הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת.
הַצִּוּוּי "לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, מוּפְנֶה אֶל שִׁבְעָה:"
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ, וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ.

וְכַמּוּבָן יֵשׁ לְהַזְכִּיר תְּפִלַּת עֲמִידָה בְּשַׁבָּת הַכּוֹלֶלֶת שֶׁבַע בְּרָכוֹת וְשִׁבְעָה קְרוּאִים הָעוֹלִים לַתּוֹרָה, וּבִתְפִלַּת מִנְחָה שֶׁל שַׁבָּת אָנוּ מַזְכִּירִים שֶׁבַע מְנוּחוֹת:
אַהֲבָה וּנְדָבָה,אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה,הַשְׁקֵט-וָבֶטַח

+שַׁבָּתעֲטִיפַת הַשַּׁבָּת הִיא בֶּגֶד הַקְּדוּשָׁה הָעוֹטֵף אֶת הַכֹּל

+בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת הַמְּנֻפָּצוֹת עַ"י מְיֻדֵּי הָאֲבָנִים וְיִצִיאַת הַכּוֹכָבִים

בְּשֵׁמֵי הַהִתְנַחֲלוּיוֹת יָפִיצוּ כְּבָר הֶהָדָסִים אֶת נִיחוֹחוֹת הַשַּׁבָּת

+גַּם עַל הַקְּרִיאוֹת "שַׁאבֶּעס! שַׁאבֶּעס!" תָּלָה הַהוֹרָאָה:
"שַׁבָּת הִיא מִלְּזְעֹק". אָז מָתַי תָּחוּל הָרְפוּאָה? בְּקֶרוֹב לָבוֹא!
בְּקֶרוֹב הַלְּבָבוֹת וְלֹא בְּהִתְנַגְּשׁוּיוֹת רְחוֹב

+אָנוּ מְנַהֲלִים אֶת חַיֵּינוּ מִתּוֹךְ הֶרֶגֶל וְשִׁגְרָה. גַּם מִתּוֹךְ אֵיזֶה סִחְרוּר שֶׁל תְּנוּעָה חַסְרַת מַחְשָׁבָה. מָתַי וּמָה גּוֹרֵם בָּנוּ לְהִתְלַהֵב? לַהֲפוֹךְ אֶת תְּנוּעָתֵנוּ בְּמוּדָעוּת רְגִשִׁית יוֹתֵר?
אֵיזֶה תִּרְגּוּל יָכֹל לְהַלְהִיב אוֹתָנוּ יוֹתֵר?

+אֵיךְ אֶפְשָׁר לְסַרְטֵן אֶת הַשֵּׁד – שֵׁד הַשִּׂנְאָה וְהַפֵּרוּד?

+אוֹבְּסֶסְיוֹת הַשִּׂנְאָה שֶׁל כִּמָּה מִשַּׁדָּרֵי הַטֶּלֶוִויזְיָה שֶׁלָּנוּ וְהַמְרוּאְיָנִים שֶׁלָּהֶם כְּלַפֵּי הַדָּתִיִּים, הַשְּׂמאלָנִים,הַמִּתְנַחֲלִים אוֹ הַחִילוֹנִיִּים פּוֹרְצִים כָּל מַחְסוֹם שֶׁיּוּעַד לִמְנוֹעַ אֶת הֲצָגַת דֵּעוֹתֵיהֶם הַמְשׁוּחָדוֹת בְּאֵיבָתָם הַנִּצְחִית זֶה לָזֶה

+שָׁבוּעוֹת **הטעם לאכילת מאכלי חלב, זכר ל'שתי הלחם' שהיו קרבים בשבועות, ולכן אוכלים שני מיני מאכלים, של חלב ושל בשר, ועם כל אחד מהם אוכלים לחם אחר. וטעם נוסף אמרו, כיון שמיד לאחר שנצטוו ישראל במתן תורה על מאכלות אסורות, לא יכלו לאכול מאכלי בשר, שנצרכת לכך הכנה ובקיאות רבה [בדיקת הסכין, וניקור החלב וכו'], ולכן אכלו מאכלי חלב, ואנו עושים זכר לזה**

+שָׁבִיט כוכב שביט מפציע ברקיע כהרף עין ונעלם כשביתין ולא קיימין

+שְׁבִיתָה **שְׁרֵפָה ! שְׁרֵפָה ! מְיַלְלִים צוֹפְרֵי הָאַזְעָקָה בְּכָל רַחֲבֵי הַמְּדִינָה - - אֲבָל הַכַּבָּאִים שׁוֹבְתִים, וּבְחוּצוֹת קִרְיָה מִתְנַפְנֶפֶת כְּבָר הַכְּרָזָה:**

כָּאן שְׁבִיתָה!

+שָׁבָץ **כֻּלָּנוּ מֻכֵּי "שָׁבָץ", אֶחָד הַמְשֻׁבָּץ בַּמִּפְלָגָה, וְאֶחָד הַמְּמֻסְגָּר בְּאֵיזוֹ סִיעָה, אוֹ אֶחָד הַשּׁוֹחֶה בְּזֶרֶם מְסֻיָּם וְאֶחָד הַ"מְּפֻזל" בַּפַּזֶּל הַכִּתָּתִי – אֲנִי מְשֻׁבָּץ מַשְׁמָע אֲנִי קַיָּם**

שליפת קריש הדם מעורקי המוח היא טכניקה חדשה המצילה חולים רבים שעד כה נמנעה מהם התקוה והישועה להשתבץ שוב במערכות החיים

+שַׁבָּת **אִם נַתִּיר אֶת הַתַּחְבּוּרָה ה צ ב ו ר י ת בְּשַׁבָּת לַהֶסָּעַת הַהֲמוֹנִים -**
בְּחֹרֶף לְהַחְלָקָה בַּשֶּׁלֶג וְלִסְקִי חֶרְמוֹן, וּבַקַּיִץ לַהֶסָּעָתָם לְחוֹפֵי הַיָּם –
כֵּיצַד יִתְקַיֵּם בָּנוּ הַמַּאֲמָר: "אִלּוּ שָׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת (שַׁבַּת שֶׁל חֹרֶף וְשַׁבַּת שֶׁל קַיִץ) – מִיָּד נִגָּאֲלִים?

על השאלה אם מותר לעסוק בשבת במכירת מצוות ולהעדיף בעלי ממון על שאינם משיב הרב אילוז:

בגמ' במסכת כתובות (ח.) דרשו חז"ל "ממצוא חפציך" - חפציך אסורים אבל חפצי שמים מותרים. ומטעם זה התירו לפסוק צדקה לעניים בשבת ולחשב חשבונות של מצוה וכדו', ומטעם זה נראה שמותר למכור את העליות לס"ת בשבת כיון שכל ההכנסות הולכים לדברים שבקדושה ולצורך בית הכנסת וקיומו. ועיין בשו"ת יחוה דעת למרן הרב עובדיה יוסף שליט"א ח"ה (סי' כ"ה) שהרחיב בזה.ומ"מ טוב יעשו בתי כנסת, שהגבאי לא ימכור את כל העליות אלא חלק מהעליות יעלה לפי שיקול דעתו ואז יוכל להעלות לס"ת גם את אלה שאין ידם משגת לקנות, וביחוד בבתי כנסיות שמגיעים לסכומים גדולים.

+שְׁגִיוֹנוֹת רַעְיוֹנוֹת שֶׁאָנוּ שׁוֹגִים בָּהֶם,תַּרְתֵּי מַשְׁמָע – שׁוֹגִים וּלְהוּטִים לַעֲסֹק בָּהֶם, מֵעֵין אִידֵיאוֹת פִּיקְס, הַפּוֹקְסוֹת אֶת הִרְהוּרֵינוּ, וּכְשְׁגִיוֹנִיוֹת הַמְשַׁגְּעוֹת אוֹתָנוּ בְּשִׁגְיאוֹתֵינוּ

שֶׁהַכֹּל

שֶׁהַכֹּל וְהַשְּׁכוֹל

נִהְיָה (נְהִיָּה) בִּדְבָרוֹ

שְׁגִיאָה הִיא טָעוּת מִתּוֹךְ שְׁגֶרָה אוֹ שְׁגִיָּה

+שְׁגָעוֹן הַמַּן פִּרְנֵס אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, אֲבָל רַבִּים הֵחֵלוּ בַּמַּסָּעוֹת הַקָּשִׁים לְהִתְלוֹנֵן עַל מַ נְ יְ ה, כְּמִי שֶׁנִּטְרְפָה דַּעְתָּם בְּגַעֲגוּעִים לְמָזוֹן אַחֵר בְּקֶבָתָם

ש"ל – שגרת דרעי: והשד העדתי

+שֵׁ"ד האות הזעירה יו"ד המבדילה בין שד לשדי מכילה את מלוא תוקפה של האכיפה לאלו השד כפאם ולאלו –ש ד י

+שְׁדוּלָה

שַׁדָּה שֶׁל שְׁדֻלָּה לְשַׁדֵּל לְיֶתֶר גְּדֻלָּה

+שַׁדַּי לחכם טבע

כנוי האל המתגלה ברמיזה של השגחה וְלִווי – :"ודי ברמז",בסדרי הטבע ולא בנסים גדולים המשנים סדרי

אֵל שַׁדַּי

"אני הוא שאמרתי לעולמי די" (חגיגה יב) גזירת איפוק וריסון, שליטה בתאוות החמדה לפרסום,לכבוד, וקנאה

לקניין

+שׁוֹאֲבוֹת לְעֵת צֵאת הַשּׁוֹאֲבוֹת יוֹצְאִים גַּם הַ שַּׁ בַּ בִּ י ם

+שׁוֹאָה **הֵם רָאוּ – וְלֹא מִחוּ , הֵם יָדְעוּ – וְלֹא פָּעֲלוּ , הֵם יָכְלוּ – וְלֹא הִפְצִיצוּ,הֵם לֹא נֶחְלְצוּ כְּשֶׁאֵלֶּה נִשְׂרְפוּ, הֵם לֹא נָקְפוּ אֶצְבַּע לִמְנֹעַ בְּעוֹד מוֹעֵד שׁוֹאַת עַם עוֹלָם וּבָעֲלָטַת**

הָעוֹלָם כְּשֶׁבֵּין הַבְּתָרִים עָלָה עֲשָׂן הַמִּשְׂרְפוֹת נֶחְתְּמָה בְּרִית הַדָּמִים – כִּי דַּם עֲבָדָיו יִקֹּם

אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד...פָּסוּק

שֶׁנִּקַּר בְּכָל שְׁנוֹת הַשּׁוֹאָה בְּמֹחֲנוֹ... קִוִּינוּ שֶׁיִּמָּצֵא לָנוּ,
שֶׁהֲרֵי נִמְצָאנוּ בְצָרוֹת מְאֹד, וְלֹא הִרְפָּה הַיֵּאוּשׁ – שֶׁמָּא
גַּם ה ו א בְּצָרוֹת וְאֵינוֹ פָּנוּי לְחַלְּצֵנוּ...

+שָׁוְה "עמק שוה הוא עמק המלך" (בראשית יד יז) המלך שאינו מתנשא אלא משווה אצמו לנחותים ממנו, כעמק לפסגת ההר, הוא המלך שנמלכים בו באהבה והערצה

+שׁוֹטֶה סוטה ממעשים מסודרים, מהסדרים המקובלים כראוי

פָּגַשְׁתָּ בְּשׁוֹטֶה – אַל תְּנַסֶּה לְיַתֵּן דַּעַת עָלָיו

שׁוּקָרָן – תודה אמיתית או שקרנות-שׁוּקִית?

+שְׁוִיוֹן הַשְׁוִיוֹן הוּא בַּמָּוֶת לֹא בַּדֶּרֶךְ אֲלָיו

+שׁוֹר מִיהוּ הַזּוֹכֶה לַקֶּרֶן וְהַפרוֹת? ה ש ו ר !

+שׁוֹחֵד **הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי פִּקְחִים גַּם כְּשֶׁהוּא עָטוּף בְּאֵין רוֹאִים בְּכָל מִינֵי מַעֲטָפוֹת וּשְׁלִיחִים**

+הַשְׁחִיתוּת מַפְרֶנֶסֶת לֹא רַק אֶת מְחַסְּרֵי הַפַּרְנָסָה
אֶלָּא גַּם אֶת הַפַּרְנָסִים עַצְמָם

+שֹׁחַד האיסור לנותן ולמקבל – ש'-ניהם חַד. שנון-חד-דק
בדרכי פלפול וחידודים ינסו לחתוך את הדין בדקות רבה

מה נתרבו ראשי ובכירי שלטון העוטים מעילי שחיתות,
המועלים לא בשוליהם פעמוני זהב ורימוני רמאות

+שחִיחַ שִׂיחַ בלתי פוסק בפחד אויב יגרום יציר שחיח

+שחיחוּת השחיחות אינה עוצרת אלא אוצרת רעה ויגון

+שְׁחִיתוּת היא פרי הבאושים שמעלים מבאר שחת אנשים שטבלו
לשרת בממשל ובמשק

השחיתות כרויה הן לרשע הן לצדיק

+ש ח ת
ביומו גובה שכרו ובלילו פורקו לשכרונו, ביום זורח שמשו
ובלילה מִדְרְדֵּר בשקיעתו

שׂחַד הַשׂחַד מַעֲלֶה חֲשָׁד שֶׁאֵין זֶה מִשְׁפָּט צֶדֶק

שְׂחָיָה לְמַד לִשְׂחוֹת עִם הַזֶּרֶם כְּדֵי לְהַכִּירוֹ עַל בּוּרְיוֹ לִפְנֵי שֶׁאַתָּה שׂוֹחֶה כְּנֶגְדּוֹ

+שְׁטוּיוֹת הַשּׁוֹטִים אוֹמְרִים שְׁטוּיוֹת וּמִתְנַצְּלִים וְאִלּוּ הַחֲכָמִים מְנַצְּלִים אֶת חָכְמָתָם לוֹמַר שְׁטוּיוֹת

+שְׁטִיבֶּל שְׁ טִ י בֶּ ל – בַּיִת קָטָן – בּוֹ הִתְיַחֲדוּ חֲסִידִים מִפְּנֵי הַמִּתְנַגְּדִים לְקַיֵּם אֶת הִתְוַעֲדוּתָם,תְּפִילָתָם,וּמִשְׁתֵּה סְעוּדָתָם, וְלִי זְכוּרָה בְּשֵׁם זֶה הוֹצָאַת סְפָרִים שֶׁהֶעֱנִיקָה

לָנוּ אֶת "הַבַּיִת הַגָּדוֹל" הַמְכַנֵּס גַּם מֵאוֹצְרוֹת הַתַּרְבּוּת שֶׁל הָעוֹלָם

+שְׁטִיפָה אֶת הָאַזְהָרָה עַל שְׁטִיפַת מֹחַ צָרִיךְ לְהַרְחִיב עַל שְׁטִיפַת פֶּה

+שְׁטִיחִים אָנוּ פּוֹרְסִים לְרַגְלֵי אוֹרְחִים רָמֵי-מַעֲלָה הַמְבַקְּרִים בְּאַרְצֵנוּ שְׁטִיחִים מְכֻבָּסִים וּמְכֻבָּשִׁים בַּכָּבוֹד הַלְאֻמִּי הַנִּרְמָס

+שִׂי"א שִׁדָּפוֹן-יֵרָקוֹן-אַרְבֶּה - פֶּרְעָנוּיוֹת שֶׁעֲלֵיהֶן מַתְרִיעִים בְּכָל מָקוֹם (תענית יט), אֲבָל "שִׂיאִים" שֶׁל פֶּרְעָנוּת בְּיָמֵינוּ עוֹלִים עַל כֻּלָּנָה

+שִׁיבָה **וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה**...
אבל אפשר להמשיך בשיבה טובה בחיים ולא להיקבר !

+שִׁיחִי לשים, שימת דברים בפה - מה להשיב על ספקותיך והתלבטויותיך, שימת שינויים בנפש, בהלך הרוח, זאת תשומה הנדרשת לאיזון בכוחות הנפשיים והגופניים, שיויתי היא תשומת הלב לכל הקורה ומתרחש ולהתרשם מן הכוחות הפועלים בטבע ומחוץ לטבע

+שִׂיחַ שיח-שפתיים הוא נוהל שיחה נעימה,בסבלנות ואורך רוח, לשמוע כל דעה. תורה זו טרם נלמדה על בוריה במערכות הדיונים המיועדים לשקף מערכות שונות של סברות וויכוחים. לרוב מתירים צרורות מתפרצות של שיסוע המדברים האחרים. וכל המקצין ברמת קולו והפרעתו מתגדר בכתר של הצלחה וכושר הנהגה.

+שי"ן   כל שעה היא שעת השי"ן, שעת השיניים והשפתיים, לשמור על   הלשון מכל לזות שפתיים

+שִׂיחַ   שיח נפש פותח אשמורות של חוויות וזכרונות לאמירות גלויות

+שִׂיחָה   "שיחת נפש" חושפת פרשיות חיים ומעשים הרודפים אחריך או שאתה מתפאר בהם

+שִׁיטִין   "אָבֵל הַשִּׁיטִים" חונה אצלי כאבל של השיטין הריקים בשורותי שאינן מתמלאות באיזה דבר חכמה

+שִׂיכִּים וּצְנִינִים
שני סוגי אויבים – <u>שִׂיכִּים</u>: שאתה שׂ וֹ כֶ ה בגלוי את מזימותיהם להָצֵר ולהָרַע,להַציק ולִפגוֹע;
<u>צְנִינִים</u>: המעמידים פָּנים שאינם אויבים אלא מצַנְּנִים את אֵיבָתָם ומַסתירים אותה מן הפומבי והגלוי ופועלים בסֵתֶר; בדומה לַ צְ נ וֹ ן התקוּע עמוק באדמה ושורשו להרע אלא שעָלָיו הגלויים על פני הקרקע מחַפּים על מזימותיו

+שִׁירַת הַבַּרְבּוּר

בשם זה מכַנים יצירה אחרונה שחיבר משורר,סופר,קומפוזיטור, והיא נעוצה במיתוס העתיק שלפיו הברבור האילם פורש כנפיו לפני מותו בשירה ענוגה.למעשה הוא פולט צויחות ומשמיע קולות שלא נשמעו מפיו כל ימי חייו. השם הזה שניתן לצוואה הספרותית האמנותית והרוחנית היא תרגום של שירי שוברט (שירי ה"ליד")

Schwanengesang), שפורסמה בשנת מותו, 1828.

ונראה לי ש ב ר ב ו ר י שירה רבים נשמעים לאורך ימיהם של יוצרים...

+שִׂיחַת-נֶפֶשׁבְּכָל עֶרֶב מֻזְמָנִים עַל מִשְׁכָּבִי שִׁבְעַת הַשָּׂרִים בְּמֶמְשֶׁלֶת לִבִּי
לַדְוּוחַ הַיּוֹמִי – הָאֶתִי,הָאֶסְתֶּטִי,הַדָּתִי,הַלּוֹגִי,הָאֱמוּצִיוֹנָאלִי,
הַמִּשְׁפָּטִי וְהַבַּקוֹרֶתִי. בָּאוֹפּוֹזִיצְיָה הַמַּצְפּוּנִית תָּמִיד נִשְׁמָעִים
קוֹלוֹת בִּלְתִּי מְרוּצִים

אתי / אסתטי/

דתי / לוגי /רגשי

משפטי/ביקורתי

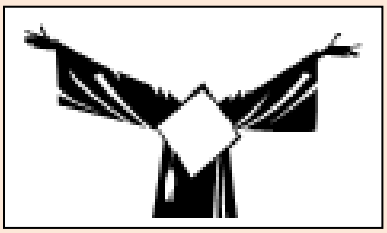

+שִׂיכִים הָאוֹיְבִים בַּתּוֹרָה מְכוּנִים בְּשֵׁמוֹת שִׂ י כִ י ם וּ צְ נ י נ י ם

שְׁנֵי סוּגֵי אוֹיְבִים – שִׂיכִים: שֶׁאַתָּה שׂ ו כֶ ה בָּגָלוּי
אֶת נִכְלֵי מְזִימוֹתֵיהֶם לְהָצֵר וּלְהָרַע,לְהַצִּיק וְלִפְגֹּעַ.
צְנִינִים: אֵלּוּ הַמַּעֲמִידִים פָּנִים שֶׁאֵינָם אוֹיְבִים אֶלָּא
מְצַנְּנִים אֶת אֵיבָתָם וּמַסְתִּירִים אוֹתָהּ מִן הַפּוּמְבִּי וְהַגָּלוּי
וּפוֹעֲלִים בַּסֵּתֶר – בְּדוֹמֶה לַצִּנּוֹן הַתָּקוּעַ עָמוֹק בָּאֲדָמָה
וְשָׁרְשׁוֹ לְהָרַע אֶלָּא שֶׁעָלָיו הַגְּלוּיִים עַל פְּנֵי הַקַּרְקַע
מְחַפִּים עַל מְזִימוֹתָיו

שְׁעַת הַשִּׁי"ן לְכָל שָׁעָה – שְׁתִיקָה – שְׁמִיעָה -שדרוג

+שִׁירָה מתי השירה מְלַבֶּבֶת? רק בְּמִסיבות לביבות חנוכה?...
השירה תאחד אותנו הן כשאנו מריעים הן כשאנו מרועעים
שיריהם של משוררינו הצעירים משתוררים בכל סוגי
התקשורת וחצוצרות הפרסומת מחַצְרים על רוממותם

+שִׁישִׁים ה נ ה = 60 ! הגעת עד הֵנָּה, עד מחצית הדרך מהנה והלאה...

שׁ שׁ י ם - שתשלים שנותיך ימי מאה-ועשרים

גיל שישים מסומן בזקנה – זקנה שֶׁרֵיקה מעבֵירה, גם משם
רע בילדות מתפָּרְעָה וממרידה, זקנה שאינה מתקַשָׁה
בפעולה ואינה שוקעת בבטלה, אלא ממשיכה ביגיעה של פרנסה
ויצירה, זקנה שאינה כרוּתה משֵרות עצמי וציבורי, זקנה שאינה מַטריחה
אלא מַנעימה כל שמסביבה

+שִׁיר חֶסֶד הַגִּיגִי מַפְעִים אֶת שִׁירִי בַּלַּיְלָה וְאֵינִי מַכִּיר בְּנִסִּי

+"עַל עֶלְמוֹת שִׁיר" – הַשִּׁיר הוּא מַבָּע שֶׁאֵינוֹ נָהִיר בְּלִשׁוֹנוֹ וּרְמִיזוֹתָיו נֶעֱלָמוֹת. הֶקְשֵׁר חֲרוּזָיו וּמִשְׁפָּטָיו עָלוּם –

-=

לַמְחַבֵּר עַצְמוֹ, וְכָל שֶׁכֵּן לִמְפָרְשָׁיו. עֲרֵבִים
הַדְּבָרִים כְּשֶׁלְּעַצְמָם גַּם בְּהֶעָלְמָם מֵהֲבָנָתֵנוּ אֶת פִּשְׁרָם

+שִׁירָה לֹא כָל שָׁעָה כְּשֵׁרָה לְשִׁירָה אֶלָּא "בַּאֲבוֹד רְשָׁעִים רִנָּה"

סְפִינְקְס הָאֶבֶן, עַל רֶקַע מַצֵּבוֹת הַמִּסְכֵּנוּת
בְּשִׁעְבּוּד מִצְרַיִם, מַיְשִׁיר מַבָּטוֹ לְעֵבֶר
הַשָּׁרִים מֵאָז וּבְכָל יוֹם וָיוֹם
אֶת שִׁירַת הַגְּאֻלָּה וְהַנִּתּוּק מִשִּׁעְבּוּד וַעֲרִיצוּת
שִׁירָה בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי אוּלַי אֶכָּשֵׁל בִּנְתִיבָתִי, אוּלַי אֶפּוֹל
בַּפַּח שֶׁטָּמַן לִי הֶגְיוֹנִי

+שכול מָה מְבָרְכִים בְּצִדּוּק הַדִּין?
שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ -
לְרַבּוֹת הַשְּׁכוֹל...

+שכולים ישבנו אתם, עם הורים שכולים, מטושטשים לאין עונים,
ולפתע הם מתבוננים בנו ושואלים: למה עם הבנים,
הנופלים בגבורה, אין אנו ההורים נכנסים לקבורה?

שכינה - שחי-נא וראי מצוקות בני בחירה מבני עולה

+שכנים **אנו חיים בבית משותף, ואין לנו ברירה לבחור את השכנים שהיינו רוצים אלא לחיות עם אלה המתגוררים בו**

+שכנה תפילה לגמלאי : חלצני אל משכחה, של שם,מספר,אמרה,
ומה שקרה...

חשיבה כזאת גורמת לנו לבחון כל אירוע לאור רצף של אירועים אחרים שקדמו לו או שיבואו בעקבותיו. חשיבה זאת גורמת לנו לא פעם להחמיץ את הדבר העיקרי - הרגע הזה עצמו.רבי נחמן ראה בשכחה מעלה גדולה בניגוד לעולם שרואה בה חיסרון. הוא עצמו היה נוהג להסיר מדעתו "כל מה שעבר והלך" (שיחות הר"ן כו), כלומר לשכוח כל אירוע מיד לאחר שעבר.הנהגה כזו עוקרת מהשורש את כל ההסתכלות התהליכית - אין כאן יותר התקדמות או נסיגה אלא כל צעד הופך להוויה בפני עצמה. הרגע

הזה הוא תמצית הגילוי האלוקי כפי שהוא,
ללא כל קשר לרגע שקדם לו או לזה שיבוא אחריו.
השכחה הופכת להיות מתנה מופלאה המאפשרת לנו
להסיר מעלינו את המשא הכבד של כל הזיכרונות
השונים המלווים אותנו ואינם מאפשרים לנו
למצות את הרגע הזה. אין בכך הכחשה של היכולת
לבחון את התהליכים המרכיבים את חיינו וללמוד
מהם כיצד להתנהל נכון יותר, אך כאשר
נפנה לצעד הבא יהיה עלינו להיות פנויים מכל
הצעדים הקודמים

+שִׂכְרוּת

הֲיֵין מְשַׂמֵּחַ אֲבָל מְאַבֵּל כְּשֶׁנֶּהֱג שִׁכּוֹר נוֹסֵף אֶת קָרְבָּנוֹת הַתְּאוּנוֹת

+שָׂכָר שכרו של אדם נקבע אצלנו לא רק בזכות עצמו אלא
בזכות ייחוסו,מעמדו באיגוד המקצועי וההסתדרותי,
ואם נתקלקל במעשיו יצא שכרו בהפסדו למרות כל
פועלו

על בני ישששכר נאמר:"יודעי בינה לעתים" (דבי"א א יב)
משמע שיש שכר לְעִתִּים ליודעי בינה

שְׁכִינָה נֶאֱמַר בְּפִסְחִים קיד :"אֵין הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה מִתּוֹךְ עַצְלוּת",
וּמִן הַנֶּאֱמַר "מִזְמוֹר לְדָוִד" נִלְמַד שֶׁקּוֹדֶם אָמַר שִׁירָה
וְאַחַר כָּךְ שָׁרְתָה עָלָיו הַשְּׁכִינָה. אַל תִּתְעַצֵּל לוֹמַר שִׁירָה,
הַהַשְׁרָאָה כְּהַקְדָּמָה אֵינָהּ תְּנַאי לְכָךְ...

+שְׁכוֹל **עַל מוּת לַבֵּן – אֶת שְׁחוֹר הָאֵבֶל אֵין לְ לַ בֵּ ן**
וּמִי יְמַלֵּל אֵיךְ פָּגָה הַחִיּוּת וְתָשָׁה הָ עֲ לָ מ ו ת..

הַיּוֹם אָנוּ הוֹלְכִים מִשְׁפָּחָה שַׁכּוּלָה לְנַחֵם
וּמָחָר הִיא תָּבוֹא אוֹתָנוּ לְנַחֵם...

שְׁקוּלִים זֶה לְעֻמַּת זֶה בַּשְּׁכוֹל הָרָע
שַׁ כּ ו לִ י ם ו שְׁ ק ו לִ י ם

+שְׁכִינָה כָּל מָקוֹם שֶׁגָּלוּ יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָה עִמָּהֶם. מָצָאתִי לְכָךְ גִּימַטְרִיָּה זוֹ: אֱהִיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה = 543 בְּיִשְׂרָאֵל = 543

הַכֹּחַ הַמּוֹלִיד הַכָּרוֹת אֲמִתִּיוֹת וּמְשַׁכֵּל אוֹתָן

+שָׁכָר הַמַּחְלוֹקֶת בְּעִנְיְנֵי שָׁכָר הִיא בַּהֲצָבַת הַ שֵׂ כֶ ר

+שִׁכְרוּת נִכָּח רִבּוּי הָעִוּוּתִים בְּשִׁכְרוּת צָרִיךְ לְהַגְבִּיר אֶת הַחִנּוּךְ לְבִטּוּל הַיַּ"שׁ (יַיִן שָׂרָף)

שְׁכֶם מַדּוּעַ אָנוּ מַטִּים שֶׁכֶם לְכָל הִתְגָּרוּת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁכֶם?

+ש ל ג

האויר. כידוע החורף הירושלמי קר וקשה לפעמים.תוקפו הוא בעיקר בחודש שבט. ואותם זקנים נתנו סימן אזהרה לתוקפו. המדובר בפרשת "ויגש", שחלה לרוב בחודש שבט.וכך דרשו פנים ואחור את האותיות של ו-י-ג-ש" ו - י-יהיה ג'- ש-שבט כלומר אם יחול יום שישי בשבוע בתאריך ג' שבט ש-שלג ג-גדול י-יהיה ו-וקור ...בעשרות השנים שחיינו בירושלים קשה לנו לאמת את מהימנותו של סימן זה, אבל בקידוש בית הכנסת אחר קריאת פרשת "ויגש" בכל שנה נוהגים היינו תמיד להזכירו.
הואיל והשנה, שנת תשע"ד, והחזאים כבר מנבאים לנו חורף קשה בכל אזורי הארץ, נזכרתי בסימן "ויגש" ושיניתי את משמעות האותיות משתי סיבות: האחת משום שאני גר בדיור המוגן עד 120 בהוד השרון, והשנית משום שהשנה היא שנה מעוברת. לפיכך ו- כלומר יום השישי בשבוע י - יהיה ג - תאריך ג' ש - שבטבת והאותיות לאחור - שלג גדול יהיה וקור.

למה שיניתי משבט לטבת? משום שהשנה הזאת מעוברת ולכן ראוי להקדים את הסימן חודש קודם לשבט. ו א כ ן! יום שישי השנה חל בג' טבת. ממש לפי הסימן המזהיר,וכך היא התחזית הנשקפת לנו למזג אויר קשה וקר.
ולסיום עוד הערה קטנה. בדיור המוגן שלנו מפעילים את מזגני החמום בהתאם לתצפיות והתחזיות. השנה זה תואם את הסימן – ו- והמזגנים י- יפעלו ג- גשם ש- שלג ש- שירבו ג- גם י- יחַמְּמוּ ו- וִישַׂמְחוּ... ***
מספרים לי שבשנת לדתי 1920 ירד השלג בירושלים והגיע לגובה של מטר. אבא היה מחליק מן החלון שבקומה השנייה להביא פת לחם ושאר ירקות,ועד היום לא קיבלתי תשובה מספקת כיצד הצליח לעלות מן הרחוב בחזרה לחלון...

ירושלים המושלגת בטבת תשע"ד

+שָׁלוֹם **הָאֱמֶת נִזְקֶקֶת גַּם לְרַגְלֵי הַשֶּׁקֶר, כְּשֵׁם שֶׁבְּצַד מִצּוּי הַדִּין, בְּחִינַת "יִקֹּב הַדִּין אֶת הָהָר" אָנוּ צְרִיכִים אֶת "לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין", אוֹ "הֲלָכָה וְאֵין מוֹרִים כֵּן".נִתְקַיֵּם אֵפוֹא עַל בָּסִיס "הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ"**

יש מתלמידיו של אהרון שהוא אוהב שלום, אך בחרון אף
ירדוף לגנות אוהבי שלום אחרים

+שְׁלוֹמִי שלומי הוא איש שלומי שאני בוטח בו בכל ענייני מחשב

+שְׁלִיטָה ההישגים בתחום השליטה במגפות אינם מבטיחים לנו
תקוות לגבי השואה האקולוגית והגרעינית

בבדיקת שלשלת הפאר תמצא גם הוליות של לשלשת

+שַׁלְשֶׁלֶת

+שֶׁלְחָן עָרוּךְ שֶׁלְחָן עָרוּךְ מַעֲנִיק לָנוּ לְפִי מַסֹּרֶת אָבוֹת אֶת
הַמְזוֹנוֹת הָרוּחָנִיִּים הַדְּרוּשִׁים מֵעֵבֶר לִתְחוּשַׁת הַגּוּף
לְחִבּוּר אֶל הָאִידֵאָלִים הַגְּבוֹהִים

+שָׁלוֹם   מִצַּוָּאָתוֹ שֶׁל הָרַב עוּזִיאֵל לְרַבָּנוּת מַנְהִיגַת הַמִּזְרָח:

"שִׁמְרוּ מִכָּל מִשְׁמָר אֶת שְׁלוֹם הָעָם וּשְׁלוֹם הַמְּדִינָה, וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ... הָסִירוּ כָּל גּוֹרְמֵי הַפֵּירוּד וְהַמַּחְלוֹקֶת מִמַּחֲנֵנוּ וּמִמְּדִינָתֵנוּ, וְהַעֲמִידוּ בִּמְקוֹמָם אֶת כָּל גּוֹרְמֵי הַשָּׁלוֹם וְהָאַחְדּוּת בְּתוֹכֵנוּ. וְהָיָה מַחֲנֵנוּ טָהוֹר וּמְקֻדָּשׁ".

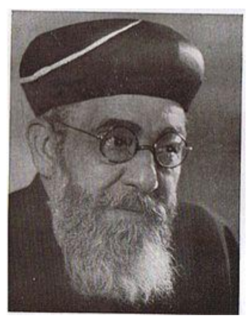

+שְׁלוֹם בַּיִת   בַּשֶּׁלֶג יַאֲדִימוּ הַדִּיּוּנִים עַל מָטוֹס מְיוּחָד לַנָּשִׂיא וּלְרֹאשׁ הַמֶּמְשָׁלָה בְּמַסְעֵיהֶם, וְעַל בַּיִת אַחֵר, חָדָשׁ וּמוּתְאָם יוֹתֵר לְקַבָּלַת הָאוֹרְחִים וְהַפְּגִישׁוֹת הַמְיוּחָדוֹת. כָּל זֹאת לְרַוְחָתָם שֶׁל הַגְּדוֹלִים כְּשֶׁנִּזְקֵי הַשֶּׁלֶג בְּתַשְׁעָ"ד מַגִּיעִים כְּבָר לְמִילְיַארְדִּים...

ש ל ו ם ל ש ל ו ם !

+שְׁלוּחִים הַרְבֵּה שְׁלוּחִים לַמָּקוֹם, שֶׁל דִּין וְשֶׁל רַחֲמִים. בְּתְפִלּוֹתֵינוּ
הֲרֵינוּ עוֹתְרִים לְהָמִיר אֶת שְׁלוּחֵי הַדִּין לִשְׁלוּחֵי רַחֲמִים

+שָׁלוֹם *בַּמֶּה תָּלוּי שָׁ-ל-וֹ-ם מִפְּלַגְתִּי?
שְׁמוֹר-לִי-וְאֶשְׁמוֹר-מֵעָמָּדוּתְךָ...

+*הַצּוֹרְרִים מִתְנַכְּלִים לָנוּ בְּנִכְלֵי מִרְמָה לְשָׁלוֹם לְקַיֵּם אֶת
"תּוֹרַת הַשְּׁלַבִּים" בְּתַחְבּוּלוֹת שֶׁל הִתְיַדְּדוּת מְדֻמָּה

+שָׁ-ל-וֹ-ם – שֶׁיִּבְטַח-לְבְטָחוֹן-וְלֹא-מִלִּים

+*"בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ" –
רְדוֹף אַחַר אוֹיְבְךָ עַד שֶׁיְּבַקֵּשׁ לְכְרוֹת עִמְךָ בְּרִית שָׁלוֹם

לֹא יִכּוֹן שָׁלוֹם בְּפַלֶּשְׂתִּין אִם לֹא יִסָּתֵם פִּי מַשְׂטִין

שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אִם הֻקְדַּם הָרָחוֹק מֵהַקָּרוֹב יִתָּכֵן שֶׁיִּתְקָרֵב

+שָׁלוֹם – בְּלִי יָרֵחַ, אֶפְשָׁר לְהַשְׁווֹת אֶת הַמַּשָּׂאִים וְהַמַּתָּנִים בְּעִנְיְנֵי הַשָּׁלוֹם לִבְלִי הַיָּרֵחַ,

כְּלוֹמַר לַתַּהֲלִיכִים שֶׁל בְּלִיָּה וּתְחִיָּה, לְתוֹפָעוֹת הַיָּרֵחַ בְּהִתְמַלְּאוֹ וּבְהִתְרוֹקְנוֹ.

אִם אֲנִי שַׁ"ץ אֶתְפַּלֵּל בִּמְלוֹא הַכַּוָּנָה וְהַמַּעַשׂ שָׁלוֹם צוֹדֵק

+שָׁלוֹם שַׁכּוּל - כשקול השלום אינו קול האמת הריהו שַׁכּוּל. קולות ההסתה כנגד ישראל,קולות הקוראים להשמדת ישראל, קולות ילדים המתאַמנים להילחם בנו, קולות כהני הדת המלהיבים בדרשותיהם את יִצְרֵי ההמונים להכחידנו, קולות התקשורת העוֹיֶנת,הקולות השקולים בכסף הסעודי והאיראני, אינם מסתירים את המטרה האמיתיתבהתקפות הג'יהאד המוסלמי עלינו. האיסלם הקיצוני בשלוחותיו של בִּן-לַאדן,חיזבאללהואיראן הם הקולות המוכרים לנו מימי "לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד"..וכל עוד יהמו קולות אלה של האויבים והמשַׂנְּאים יהיה השלום שקול כנגד הקול השכ ו ל...

+שִׁלּוּשׁ

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ - הַשִּׁלּוּשׁ הַמְאַלֵּף:
אִינְטֶלֶקְטוּאָלִי-אֶתִי-אֶסתֵיטִי
הַמְשֻׁלָּשׁ הַמַּקִיף,הַמַּשְׁלִים
בְּצַלְעוֹתָיו אֶת הַהֲוָיָה הָאֱנוֹשִׁית

+שְׁלִיחוּת שְׁלִיחוּת טוֹבָה יְכוֹ

+תודעת השליחות מוציאה את האדם מעצמו ובוחנת את יעודו כשליח העומד באיתנותו לשאת באחריות.

שְׁאִיפָה כְּמוֹסָה וּרְמִיזָה לְהָמְשֵׁךְ ה ש ל י ט ה

+שְׁלִיטָ"א

+שֶׁלִ"י אָמַרְתִּי "שֶׁלִּי" הִיא" – אַךְ שָׁוְא לבה ידבר +שְׁלִיפָה

שְׁלִיפָה סְפוֹנְטָנִית מִן הַמֹּחַ מְוַתֶּרֶת כְּנִרְאֶה עַל הַמֹּחַ

+שֶׁלִי

שֶׁלִּי – שָׁוְא לְבָהּ יְדַבֵּר,
הִיא לֹא תִבָּחֵר לְרָאשׁוֹת הַמֶּמְשָׁלָה,
הִיא לֹא שֶׁלִּי

+שְׁלִיפָה

שְׁלִיפָה סְפוֹנְטָנִית מִן הַמֹּחַ מְוַתֶּרֶת כְּנִרְאֶה עַל הַמֹּחַ

שֵם   לְכָל אָדָם יֵש שֵם, וּשְמוֹ בְּעִקָּר עַל מַה שֶּׁמָּסַר נַפְשוֹ. כָּךְ
נוֹדָעִים אִישִים בְּיִשְרָאֵל וּבָעַמִּים עַל יְצִירוֹתֵיהֶם בְּסִפְרוּת,
בָּאֳמָנוּת וּבְמַדָּע לֹא בִּשְמָם אֶלָּא בְשֵם יָדוּעַ שֵל פָּעֳלָם.
"מוֹרֶה נְבוּכִים", "שֻלְחָן
עָרוּךְ","בְּצַלְאֵל",ונוס","הֶרוֹאִיקָה",
"מְדִינַת הַיְּהוּדִים" וכד'.

שֵם   הַשֵּם (הַיִּחוּס) גּוֹרֵם. וְלָכֵן עַל הַשְּאֵלָה "מִי שָמְךָ?" הַתְּשוּבָה
הִיא שִ מְ ךָ !

+שֵם   בַּעַל-שֵם – בּוֹ שֵם, שֵם טוֹב, הוּא הַבּוֹשֶׂם הַטּוֹב מִשֶּמֶן טוֹב

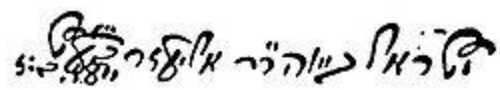

+הַשֵּם שֶׁנִּמְסַר לְמֹשֶה הוּא: "אֶהְיֶה אֲשֶר אֶהְיֶה"
וּבְעֶזְרַת הַשֵּם אֶהְיֶה נֶאֱמָן לְמוֹרַשְתִּי בְּכָל מַה שֶּיִּהְיֶה

+שְמֹאל   **המוח המעוות של השמאל ההזוי, השטוף ברטוריקה נלוזה אינו מקבל את הודעתו של גולדסטון וממשיך לתבוע את העמדתם לדין של חיילי צה"ל -פושעי עופרת יצוקה.מי הם ארגונים אלה המפטמים את תקשורת העולם בחצאי אמיתות הגרועים משקר? 'אם תרצו'; עדאלה; שוברים שתיקה; בצלם; האגודה לזכויות האזרח בישראל; המוקד להגנת הפרט; הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל; יש דין; רופאים לזכויות אדם; גישה; רבנים למען זכויות אדם; איתך; קול אחר וארגוני קואליציית נשים לשלום ובהם פרופיל חדש, מחסום ווטש ופרויקט מי מרוויח מהכיבוש ועוד אי אלו ארגונים קיקיוניים מעוטי פעילים ועתירי תקציבים, כל אלה טענו השבוע כי "יש עדיין פעולות החשודות כפשע מלחמה שיש לחקור אותן."**

+שמּוֹת   מי אם לא "אנשי השם" חוללו את השַמות בארץ. הם סיימו את חייהם בשיממון והושַמּוּ מן העולם. זה דרכם של רודנים שביקשו לרדות והורדו שאולה

+שְׂמַח **שְׂ מַ ח ! גַם אִם לֹא הוֹלֵךְ כָּל-כָּךְ - בֵין כָּךְ וּבֵין כָּךְ – שְׂ מַ ח !**

+שִֹמְחָה   נאמר בישעיה ה ב : "בשמחה תצאו ובשלום תובלון" – השמחה תוביל לצאת השלום מכל הצרות

שמחה אמיתית תלויה בזווית הראייה – אם כלפי העולים עליך או בהשוואה לפחותים ממך

האם נתנו פעם את דעתנו על כך ששמחה שאנו שרויים בה היא תוצאה של קיום איזושהי מצווה?

בשינוי סדר האותיות הַ חָ מָ ש השמחה היא המגן עליך מכל צינה של יגון ויאוש

+שְׁמְעִי השומע ואינו יודע פירושו וטעמו, לעומתו הַשְּׂכְלִי טעמו ונימוקו עמו

+שְׁמַעְיָה למדנו משמעיה בפרקי אבות, שהיה גר צדק מצאצאי סנחריב, 3 דברים: 1) לאהוב את המלאכה
- אעפ"י שהפרנסה מצויה בידו אלא שהבטלה מביאה לשיגעון ולכן עליו להמשיך לעמול. 2) לשנוא את הרבנות, שהרדיפה אחר השררה מקברת את בעליה. 3) לא להתוודע לרשות – שהקרבה לשלטון מקרבת את האדם לעבירות

+שְׁמָלָה במדבר היא לא בָלְתָה, ולא נצרכה אחרת בִּלְתָּהּ, אבל בארץ? בתעשיית הבגדים והקניונים השמלה לא תאריך ימים אלא תשתנה ותתחדש בכל מודה ועונה

+שמעשמע מה שראוי לשמוע ולהישמע ואחר בצע את האותיות שמע ל- מַ-עַ-שׂ

+שְׁמְעוֹנִי זה התואר שהייתי מעניק למיומן במגזר המשטרתי והבטחוני לשמוע שיחות המוקלטות לצורך עדויות

-=

+שַׁמּוֹת   שֵׁמוֹת מְפוּרְסָמִים בְּכָל תְּחוּמֵי חַיֵּינוּ אֵיךְ הָפְכוּ לְ שַׁ מּ וֹ
ת, אֵיךְ שָׁמְמוּ   לְדֵרָאוֹן בַּזִּכָּרוֹן

+שָׁמַיִם   תְּכֵלֶת הַשָּׁמַיִם אֵינָהּ אֶלָּא אֲחִיזַת עֵינַיִים, וְהַיּוֹם הֲרֵי כֻּלָּם כְּבָר יוֹדְעִים שֶׁאֵין בָּהֶם לֹא תְּכֵלֶת וְלֹא תְּכֻלָּה וְלֹא תַכְלִית

+שְׁמִיעָה   **לָאַחֲרוֹנָה הִתְחַלְתִּי לְהָבִין אֶת הַפֵּרוּשׁ: תַּ רְ תֵּ י מ ש מ ע, כִּי אֲנִי אָמְנָם מִתְקַשָּׁה לִשְׁמֹעַ בִּשְׁתֵּי אָזְנַי**

+שְׁ מַ ע   יִ שְׂ רָ אֵ ל – פַּתֵּחַ אֶת הַשְּׁמִיעָה לִקְלֹט אֶת צַעֲקָתָם וְנַאֲקָתָם, דַּאֲגָתָם וּמְצוּקָתָם שֶׁל אַחֶיךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

+שָׁמַנְתָּ   שָׁ מַ נְ תָּ...כָּ שִׂ י תָ מֵרֹב טוֹבָה וּבְרָכָה עָלוּל אַתָּה לְהִתְכַּסּוֹת בְּמַעֲטֶה עָבֶה שֶׁאֵינוֹ חָדִיר לְזַעֲקַת זוּלָתְךָ

+שִׂנְאָה איכה א ב **הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ**

בשנאה לישראל מתאחדים הגויים תחת ראש אחד כדי להשפיל ולהשמיץ את היהודים ואת מדינת ישראל. תחת פיקוד עליון של משטמה עולמית בארגונים בינלאומיים ובהתפשטות האיסלמיזם הקיצוני מעלילים עלילות, ומתארגנים להשמיד את המדינה היחידה של ישראל: "לכו ונכחידם מגוי ולא ייזכר שם ישראל עוד"...

+שָׁנָה שָׁנָה חָלְפָה,שָׁנָה בָּאָה,וּכְשֶׁאֲנִי מֵקִיץ מִ שְּׁ נָ תִ י דּוֹמָה עָלַי הַשָּׁנָה שֶׁחָלְפָה כְּחֲלוֹם בַּלָּהָה

+שִׁנּוּי במדבר ח ג **וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרוֹן**

מה היה שבחו של אהרון שנאמר עליו: "ויעש כן אהרון"? אומר רש"י: "שלא שינה". שינויים מתחוללים באדם כתוצאה מסיבות שונות: שינוי במשרתו,בעלייתו בדרגה, במעמדו בכהונה, בשגרת עבודתו, בגישתו לבריות. המלה "כן" בפסוק "ויעש כן אהרון" מלמדת על כנות וישרות, על עקביות ורציפות. אהרון שזכה לכהונה הגדולה לא התנשא על אחרים, רודף שלום ומעורב עם הבריות כדרכו קודם לכן. התלהבותו ועבודתו בקודש היתה בכנות, לא לעשיית רושם ולצוד את הבריות בקסמי פולחן ותלבושת, אהרון לא שינה ממהותו,מפשטותו,ולא דעכה התלהבותו בעבודת הקודש כדרך שקורה במרוצת הזמן לשגרת העבודה. וקורה שמתוך "כנות" אמיתית אדם מגיע להתלהבות יתירה, להתרגשות חריגה ולסטייה מההוראות. זה שבחו של אהרון :" ויעש כן אהרון '– שלא שינה !

+שָׁנִי זה שמה של האחות שקיבלה אותי למחלקה הפנימית ה' בבית החולים מאיר בחנוכה תשע"ז, לא נמנעתי

מלמלל בשפתיי – גם אם יאדימו תחלואי כשני
אקוה   כי כצמר הלבן יטוהרו...

+שִׂנְאָה   **ש נ א ה עצמית**

היש עם בעמים, אשר בניו הגיעו לסילוף כזה, שכלי ונפשי, שכל מה שעושה עמם, כל יצירתו וכל ייסוריו הם בזויים ושנואים, וכל מה שעושה אויב עמם, כל שוד וכל רצח וכל אונס, ממלא את לבם, רגש הערצה והתמכרות? וכאן בארץ ישראל נדבקו בו חיידקים של שנאה לעצמו, עד כדי כך שיראה את הגאולה בנאצים הפלשתינים שהצליחו לרכז כאן בארץ את האנטישמיות הזואולוגית של אירופה, עם תאוות הפגיון שבמזרח...

ברל כצנלסון

+שִׂנְאָה

מַה פֵּשֶׁר הַשִּׂנְאָה הַתְּהוֹמִית מִצַּד הַחֲרֵדִים אֶת הַחִילוֹנִים וּמִצַּד הַחִילוֹנִים אֶת הַחֲרֵדִים? אָשִׁיב בְּדִבְרֵי הַפָּסוּק:"וְרָדוּ בָ כֶ ם שׂוֹנְאֵיכֶם" - שֶׁאֵינִי מַעֲמִיד שׂוֹנְאִים אֶלָּא מִ כֶּ ם !

ש נ ל ר.+

+בית היתומים הוקם בשנת 1860 על ידי המיסיונר השוואבי (גרמני) יוהאן לודוויג שנלר (Johann Ludwig Schneller; 1820–1896), שהתגורר בירושלים. ההחלטה להקים את בית היתומים באה בעקבות המרד בלבנון ב-1860, אז נטבחו נוצרים רבים על ידי המוסלמים והדרוזים במדינה וכתוצאה מכך נותרו יתומים נוצרים רבים. בעידוד ממשלתו ייסד שנלר את "בית היתומים הסורי", ששמו השגור בפי כל היה "בית היתומים שנלר". האדמות במערב העיר שעליהן הוקם המתחם נרכשו מערביי ליפתא. עם בניית המבנים במקום התגלה בית קברות מתקופת בית שני ומערות קבורה נוספות.

בית היתומים הקנה לחניכיו חינוך גרמני. המתחם התפרש על פני כ-70 דונם, כלל בתי מגורים, חצרות, כנסייה, בתי מלאכה ועוד. בנוסף, נבנו לבוגרי בית היתומים בתים מסביב למתחם שנודעו אחר כך כ"שכונת שנלר."

באפריל 1934 הופיעה בשירה מקהלה מילדי המוסד בחגיגה לרגל יום הולדתו של אדולף היטלר .בין השנים–1936 1939ניסה בית היתומים לייבא ארצה נשק ותחמושת מגרמניה ,כדי לאמן את חניכיו למלחמה עתידית נגד היהודים[1].

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה סילקו הבריטים את תושביה הגרמנים של ארץ ישראל ,ובכללם שנלר. בית היתומים הפך למחנה הצבא הבריטי המרכזי בירושלים .מעת לעת הותקף המחנה הצבאי על ידי האצ"ל והלח"י.

ביום 17 במרץ 1948 פינו הבריטים את המחנה והעבירו את הפיקוד בו לחטיבת עציוני ,כוח ההגנה של מחוז ירושלים,ומאז שימש המתחם כבסיס צבאי במשך 60 שנה. ל"שכונת שנלר" עברו תושבי שכונת נחלת יצחק שהייתה ממוקמת בין שכונת בית ישראל לשכונת שייח' ג'ראח ונאלצו לעזוב את שכונתם במהלך המלחמה.

עד לסוף חודש נובמבר בשנת 2008 פעל במתחם מחנה צבאי של פיקוד העורף ,חיל הרפואה)המחנה הצבאי הועבר למחנה עופרית שבאזור הר הצופים ומרכז קישור ירדן של החטיבה לקשרי חוץ .כמו כן פעל שם גם המכון הגיאולוגי לישראל . שני אלה נסגרו ובמקומם מתוכננת הקמת שכונה חרדית בת כ-600 יחידות דיור, תוך שימור המבנים ההיסטוריים במקום וייעודם כמבני ציבור ואתרי מורשת, כיוון שלמתחם יש חשיבות ארכיטקטונית רבה בשל המבנים האירופיים שנשתמרו בו. כיום פועלים גופים ירוקים כדי להבטיח את שימור המבנים הללו על ידי העירייה

צלצולי הפעמון בראש המגדל היו מעירים אותנו בכל רבע שעה – צלצול אחד ברבע הראשון,שניים במחצית השעה, שלושה ברבע שלפני וארבעה ככלות שעה ונקישותיה. בשנות העשרים היה מתחם הגן הגדול משמש אותנו הנערים במשחקי שוטרים וגנבים ובלקיטת פירות יער והערמה על השומר הכושי וחבטות הנבוט הכבד שלו.
חילופי האש בין המחתרות והצבא הבריטי הדריכו את מנוחת תושבי מקור ברוך עד שהועבר המקום להגנה והצבא ועוד משרדים של הממשלה. התמונה העגומה הזסכורה לי היא תהלוכת היתומים בכל יום ראשון לעיר העתיקה כשהם לבושים בתלבושת האחידה משל סריגים בצבע חום, ובימי ראשון לפני שסולקו הגרמנים מהמתחם היתה תזמורת כלי נשיפה משמיעה כמה מרשים ממרפת המגדל.

+שֵׁן   **עָשְׂשָׂה מִכַּעַס**   שִׁ נִ י !

הוספת פלואור למים פסולה
לדעת מומחים בגלל הנזק לשן...

שנה שאינה חוטפת אותי טורפת את מנוחתי

שָׁנוּן - חרוץ וחורץ לשון בלשון לימודים

שמאל נרות חלקו ימין מזוזה

+שְׁנָתַ֥יִם

+שֵׁנָה

הַשֵּׁנָה מְפַכַּחַת אֶת הַיַּיִן אֲבָל אֵינָהּ מַשְׁכַּחַת מַה שֶּׁהָיָה כָּבָר בעין

שֵׁנָה טובה מעטרת בריאות טובה

חֶבְלֵי שֵׁנָה – מטפסת השנה בסולם חבליה: זכרונות,הזיות,
שאיפות ואשליות, ואינה צונחת לתנומה מרגיעה

+שְׁנַיִים שניים שהם אחד:"לאוהבי ולשומרי מצוותי"-לאוהבי ש ה ם שומרי מצוותי (הו"ו המגדירה)

+שֵׁנָה **הַשֵּׁנָה מְפַכַּחַת אֶת הַיַּיִן אֲבָל אֵינָהּ מַשְׁכַּחַת מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר בְּעַיִן**

+"וְ הַ ג וּ ף יָ נ וּ חַ" אָנוּ אוֹמְרִים זֹאת בִּתְפִלַּת הָאַשְׁכָּבָה לַנִּפְטָר.
בִּמְנוּחָה וּבְכָבוֹד הוּא "יַשְׁלִים אֶת שְׁנָתוֹ" – הַשֵּׁנָה שֶׁנֶּחטְפָה,שֶׁנִּגְזְלָה,
שֶׁנָּדְדָה בְּלֵילוֹת סוֹף תִּזְכֶּה לְהַשְׁלִים אֶת חֶסְרוֹנָהּ...

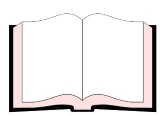

+שָׁנֹה **מַהִי הַמִּשְׁנָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְשָׁמְרָהּ? אִם שָׁנִיתָ אֶפְשָׁר שֶׁתִּשְׁמַע וּתְקַיֵּם, וְאִם לֹא שָׁנִיתָ – אֵיךְ תִּלְמַד מָה לַעֲשׂוֹת?**

+שִׁנּוּי שַׁנֵּה אֶת עַצְמְךָ לִפְנֵי דְרִישָׁתְךָ לְשִׁנּוּי פְּנֵי הַחֶבְרָה.
הַמּוֹבִילְיוּת תְּלוּיָה בַּדּוּגְמָה הָאִישִׁית שֶׁהִיא "הַמּוֹבִיל הָאַרְצִי"

+שָׁנוּן אָדָם חָרִיף, מְחֻדָּד, אֵינוֹ בְּהֶכְרֵחַ תּוֹצָא מֵחֲזִירָה מְרֻבָּה שֶׁלִּטְּשָׁה אֶת זְכִירָתוֹ

+שִׁנּוּן הַפְּרָזָה וְהַגְזָמָה בְּשִׁנּוּן לְפְעָמִים מְבַלְבֶּלֶת, וְלָכֵן כָּל חֲזָרָה כְּכָלָל צְרִיכָה לָבוֹא מִתּוֹךְ חֶשֶׁק,וְלֹא מִתּוֹךְ הֶרְגֵּל וְחוֹק קָבוּעַ.

+בַּדִּידַקטיקה המוֹדֶרנית החֵלו לזַלזל בנושא זה של שִׁנּוּן החוֹמֶר. האֶמצעים הטֶכנולוגיים – מַחשבוֹנים,מַחשבים,אינטֶרנט וכד' מְשַחררים אותנו מהעֲמָסַת יֶתֶר על הזיכרוֹן. ואולם בדברי תורה מצווים אנו שיהיו הדברים חַדִּים,בְּרוּרים,לא מגוּמְגָמים, נְהִירים וַחֲרוּתים יָפֶה ללא זיקה קבוּעָה לַסִּיוּעַ הטֶכני..

+שָׁנִי חוּט הַשָּׁנִי מְקֻשָּׁר בַּהֲבָנָה וְחִבָּה אָבוֹת וּבָנִים, אַךְ כְּשֶׁהוּא מִתְלַהֵט בְּאַדְמִימוּתוֹ הוּא נֶהְפָּךְ לְחוּט הַשְּׁנִי כְּסִמָּן לְבָנִים הַשּׁוֹנִים מֵאָבוֹת

שְׁנִיּוּת הָיוּ יָדוּעַ הַפֵּרוּשׁ שֶׁל רַשְׁ"י עַל הַפָּסוּק "שְׁנֵי חַיֵּי" – שֶׁכֻּלָּם לְטוֹבָה, כְּלוֹמַר שֶׁגַּם עַל הַקָּשָׁיִים וְהָאֲרוּעִים הָרָעִים נִתַּן לְהִתְנַחֵם בְּנוֹסַח "גַּם זוֹ לְטוֹבָה". לְמַעֲשֶׂה אֵין מִי שֶׁלֹּא נָהַג בְּחַיָּיו בִּשְׁנִיּוּת... אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב, וְלֹא הָיָה תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ. כֻּלָּנוּ מְסַמֵּל אֶת הַפָּנִים הַשּׁוֹנוֹת שֶׁל הִתְנַהֲגוּת הָאָדָם בְּסִיטוּאַצְיוֹת מִשְׁתַּנּוֹת. הַשְּׁנִיּוּת וְהַשְּׁלִישָׁנוּת וכו' מְאֻגָּדִים בִּנְשִׁמַת הָאָדָם הַחוֹתֵר אֶל הַשְּׁלֵמוּת

שְׁנִית בַּפָּסוּק הַבָּא (דְּבָרִים ז יט) נִמְצֵאת כָּל הָא"ב חוּץ מֵאוֹת אַחַת – מַהִי? וּמָה הָרֶמֶז לְפִי בַּעַל הַטּוּרִים?
"הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם
(כדאי לעיין גם במיכה ז טו)

שְׁנָסוֹן הַפִּזְמוֹן הָאָהוּב עַל כָּל מְשַׁנֵּס מָתְנָיו לְשַׁנָּה נוֹסֶפֶת

+שָׁעָה **הַשָּׁעָה הַמְזֻמֶּנֶת כָּאן לְכָל אֶחָד מֵאִתָּנוּ הִיא בְּעֶצֶם "שָׁעָה זְמַנִּית",**

וְשָׁם – מֵעֵבֶר לַזְּמַן -

הַשָּׁעָה הַזְמַנִּית מְשְׁעִית לְנִצְחִית

+*שָׁעָה*   *השעה הבינלאומית מַשְׁעה את מנוחתי ושֵנָתי*

+שִׁעוּר   אִם השיעור מוצלח אפשר להמשיכו למעלה מן השיעור המקובל

גדל שער פרע ראשה

+שַׁעֲרוּרָה   אמר כבר מי שאמר, ויאמר גם מי שלא אמר, כי הדברים השערוריותיים ביותר נעשו ע"י אלה שאמרו שהם בטוחים 100% במה שעשו

+שַׁעַר **"פְּתַח לָנוּ שַׁעַר" . וַהֲרֵי הַשַּׁעַר פָּתוּחַ ! אֶלָּא שֶׁאֵין מַבְקִיעִים אוֹתוֹ. . .**

+שְׁעָרִים   אם שערי "מֵאָה-שְׁעָרִים" פתוחים לִרְוָחָה הריהי לְמֵישָׁרִים, ואם נעולים וְגֶטוֹאִים שְׁעָרֶיהָ הריהי "מֵיְשוֹרִים"

שֶׁעֻשּׁוּעִים בַּסִּלְיוָֹה לְצוֹם גְּדַלְיָה נִמְצָא פָּסוּק בְּפִיּוּט רַשְׁ"י הָאוֹמֵר:
נְתוּנָה עַל בְּרִכּוֹ בְּשַׁעֲשׁוּעַ אֲהָבִים, הַכָּתוּב כַּמּוּבָן לַתּוֹרָה
שֶׁהִיא שַׁעֲשׁוּעוֹ שֶׁל הַבּוֹרֵא שֶׁנִּבְרְאָה קֹדֶם בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
וְאוּלָם פַּרְשָׁנֵי יָמֵינוּ מְרַמְּזִים לְשַׁעֲשׁוּעֵי אֲהָבִים
אֲחֵרִים...

+שָׂפָה בלימודינו היינו חייבים ללמוד ולהיבחן בלטינית,
צרפתית וגרמנית, אבל לאחר הבחינות צלחנו את הנהר
הזה אל השפה האחרת הן נשכחו מאתנו

+שְׂפִי "וילך שפי" - לאט ובבטחה, בצנעה, בתקינות נורמלית,
ולא בגַאֲוַת רוממות הנזקקת ל-שפ"י :שומר פתאים
ה'...

יש מפרשים לשון התנשאות, כַּשְׁפָנִים, המסמלים גובה,
ראשי גבעות,שיאי גאוה שאינה הלימה; ויש מפרשים לשון
שחיות גחינה כנועה ומפותלת, כמו ה ש פ י פ ו ן; ויש
מפרשים לשון שפיפות והיסוס, או פְּסִחוּת, "שופו
עצמותיו...
ואולם במשפחה אומרים : "ש פ י"? – ה ש ף שלי; אלו
תבשילי אמא וסבתא ומטעמי הדודה וקינוחי עצמי...
אפשר גם לדרוש ראשי התיהות: שדברי-פיך-ינעמו;
או לשלילה: שררת-פירסומת-ישראלית...

כְּשֶׁהַכֹּל שָׁפִיט, הַפְּסִיקוֹת מִתְקַבְּלוֹת כְּדֶמוֹקְטָטוּרָה

+שָׁפָר

אִמְרֵי שֶׁפֶר מוּבָנִים בְּיֶתֶר פֶּשֶׁר לַמְצוּיִים בְּ"פַּרְדֵּס" הַחֵקֶר

+שָׂפָה "שִׂפַת חֲלָקוֹת" הִיא שִׂפַת הַמַּאֲבָק עַל חֲלָקוֹת אֲדָמָה
שֶׁלְּפִי טַעֲנוֹת הָעֲרָבִים וְהַבְּדוִים אֵלוּ נִכְסֵי הָאֲדָמָה
שֶׁנִּחֲלוּ מֵאָבוֹת אֲבוֹתֵיהֶם, וְאִלּוּ קוּשָׁנִים וּמִסְמָכִים אֵין
בִּידֵיהֶם לְהוֹכִיחַ אֶת קִנְיָנָם. וְלָכֵן בְּחֲלָקַת לָשׁוֹן וּבְדִבּוּרֵי
שָׁוְא הֵם מִתְאַגְּרִים לָרֶשֶׁת אֶת אֲחִיזָתָם

+שַׂפַּעַת הַשָּׂנָה, "תִּשְׁעָדוּ" אֶת הַשִּׂפַּעְתָּה, לַמְרוֹת הַחֹרֶף שֶׁהָיָה קַיִץ, כִּי
רַבּוּ שִׂפְעֵי שְׂפָעֶיהָ וּנְגָעֶיהָ בְּיִתְרָה גְּדוֹלָה עַל קוֹדְמוֹתֶיהָ

+שְׁפָה גַּם בַּמַּעֲמָד הַנָּמוּךְ בְּיוֹתֵר יְכוֹלָה לְצִמַּח הִתְעַלּוּת רוּחָנִית
שֶׁאֲפִלּוּ יְחֶזְקֵאל הַנָּבִיא לֹא רָאָה

+שָׂפָה "שִׁפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמַע"... שָׂפוֹת שֶׁאֵין אָנוּ יוֹדְעִים
אָנוּ מְבִינִים מַשֶּׁהוּ מִפִּי דוֹבְרֵיהֶן כִּי אָנוּ שׁוֹמְעִים אֶת
הַמִּשְׁתַּמֵּעַ

"שָׂפָה בְּרוּרָה" הִיא הַבְּרִירָה שֶׁל אִישׁ הַשָּׂפָה מִן ה ב ר ר ה

+שָׂפִיט "כְּשֶׁהַכֹּל שָׂפִיט" אָנוּ מְקַבְּלִים פִּסְקֵי דִּמּוֹקְטָטוּרָה

+שָׂפִים עַל הַמִּסְפָּר הַגָּדֵל וְהוֹלֵךְ שֶׁל "שָׂפִים" נִצַּטֵּאת הַפָּסוּק:
וַיֵּלֶךְ שָׂפִי

+שָׂפָר שָׂפָר הַהֵפֶךְ מִ-רָפָשׁ, תֵּן הוֹדָיָה שֶׁשָּׂפַר חֶלְקֵךְ מֵאֵלֶּה שֶׁעוֹדָם
בִּרְפָשָׂם,בְּדַלּוּתָם,בִּמְצוּקָתָם וּבְמַחֲלוֹתֵיהֶם – שִׂמַח בְּחֶלְקֵךְ !

-=

+אִ מְ רֵ י   שֶׁ פֶ ר - אֲמָרִים הַבָּאִים לַעֲשׂוֹת סֵדֶר בְּאוֹתִיּוֹת ש-פ-ר, לְשַׁפֵּר מַעֲמָדָן: פֶּ-רֶ-שׂ,
רֶ-שֶׁ-ף,
רֶ-פֶּ-ש,
פֵּ-שֶׁ-ר,
שֶׁ-רֶ-ף,
נִיצוֹצוֹת רֶשֶׁף לְהַבְהִיר אֶת הַפֵּשֶׁר,לִשְׂרֹף אֶת הַפֶּרֶש וְהָרֶפֶש...

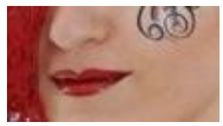

+שִׁקּוּצִים אָנוּ מְשַׁלְּמִים בְּ"תַגֵּי-מְחִיר" שֶׁל "הַשְּׁקוֹצִים" שֶׁלָּנוּ הַפּוֹגְעִים בְּמִסְגְּדֵיהֶם

שִׁקּוּצִים אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא מִן "הַשְּׁקוֹצִים" שֶׁיִּשָּׁאֵר בָּהֶם הטוב

+

+שֶׁקֶר   לָאֱמֶת – חֵקֶר ; לַשֶּׁקֶר – סֶכֶר

+לפי דיזראלי : יש שלושה סוגים של שקרים: שקר רגיל,
שקר מרושע וסטטיסטיקה.

+שַׁקְרָן לְפִי הַמַּגִּיד מִקֶּלֶם "יִתְרוֹנוֹ" שֶׁל הַשַּׁקְרָן עַל גַּנָּב וְגַזְלָן בְּכָךְ שֶׁהוּא פּוֹעֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם, בְּכָל שְׁעוֹת הַיּוֹם וּכְלַפֵּי הַיָּחִיד וְהָרַבִּים

לָזֶה הִיא רֵיקָה וְלָזֶה הִיא מְלֵאָה שׁוֹקוֹ

+שׁקֶת שִׁרְיוֹן חוֹשֶׁה עֶזְרָתָה לָנוּ בְּכֹחַ הַשִּׁרְיוֹן וְהָאֱמוּנָה בְּכֹחַ עֶלְיוֹן

+שָׁרוֹן ג ו " ש קָטִיף - גְּמוּל-וְעֹנֶשׁ-שָׁרוֹן - י ק ט ף !

+שְׁרִיר שׁ ר י ר וְ קַ יְ ם - קַיְמָא לָן, שֶׁ ק י מַ ת הַ בְּ ק ר
שְׁרִירָה וְקַיֶּמֶת לִי בְּהִתְכַּוְּצוּת שְׁרִירִים...

+שְׁרִירוּתִי הַסּוֹבְרִים שֶׁ"הַכֹּל שְׁרִירוּתִי" יַסְכִּימוּ שֶׁשְּׁרִירֵי הַקּוֹל גַּם כֵּן קוֹבְעִים

שְׁרִירוּתִי... כָּךְ שְׁגוּרָה בְּפִיו שֶׁל בִּנְעַז: "שרי-רותי"

+שְׁרִירִים מַקָּס נוֹרְדַאוּ דִּבֵּר עַל "יַהֲדוּת הַשְּׁרִירִים", שֶׁהַטִּפּוּחַ צָרִיךְ לִהְיוֹת לֹא רַק שְׁרִירֵי הַמֹּחַ וְהָרוּחַ אֶלָּא שְׁרִירֵי הַגּוּף וְהַכֹּחַ.
נֶדֶר זֶה שֶׁל טִפּוּחַ הַכֹּשֶׁר הַגּוּפָנִי אֵין לְהַתִּיר, שֶׁמָּא לֹא יִהְיוּ לָנוּ "לֹא שְׁרִירִיו וְלֹא קַיְמִיו"

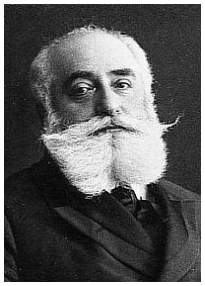

+"נִרְפִּים אַתֶּם ,נִרְפִּים" אוֹמֵר אֲנִי לִשְׁרִירֵי גוּפִי, מִתְעַצְּלִים לִפְעֹל כָּרָאוּי

+שֶׂרֶץ כל עוד שרץ העֲבֵירה בידינו לא תועיל לנו הטבילה לתשובה

+שְׂרָפָה הוזהרנו ולא הזרנו מתוכנו את האש הזרה. האש המכלה חורש טבעי,יבולי אדמה ומשכנות אדם וחיה. משוטטים ונופשים במרחבי ארצנו, נטולי אחריות, משיירים גחלים עוממות ושיירי סיגריות המתלקחים לתבערה איומה, המקפחת פעלם וחייהם של כבאים ומאמצים לכבות את האש הזרה.עד מתי תמרר את חיינו זאת העבודה הזרה?

+שְׂרֵפַת גופות תשובת הרב אריאל לשאלה זו

שרפה נוגדת את ההלכה! ומי שאמר בשם אב בי"ד שכאילו התיר את הדבר הוא שקרן! בתנ"ך מצינו ששרפו על המלכים את חפציהם האישיים אך לא את

המלכים עצמם, חלילה. המפרש את התנ"ך אחרת הוא זייפן! הקבורה דומה לזריעה ומסמלת את הצמיחה המחודשת בתחיית המתים. השרפה מבטאת את קיצו המוחלט של האדם עם מותו ומצהירה בכך שאין כל המשכיות לחיי הרוח של הנפש האנושית. יש בכך גם אמירה למפרע על ערך החיים בכלל ועל תפקידו של הגוף ואין לך זלזול גדול מזה לאדם ולערכיו, כמובן אין לנו יכולת למנוע מבעלי תפיסת עולם הילניסטית זו לנהוג בגופם כאוות נפשם.

+שְׂרָרָה **מִלְמוּלֵי הַקֶּצֶף שֶׁל הַמִּתְמַקְּחִים בְּעִנְיְנֵי שְׂרָרָה מִתְנַפְּצִים לְחוֹף הַהַבְטָחוֹת שֶׁל הַמִּנּוּיִים הַפּוֹלִיטִיִּים בְּדוֹמֶה לְמַלְמֵלַת הַקֶּצֶף שֶׁל גַּלֵּי הַיָּם הַמִּתְנַפֶּצֶת לַחוֹף**

+שָׁרָשִׁים מִצַּד אַבָּא שָׁרָשַׁי נְעוּצִים בְּמֵאָה שְׁעָרִים, שֶׁלִּפְנֵי כֵן הִסְתָּעֲפוּ מֵהָעִיר הָעַתִּיקָה, שֶׁבָּהּ נוֹלַד אָבִי וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ סְמוּכִים הָיוּ לָרַב זוֹנֶנְפֶלְד וְלִישִׁיבַת "עֵץ חַיִּים". הַמֻּפְלָא בְּעֵינַי כֵּיצַד הֵם הִשְׁתָּרְגוּ עַד לְצַד אִמָּא, לְשָׁרָשֵׁי הַפַּרְדֵּס וְהַכֶּרֶם שֶׁל סָבָא אֱיָ"ל בִּרְחוֹבוֹת, שֶׁהָיָה מִמְּקוֹרָבוֹ שֶׁל הָרַב קוּק...

שָׁרוֹן עוֹד יִשָּׁמְעוּ אַחֲרֵי כָּל הַשְּׁבָחִים גַּם הַעֲרָכוֹת שׁוֹנוֹת בָּרַשּׁוּמוֹן

שְׂרָרָה בִכְהֻנָּתָהּ נִמְחָק הַצִּוּוּי "סוּר מֵרָע" כִּי מִיסוֹדָהּ הִיא נֵכֶל וּמִרְמָה

שִׂים בָּ טֵ ל בְּ שִׁ י שִׁ י ם לָמָּה דַּוְקָא בְּשִׁישִׁים? נֶאֱמַר בְּמַסֶּכֶת אָבוֹת: "בֶּן שִׁשִּׁים לְזִקְנָה" בְּגִיל זֶה הֻכְשַׁר כְּבָר "הַזָּקֵן", שְׁבַע נְסָיוֹן וְחָכְמַת חַיִּים, לְ בַ טֵּ ל אֶת אֵימַת תְּלָאוֹת הַחַיִּים...

+שְׁתוּק

+שֶׁתָּן לְבַדִּיקַת שֶׁתָּן אָדָם מְצֻוֶּוה לְהַעֲלוֹת אֶת פִּשְׁתָּנוֹ מִן הַמַּשְׂרָה

מרבה בהורקת נוזלי הגוף אולי בעקבות פוסיד

+שַׁתָּנִי

+שִׁתָּף לפי שבת י דיין שדן דין אמת לאמיתו כאילו נעשה שותף להקב"ה הנקרא "אדון עולם", והדיין הדן דין אמת נקרא מרא דאתרא (אדון המקום) וכך,אומר האדמו"ר ממודז'יץ, הריהו שותף למקום.

שְׁתַדָּלָן נוּדְנִיק בְּכָל עִנְיָן, לְרַבּוֹת נַדְלָ"ן

שְׁתִיָּה אֵין לְךָ שַׁבָּת וּמוֹעֵד, אוֹ מְסִבַּת רֵעִים ,שֶׁאֵינָהּ נִכְנֶסֶת בִּי רוּחַ שְׁ ת ו ת

שְׁתִיקָה

בְּפִרְסוּמִים וּמַאֲמָרִים,שֶׁרוּחַ רָעָה מְנַשֶּׁבֶת בָּהֶם, לָמָּה לֹא לְקַיֵּם סוֹפוֹ שֶׁל פָּסוּק: "וְדוֹמִי סֶלָה"

כְּשֶׁאֵין כְּבָר כֹּחַ לִשְׁתֹּק מַתְחִילִים לִכְתֹּב

+שָׁאגָל רוּמז שָׁאגָאל: לְעֵת פְּרִיכָה אֶגְאָלֵךְ לַחֲזוֹן הַפְּרִיחָה

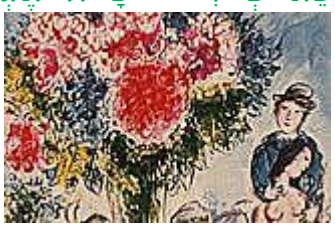

+שְׁאִילָה סְפָרִים שֶׁשָּׁאֲלוּ מִמֶּנִּי לֹא הוּחְזְרוּ. נִרְאֶה שֶׁהַשּׁוֹאֲלִים פֵּרְשׁוּ זאת כְּבַקָּשָׁה שֶׁמַּשְׁמָעָה מַתָּנָה שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְהַחֲזִיר

+שְׁאֵלָה הַבֵּן הֶחָכָם שׁוֹאֵל: "כִּי יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ מָחָר"... הַבֵּן הַתֹּם שׁוֹאֵל כְּמוֹתוֹ:"וְהָיָה כִּי יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ מָחָר"... אֲבָל הָרָשָׁע אֵינוֹ שׁוֹאֵל אֶלָּא אוֹמֵר בְּקוֹל מוֹרֶה דֶּרֶךְ וְמְצַוֶּה:"וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם"

+שְׁאֵלוֹת *כְּלוּם עֲלוּבִים אָנוּ לְהִגָּרֵר לְזִלְזוּל בִּכְבוֹדוֹ שֶׁל קוֹנֶה שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּבוֹאֵנוּ לְהַרְהֵר וְלָדוּן בְּמַלְבֵּן הַשְּׁאֵלוֹת: מָה לְמַעְלָה וּמָה לְמַטָּה,מָה לְפָנִים וּמָה לְאָחוֹר?וַהֲרֵי אֵלּוּ שְׁאֵלוֹת הַלְּבָבָה לְלוֹמְדֵי הָגוּת וּפִילוֹסוֹפְיָה, פִּיזִיקָה וְאַסְטְרוֹנוֹמְיָה, טֶבַע וְהִיסְטוֹרְיָה,הֲלָכָה,מִדְרָשׁ וְקַבָּלָה, וְאֵיךְ נִפְסַח עֲלֵיהֶן?

+*הוּא אֵינוֹ שׁוֹאֵל אֲבָל הַמַּחֲשָׁבוֹת מְנַקְּרוֹת בְּרֹאשׁוֹ

+שֵׁב **כְּשֶׁיֵּשׁ לָחוּשׁ אֶחָד מֵאֶלֶף שֶׁיֵּשׁ בּוֹ צַד נִדְנוּד עֲבֵירָה, וְאֵין בּוֹ מִצְוָה בְּרוּרָה, שֵׁב וְאַל תַּעֲשֶׂה עָדִיף.**

+שַׁבּוּט יֵשׁ לְהִתְנַגֵּד בְּכָל הַחֲרִיפוּת לְשַׁבּוּט בְּנֵי אָדָם, תְּאֲרוּ לָכֶם
שַׁבּוּט שֶׁל טוּמִי לַפִּיד, יוֹסִי שָׂרִיד, זֶהָבָה
גַּלְאוֹן, פְּנָחָסִי, גִּדְעוֹן לֵוִי וְלֹא אֶמְנָה אֶת כֻּלָּם...

+שָׁבוּעוֹת *לְעוֹלָם קוֹרְאִים פָּרָשַׁת בְּמִדְבַּר לִפְנֵי שָׁבוּעוֹת (בְּשָׁנָה מְעֻבֶּרֶת
פָּרָשַׁת "נָשֹׂא"). לִקְרַאת הַמַּעֲמָד הַנִּשְׂגָּב שֶׁל קַבָּלַת הַתּוֹרָה
"מַדְבִּירִים" אֶת הַשְּׁמָמָה הַפְּנִימִית וְאֶת הַצִּיָּה הָרוּחָנִית
לִזְכּוּךְ הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף

+שֶׂבֶר הַשֶּׂבֶר עָשׂוּי לְעוֹרֵר אֶת הַסֵּבֶר, לְשַׁבּוֹר אֶת הַיֵּאוּשׁ לִתְקָוֹת
הַבְּשׂוֹר, לְהַשְׁבִּיעַ אֶת הָרָעָב לִפְתָרוֹן סָבִיר וּנְדִיבוּת לֵב.
לָמָּה נִתְרָאֶה בְּשִׁבְרוֹן לֵבָב כְּשֶׁהַשֶּׂבֶר כְּבָר בַּיָּד?

+שַׁבָּת *הִיא הֶשְׁבַּת הָאָדָם לְנִשְׁמָתוֹ. לְהִתְנַתֵּק מִן הַגַּעַשׁ שֶׁל הָעִדָּן
הַטֶּכְנוֹלוֹגִי וּלְהִפָּתַח לִמְנוּחַת הַשִּׁיחַ הַפְּנִימִי וְהַתִּקּוּן הָרוּחָנִי
לָחַבְרוּתָא הָאִישִׁית וְהַמִּשְׁפָּחְתִּית וְהָאַחְדוּת הַקְּהִלָּתִית

+*הֲרֵי אָנוּ אוֹמְרִים: "שַׁבָּת הִיא מִלְּזְעֹק"! אָז לָמָּה זוֹעֲקִים:
"שַׁאבָּעס, שַׁאבָּעס"?

+*"מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת", "יֹאכַל בְּשַׁבָּת". וּמִי שֶׁלֹּא? יֹאכַל אוֹתָהּ
בְּשַׁבָּת...

+*יוֹם הַשְּׁבִיעִי (בְּאוֹת ז'), בַּפָּסוּק "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ",
גַּם מִתְחַלָּה בְּאוֹת ז', וּמַפְנֶה לְגַבֵּי אִסּוּר מְלָאכָה אֶל
שִׁבְעָה: אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עַבְדְּךָ, וַאֲמָתְךָ, וּבְהֶמְתֶּךָ, וְגֵרְךָ...
וּבְתִפְלַּת מִנְחָה שֶׁל שַׁבָּת 7 מְנוּחוֹת: מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה, אֲהֲבָה
וּנְדָבָה, אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה, הַשְׁקֵט וָבֶטַח, מְנוּחָה
שְׁלֵמָה, וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שִׁמְךָ... (לפי בעל
הטורים)

+*אֵין דֶּרֶךְ כְּתָנִית לְמְנֹעַ חִלּוּל שַׁבָּת בְּיָמֵינוּ. אֵין לָנוּ בֵּית דִּין
שֶׁבְּכֹחוֹ לְכְפּוֹת עַל הַמִּצְוֹות. וּבְאֹפֶן כְּלָלִי טוֹב שֶׁהָאֱמוּנָה וְקִיּוּם
מִצְוֹות לֹא יָבוֹאוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל כְּפִיָּה אֶלָּא בְּדֶרֶךְ שֶׁל רָצוֹן.
+שְׁגָגָה *יְכֻפַּר לַמַּטִּיחִים אֶת הַשְּׁגָגָה עַל כָּל הָעָם. יֵשׁ מְזִידִים וְיֵשׁ
שׁוֹגְגִים, אֲבָל בְּגַלַּל פְּרָטִים אֵלֶּה אֵין לְהַאֲשִׁים צִבּוּר שָׁלֵם
שֶׁחוֹטְאִים "בִּבְלִי דַּעַת"

+שְׁגִיאוֹת *שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין? וְאִם תָּלִין מְשׁוּגָתִי – יְכַפֵּר בַּעֲדִי

+רוֹפְאִים קוֹבְרִים אֶת שְׁגִיאוֹתֵיהֶם,עו"ד תּוֹלִים אֶת שְׁגִיאוֹתֵיהֶם וְעִתּוֹנָאִים מַדְפִּיסִים אוֹתָן בְּעַמּוּד רִאשׁוֹן

שָׁגִיתָ? אַל תִּשָּׁגֶה בְּעִצָּבוֹן! הַתִּקּוּן הוּא הַיִּתָּרוֹן!

+שְׁגִיוֹן

דִּבְרֵי הַגָּיוֹן שְׁגִיוִים, וּמִי מִגְּדוֹלֵי עוֹלָם לֹא פָּסַח עַל משגים?

+שְׁגָרָה *שְׁגָרָה אֵין לְשַׁגֵּר כְּהֶרְגֵּל מַתְמִיד,יוֹזְמוֹת וְהִתְנַסּוּיוֹת חֲדָשׁוֹת אוּלַי יֵטִיבוּ יוֹתֵר לְרַעֲנֵן אֶת הַחַיִּים

דַּלֶּקֶת הַמִּפְרָקִים, דַּלֶּקֶת שִׁגְרָתִית, דַּלֶּקֶת הַתָּמִיד בְּגוּפוֹ!

+שֵׁד *לַשָּׁוְא טוֹרְחִים כָּל הַ"מְבַקְבְּקִים" לְהַחֲזִיר אוֹתוֹ לַבַּקְבּוּק

Genie in a Bottle

+שִׁדּוּכִין *אָסוּר לְאָדָם לְקַדֵּשׁ אִשָּׁה עַד אֲשֶׁר יִרְאֶנָּה. וְלָכֵן בִּשְׁעַת שִׁדּוּךְ וּמְצִיאַת כַּלָּה הָיוּ בַּחוּרִים צְנוּעִים לֹא מִסְתַּכְּלִים בַּבָּנוֹת עַד שֶׁהָיוּ צְרִיכוֹת לוֹמַר לָהֶם "שָׂא נָא עֵינֶיךָ"

מְקֻבָּל הָיָה בְּיִשְׂרָאֵל לִקְרוֹא פָּרָשַׁת חַיֵּי שָׂרָה שֶׁעִנְיָנָהּ שִׁדּוּךְ יִצְחָק וְרִבְקָה בְּאוֹזְנֵי חָתָן בְּיוֹם חֻפָּתוֹ. הַשָּׁנָה הָיִינוּ עֵדִים בְּפָרָשָׁה זוֹ לְשִׁדּוּכֵי מִפְלַגּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. אוּלַי יַעֲלוּ יָפֶה לְתִקּוּנוֹ שֶׁל הַבַּיִת הַלְּאֻמִּי וְהַיְּהוּדִי

+שַׁדַּי *לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי מַשְׁמָע לִמְצוֹא אֶת הַתִּקּוּן בַּהִסְתַּפְּקוּת, לִשְׂמֹחַ בַּמֶּה שֶׁיִּהְיֶה וְלוֹמַר דַּי וְלֹא לְהִתְאַוּוֹת עַד בְּלִי דַי

+שֶׁהֶחֱיָנוּ *אָנוּ מִתְעַטְּפִים בְּפַרְווֹת וְנוֹעֲלִים נַעֲלֵי עוֹר וּשְׁאָר מַלְבּוּשִׁים הָעֲשׂוּיִים מִבַּעֲלֵי-חַיִּים, מִטַּעֲמֵי מַצְפּוּן וְצַעַר בַּעֲלֵי חַיִּים אֵינֶנּוּ מְבָרְכִים "שֶׁהֶחֱיָנוּ" אֲבָל קוֹנִים מִתְחַמְּמִים וְנֶהֱנִים

"שִׁוִּיתִי"

+הַפָּסוּק הַמְרַחֵף תָּמִיד לְעֵינֵי הַשְּׁבוּיִים בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם

שִׂיחָה

אִם אַתָּה מְזֻמָּן לְשִׂיחָה הִזָּהֵר מִן הַמַּלְכֹּדֶת לַהֲסָחַת הַדַּעַת

שִׂיחַת-נֶפֶשׁ אֲמוּרָה לְהוֹצִיא לְנוֹפֶשׁ מוּעָקוֹת נֶפֶשׁ

+שׂוֹאָה "בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ ה'"...אֲבָל "הַמֶּלֶט" לֹא הָיָה חָסִין בְּפּוּרְעָנֻיּוֹת הָרָעָה

+שׂוֹנֵא כְּדֵי לְהָבִיס,לְפָחוֹת לְהָפִיס,אֶת שׂוֹנַאֲךָ עָלֶיךָ לְהַאֲבִיסוֹ מִטּוּבְךָ

+שׁוֹפָר מַהִי הַתְּקִיעָה הַגְּדוֹלָה הַצְּרִיכָה לְהִשָּׁמַע מִשּׁוֹפָר גָּדוֹל? "וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע"...

"בַּעֲלֵי תְקִיעָה" שֶׁלָּנוּ לֹא תָמִיד מַצְלִיחִים לַעֲבֹר אֶת הַמַּסְלוּל בְּשָׁלוֹם, אֲבָל בַּשָּׁעָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ:"וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע" לֹא יִמָּצְאוּ תְקוּעִים אֶלָּא תוֹקְעִים בְּהַצְלָחָה

+שושַנִּים נִיחוֹחַ שֶׁל מוֹדֶל – אֶפְשָׁר לִגְדֹּל וְלִפְרֹחַ בְּחֶבְרַת קוֹצִים וּלְהִשְׁתַּמֵּר בְּיִחוּדָם – "שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב"...

+שובָה לְשׁוֹן מַרְגּוֹעַ, "בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשֵׁעוּן", כְּלוֹמַר לָשׁוּב מִן הַשּׁוֹבְבוּת, מִן הַמְּשׁוּבָה אֶל הַמַּרְגֵּעָה

****

+שוטָה אֵיזֶהוּ שׁוֹטֶה? זֶה הַמּוֹרֶה אֶת מוֹרֵהוּ וְנִמְצָא לוֹקֶה בְּשׁוֹטוֹ

****

+שִׁיוּוֹן יֵשׁ חֲכָמִים יוֹתֵר, וְיֵשׁ מֻכְשָׁרִים יוֹתֵר, בְּתְחוּם זֶה אוֹ אַחֵר. אֲבָל זֶה לֹא הוֹפֵךְ אוֹתָם לְ"טוֹבִים יוֹתֵר".הַמַּפְתֵּחַ לְחַיִּים הַרְמוֹנִיִּים הוּא, שֶׁכָּל אֶחָד יִמְצֶה אֶת יְכָלְתּוֹ, וְיִתְקַבֵּל בְּעֵינֵי הָאֲחֵרִים כְּשָׁוֶה בֵּין שָׁוִים.

+שופָר בְּמַעֲמָד סִינַי שָׁמַע הָעָם אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר וָנָּוּעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק,וּמֵאָז אָנוּ מִשְׁתַּדְּלִים לְהִתְקָרֵב וְלִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר הַמְבַשֵּׂר סוֹף סוֹף אֶת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה

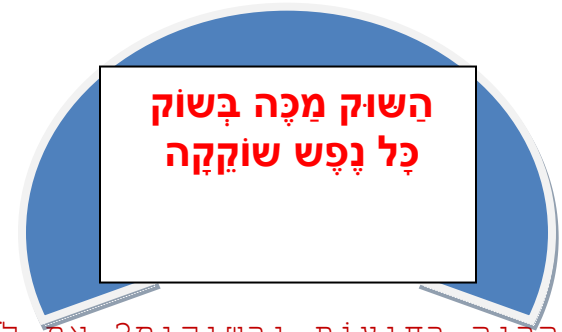

+ש ו ק

+שוקְרָן לְמִי הַתּוֹדָה וְהָרִנָּה בַּחוּצוֹת וּבַשְּׁוָקִים? אִם לֹא "לַגֶּבֶר" הַיּוֹדֵעַ לְשַׁקֵּר וְלהוֹנוֹת וּלְסַדֵּר רְוָחִים כְּדֵי לְהֶחָלֵץ מִתְּבִיעוֹת וְצָרוֹת עִם קוֹנִים וּמוֹכְרִים

+שַׁד לוֹקִים בּוֹ הֵן חֲכָמִים הֵן פְּקֵחִים, הֵן חֲכָמִים בְּתוֹרָה הֵן פְּקֵחִים בְּמִילֵי דְעָלְמָא

+שָׁחוֹר בְּקִרְבִי שִׁחַרְתִּיךְ לַמְרוֹת הַשְּׁחוֹר בְּהֶגְיוֹנֵיךְ

+שַׁחַר תֵּן לַשַּׁחַר לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ כָּאָמוּר בַּסְּעִיף הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַשו"ע : "יִתְגַּבֵּר כָּאֲרִי לַעֲמוֹד בַּבּוֹקֶר לַעֲבוֹדַת בּוֹרְאוֹ, שֶׁיֵּהא הוּא מְעוֹרֵר הַשַּׁחַר".אַתָּה אוֹתוֹ וְלֹא הוּא אוֹתְךָ.

+שְׂחִיתוּת הַשְּׂחִיתוּת שׂוֹחָה לְמַטָּרָתָהּ לְלֹא כָּל שְׂחִיחוּת

+שָׂטָה כָּל שֶׁטַּת בְּחִירוֹת שֶׁתִּבָּחֵר תִּזְכֶּה כִּדְבְרֵי צֶ'רְצִ'יל שֶׁהָאֲחֵרוֹת גְּרוּעוֹת מִמֶּנָּה

+שָׂטָן כְּשֵׁם שֶׁהוּא מַכְשִׁיל לִפְנֵי עֲשִׂית הָעֲבֵרָה כָּךְ הוּא מַכְשִׁיל בְּמִדַּת הַגַּאֲוָה מִי שֶׁנִּמְנַע מֵעֲשִׂיָּתָהּ

+שָׁטָף הַנִּסְתָּף בְּשָׁטָף דְּבָרָיו אֵינוֹ מְאַפְשֵׁר לָנוּ לְרַוֵּחַ בֵּינֵיהֶם כְּדֵי לְהָבִין אֶת הַמַּשְׁמָעוּת שֶׁל הַפִּסְקוֹת הַיּוֹצְאוֹת מֵהַ"פִּיסְקָ" שֶׁלּוֹ

+שְׁטרוּדֶל INSTEAD OF TROUBLE

שֶׁפֶךְ שִׂיחַ עֶרֶב יַמְתִּיק וְכוּחַ שָׁלֵו,

וּפָנִים מַסְבִּירוֹת,מְשַׂמְּחוֹת,

יָטוּ אֵלֶיךָ אָזְנַיִם מִתְחַבְּרוֹת

+שַׁ"י *מַהוּ הַ שַׁ " י שֶׁאַתָּה בּוֹ? שֶׁ כָּ לְ-יָ שָׁ ר

*שִׁיר טוֹב טַעֲמוֹ עִמּוֹ כַּפְרִי הַטּוֹב שֶׁאִמּוֹ נָשָׁר

+שִׁירָה לֹא אָשִׁיר בְּדִבְרֵי שִׁירָה אֶלָּא אֲשַׁיֵּר אֶת שׁוּרוֹתַי לְשׁוּרוֹת סְתָם

+שִׁירִים *אֹסֶף הַשִּׁירִים שֶׁקָּשֶׁה הָיָה לָנוּ לִבְלוֹעַ

+שִׁישִׁים שִׁישִׁים שָׁנוֹת מַלְכוּת וּעוֹדָנָּה מַלְכָּה שֶׁאֵינָהּ בְּטֵלָה בְּשִׁישִׁים

הַשִּׂכָּה הִיא מַתַּת אֵל, הִיא הַמַּאֲפְשֶׁרֶת לָנוּ לְהַבְחִין בֵּין עִקָּר וְטַפֵּל.

+שִׂכִּינָה הַשִּׂכִּינָה הִיא הַתּוֹדָעָה שֶׁיֵּשׁ בַּעַל-בַּיִת לַבְּרִיאָה וְהִיא הַמַּלְוָה אוֹתְךָ בְּדַרְכְּךָ כְּשֶׁרָאשְׁךָ בַּשָּׁמַיִם וְרַגְלֶיךָ עַל הַקַּרְקַע

קָשֶׁה לְשַׁכְנֵעַ שָׁכֵן שֶׁיַּפְסִיקוּ אֲצָלוֹ לָנוּעַ וּלְהַפְרִיעַ אֶת הַמְּנוּחָה.

+שִׂכְרוּת הַשִּׂכְרוּת מְשַׁתֶּלֶמֶת – לַמִּסְבָּאוֹת, לְמוֹכְרֵי מַשְׁקָאוֹת, לְבַעֲלֵי חִינָּגָאוֹת, לְסִכְסוּכֵי מִשְׁפָּחוֹת, לִפְעִילוּת מִשְׁטָרָה וַחֲקִירָה, לְמִשְׁפְּטֵי רַאֲוָה, לְתִקְשׁוֹרֶת מַרְעִישָׁה, בְּקִצָּרָה – שְׂכָרָה הֵן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלַנִּפְגָּעִים (לֹא לְכֻלָּם) גַּם בַּבָּא

הַשִּׂכְתּוּב יָכֹל לִפְעָמִים לִמְנֹעַ אֶת הַקִּטּוּב

+

שִׂבְעַ שְׂמָחוֹת עָלוּל לְסוֹבֵב גַּם תּוֹצָאָה שֶׁל אֲמָלָלוּת

+**שִׂמְחָה**

+עַל הַפְּסוּק בַּתּוֹכָחָה: "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עָבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה"
דּוֹרֵשׁ רַב ר' בּוּנֵם – לֹא זוֹ בִּלְבַד שֶׁלֹּא עָבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ אֶלָּא לֹא עָבַדְתָּ אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה
אוֹ שֶׁשָּׂמַחְתָּ שֶׁלֹּא עָבַדְתָּ אוֹתוֹ

+**שִׂמְמָה**

שִׂמְמַת אַרְצֵנוּ,לְפִי הָרַמְבָּ"ן, "הִיא בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מְבַשֶּׂרֶת בְּכָל הַגָּלֻיּוֹת שֶׁאֵין אַרְצֵנוּ מְקַבֶּלֶת אֶת אוֹיְבֵינוּ, וְגַם זוֹ רְאָיָה גְּדוֹלָה וְהַבְטָחָה לָנוּ, כִּי לֹא תִמָּצֵא בְּכָל הַיִּשּׁוּב אֶרֶץ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה וּרְחָבָה וַאֲשֶׁר הָיְתָה נוֹשֶׁבֶת מֵעוֹלָם וְהִיא חֲרֵבָה כָּמוֹהָ, כִּי מֵאָז יָצָאנוּ מִמֶּנָּה לֹא קִבְּלָה אֻמָּה וְלָשׁוֹן, וְכֻלָּם מִשְׁתַּדְּלִים לְהוֹשִׁיבָהּ וְאֵין לְאֵל יָדָם".

+בְּיָמֵינוּ דְּבָרָיו שֶׁל הָרַמְבָּ"ן מְקַבְּלִים מִשְׁנֶה תּוֹקֶף. כְּשֶׁאָנוּ רוֹאִים אֶת הַבְּרָכָה הָעֲצוּמָה שֶׁל הָאָרֶץ. שֶׁפֵּירוֹתֶיהָ זוֹכִים בִּפְרָסִים בֵּינְלְאֻמִּיִּים עַל אֵיכוּת וְטִיב. אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. וְזֶה הָיָה יָדוּעַ לָעַמִּים שֶׁכְּבָשׁוּהָ,שֶׁנִּסּוּ לְהִתְיַשֵּׁב בָּהּ-"וְשָׁמְמוּ". לָמָּה? כִּי הִיא שׁוֹמֶרֶת אֶת כֹּחָהּ לְבָנֶיהָ - לָנוּ.

שְׁמַע - קוֹדֶם כֹּל אֶת עַצְמְךָ וְהֱיֵה קָשׁוּב לְכָךְ כל כלך

שְׁמַע - קוֹדֶם כֹּל אֶת עַצְמְךָ וְהֱיֵה קָשׁוּב לְכָךְ כל כלך

+

בָּא הַשָּׁמֶשׁ, בָּא הַשָּׁמֶשׁ! שָׁקְעָה שִׁמְשׁוֹ וְזָרַח צֶאֱצָאָיו

+שִׁמְחָה *כְּלוּם לֹא לִמְדוּנוּ בַּעֲלֵי הַמּוּסָר שֶׁעַל הָאָדָם לִהְיוֹת שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ? אַף אֲנִי אֵינִי שָׂמֵחַ אֶלָּא בְּחֶלְקִי, כְּלוֹמַר לֹא בַּשִּׂמְחָה הַמְּלֵאָה אֶלָּא בְּחֶלְקָהּ, שֶׁהֲרֵי מְלֵאָה עַל גְּדוֹתֶיהָ מַשְׁטֵמַת אָדָם לְאָדָם,מִפְלָגָה לְמִפְלָגָה בְּעוֹלָמֵנוּ וּבָעוֹלָם כֻּלּוֹ,וְעוֹינוּת עוֹלָם לַיְּהוּדִים בַּאֲשֶׁר הֵם יְהוּדִים

מִתְגַּבֶּרֶת וּמִתְפַּשֶּׁטֶת, וְאָזְלַת יָד חֶבֶר הַלְּאֻמִּים(או"ם)

מְשֻׁתֶּקֶת מִלְּבַעֵר אֶת הָאַנְטִישֵׁמִיּוּת וְהַטְּרוֹר הַג'יהָאדִי–

אֵיךְ אֶפְשָׁר אֲפוֹא שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּהְיֶה מְלֵאָה וּשְׁלֵמָה?

+*הַשִּׂמְחָה מַעֲנִיקָה אֱנֶרְגְיָה וְחִיּוּת שֶׁאֵין בְּכָלָל בְּעָיָה לְהַשִּׂיג דְּבָרִים שֶׁרַק אֶתְמוֹל נִרְאוּ לְךָ בִּלְתִּי נִתָּנִים לַהֲשָׂגָה.

+* שִׂמְחָה אֲמִתִּית נוֹתֶנֶת כֹּחַ לְהִתְעַלּוּת וְהִתְקַדְּמוּת,
אַשְׁלַיִת הַשִּׂמְחָה פּוֹרֶצֶת בְּכֹחוֹת צָהֳלָה עֲצוּמִים וּמִתְנַקֶּזֶת
לִפְרָקֵן יְצָרִים, לִנְפִילָה וְדִכָּאוֹן.

+*הֵבַנְתִּי שֶׁתְּחוּשַׁת הַשִּׂמְחָה שֶׁל נָעֳמִי נוֹבַעַת מִצִּפִּיַּת הַהֶנָאָה
הַצְּפוּיָה – מִי יַרְצֶה הָעֶרֶב? עִם מִי נִפָּגֵשׁ? מַה נִּרְאֶה
בַּטֶּלְוִיזְיָה? מָה אוֹמַר וְאֶתֵּן לַנְּכָדִים? בְּוַדַּאי אֶרְאֶה יָפָה
אַחֲרֵי הַמִּסְפָּרָה! הֲמוֹן מַחְמָאוֹת אֶקַּבֵּל אַחֲרֵי הָרִקּוּדִים!

+שִׂמְיָה שִׂמְיָה טוֹבָה חוֹדֶרֶת מִן הָאֹזֶן לַלֵּב וְלַנְּשָׁמָה וּמִשְׁתַּמַּעַת
כְּהִלְכָתָהּ לְלֹא זִיּוּף.סְתָם שִׂמְיָה עֲלוּלָה לְהַשְׁמִיעַ לְעַצְמָהּ
מַה שֶּׁרְצוֹנָהּ לִשְׁמֹעַ

שֶׁמֶשׁ גַּם מַנְהִיג כְּמֹשֶׁה הַנֶּחְשָׁב כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָתוֹ אֵינוֹ פּוֹטֵר
עַצְמוֹ בְּרֹב עֲנָוָתוֹ לְשַׁמֵּשׁ אֶת אוֹהֲבָיו

שָׁשׁוֹן וְאָסוֹן שְׁזוּרִים בְּמַסֶּכֶת חַיֵּי הַיָּחִיד וְהָאֻמָּה

שָׁשׁוֹן

שִׂתְיָקָה "לֹא מָצָאתִי לַגּוֹף טוֹב מִשִּׂתְיָקָה", לַגּוֹף הַהוֹלֵם מִפַּעֲמֵי
מְאוֹרָע, הַמְיוּסָּר וּמְדֻכָּא מֵרִגּוּשׁ מְיוּתָּר, הַסּוֹבֵל מֵהֶלֶם
מַשְׁפִּיל שֶׁל מַצַּב-רוּחַ רָע אֶלָּא שִׂתְיָקָה,הַרְגָּעָה,שַׁלְוָה וּמְנוּחָה

+שְׁאֵלָה *אִם אֵין לְךָ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה הוֹרִידֶנָּה שְׁאוֹלָה

*"כִּי יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ" – וְהַבֵּן שׁוֹאֵל, שׁוֹאֵל שְׁאֵלוֹת, שׁוֹאֵל
וּמְבַקֵּשׁ כְּסָפִים וּמַתָּנוֹת, הַלְוָאוֹת וּמַשְׁכַּנְתָּאוֹת, שׁוֹאֵל לְפְעָמִים
עַד מְלוֹא הַמַּלְכוּת וְאֵינוֹ מִסְתַּפֵּק בְּמַחְצִיתָהּ. "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ"

– כְּפִי יְכָלְתְּךָ, הֱגֵד קָשֶׁה לְפְעָמִים, קָשֶׁה כְּגִידִים, כִּי לֹא תָּמִיד אֶפְשָׁר לְהֵעָנוֹת לְכָל הַמִּשְׁאָלוֹת..

+שְׁאֵלָה 5 *דַּאֲגָתָם שֶׁל הוֹרִים וּמְחַנְּכִים שֶׁבְּלֵיל הַסֵּדֶר יִהְיוּ מְסֻבִּים לֹא רַק אַרְבַּעַת הַבָּנִים אֶלָּא גַּם הַבֵּן הַתָּמִים, זֶה הַבֵּן שֶׁלֹּא בָּא וְלֹא רָצָה לָבוֹא וּלְהָסֵב עִם כֻּלָּם.מָה עוֹשִׂים? כֵּיצַד מְקָרְבִים? כֵּיצַד מְאַחֲדִים אֶת הַשּׁוֹרוֹת שֶׁל אַחְדוּת הַמִּשְׁפָּחָה וְהָאֻמָּה? הַבֵּן הַחָמִישִׁי, גַּם הוּא יַקִּיר לִי, אֲבָל מוּקִיר רַגְלָיו מִמֶּנִּי,זֶה הַקָּץ בַּהֲגָדָה,בִּשְׁאֵלָה,בְּשִׂיחָה,בְּקַבָּלַת דֵּעָה שׁוֹנָה אֵיךְ רוֹתְמִים לַעֲגָלָה גַּם אֶת הַגַּלְגַּל הַחָמִישִׁי?

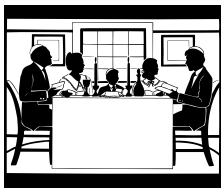

+שְׁאֵלוֹת *מָה טַעַם לִשְׁאוֹל שְׁאֵלוֹת שֶׁאֵין עֲלֵיהֶן תְּשׁוּבָה? וְאִם הוּא דַּוְקָא שׁוֹאֵל, הָשֵׁב לוֹ: "דַּוְקָא כָּכָה"!

*יֵשׁ זְמַנִּים שֶׁהַהוֹרִים אֵינָם יוֹדְעִים מַה לְהָשִׁיב לַבָּנִים הַשּׁוֹאֲלִים
וְהֵם מַפְנִים אוֹתָם לְסָבָא אוֹ סַבְתָּא, "שְׁאַל אָבִיךָ – וְיַגֶּדְךָ: "זְקֶנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ"..הֵם מֵיטִיבִים לָדַעַת מֵאֵתָנוּ מַה לְהָשִׁיב.
וְיֵשׁ זְמַנִּים שֶׁהַהוֹרִים לוֹמְדִים מִפִּי הַבָּנִים, בְּטֶכְנוֹלוֹגְיָה, מַחְשֵׁבִים,קְרוֹא וּכְתֹב וכד' בְּעִנְיָנִים שֶׁל הִתְפַּתְּחוּת בַּמְּצִיאוּת
כִּי הַבָּנִים הֵם הַמּוֹרִים אֶת הַהוֹרִים

+שְׁאֵלָה *יֵשׁ שְׁאֵלָה הַמַּטְרִימָה אֶת הַשְּׁלִילָה: הַאִם הִתְחַמַּקְתִּי מִכֶּם?

וְיֵש שְׁאֵלָה הַמַּטְעִימָה אֶת הַחִיּוּב: הַאִם לֹא עָזַרְתִּי לָכֶם?

שְׁאֵרוֹ שֶׁל אָדָם – אִשְׁתּוֹ
בָּשָׂר מִבְּשָׂרוֹ וְעֶצֶם מֵעַצְמוֹ
לָרוֹב אֶחָד מִשְּׁנֵיהֶם נִשְׁאָר
יוֹתֵר...

+שְׁאֵר בָּשָׂר שְׁאֵרוֹ שֶׁל אָדָם אִשְׁתּוֹ בָּשָׂר מִבְּשָׂרוֹ וְעֶצֶם מֵעַצְמוֹ לָרֹב
אֶחָד מִשְּׁנֵיהֶם נִשְׁאָר יוֹתֵר

+שְׁאוֹר *אִם בְּרְצוֹנֵנוּ בְּאוֹר הַחַיִּים לֵאוֹר הָבָה נַשְׁלִיךְ אֶת רוֹעַ
הַשְּׁאוֹר לֹא רַק בֵּין כֵּסֶה לָעָשׁוֹר

+שָׁאָר-רוּחַ שְׁאֵר פֵּרוּשׁוֹ בָּשָׂר,שָׁאָר-רוּחַ הוּא שִׁלּוּב שֶׁל שְׁנֵי יְסוֹדוֹת
הַקַּיּוּם,
הַחוֹמְרִי-רוּחָנִי.לְשָׁרוֹת,לְהֵאָבֵק,לְהִתְמוֹדֵד,לְאַזֵּן וּלְפַשֵּׁר

עִם הִתְנַגְּשׁוּיוֹת שֶׁבֵּינֵיהֶם.שָׁאָר רוּחַ- שַׁ " ר לְשָׁרַר וְלִשְׁרוֹת
אֱלוֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים

+שַׁאבָּעס אוֹיס שַׁאבָּעס

+שֶׁבַע שִׁבְעָה יָמִים לְהִתְפַּתְּחוּת וּבְשֵׁלוֹת וּבַשְּׁמִינִי מָלִים,קָרְבָּן יֶרֶצֶה
מִיּוֹם שְׁמִינִי, שִׁבְעָה יְמֵי נִדָּה וְזִיבָה,7 יָמִים
בְּשָׁבוּעַ,שֶׁבַע שָׁנִים לִשְׁמִיטָה,שֶׁבַע שְׁמִיטוֹת לְיוֹבֵל, שִׁבְעָה
רְקִיעִים,שִׁבְעָה קָנֵי מְנוֹרָה,שִׁבְעָה יְמֵי אֲבֵלוּת,שִׁבְעַת יְמֵי
שִׁמְחָה,שִׁבְעַת יְמֵי חַג הַמַּצּוֹת,שִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת וְעוֹד עִנְיָנִים
רַבִּים הַכְּרוּכִים בְּמִסְפָּר 7 הַמְקֻדָּשׁ מִימֵי בְּרִיאַת עוֹלָם

התפתחות בכתב של הספרה 7

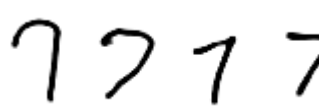

+שִׁבְטִי-יָהּ (ר' רש"י בְּמִדְבָּר כו ה) הֵטִיל הַקָּבָּה שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם – "עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל", הֵ"א מִצַּד זֶה וְיו"ד מִצַּד זֶה: הַחֲנֻכִי, הַפַּלֻּאִי,וכו'

+שְׁבִי הַשְּׁבִי הוּא בִּי,בִּי הַשָּׁבוּי בְּיִצְרִי,וּלְהִמָּלֵט מִכְּלְאִי – תָּלוּי רַק בִּי

+שַׁבָּת "שַׁבָּת וַיִּנָּפֶשׁ" – וַי לְנֹפֶשׁ הַשַּׁבָּת שֶׁלָּנוּ

+שֵׁב פּוֹזִיצְיָה – פֹּה-זִיצְיָה, שֵׁב וְאַל תַּעֲשֶׂה

+שַׁבָּה *בֵּן שִׁבְעִים לְשַׁבָּה, וּלְפִי מַדְעָנֵי תוֹחֶלֶת הַחַיִּים נֶחֱרוֹג בְּהֶמְשֵׁךְ הַמֵּאָה מִקְצֶבֶת 120 אוּלַי לְכִפְלַיִים 70 – לְשַׁבָּתַיִים

עַד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה – וְלָרֹב: יִנּוּן

+שְׁבָט סֵמֶל הַחֹדֶשׁ הוּא דְּלִי. וְהַדְּלִי מְסַמֵּל אֶת הָאֶמְצָעִי לְשֵׁרוּת הָאָדָם – לִשְׁאוֹב מַיִם. וְאֵין מַיִם אֶלָּא כְּסֵמֶל לְתוֹרָה וְחָכְמָה. מַיִם חַיִּים. נִשְׁאַב וְנַשְׁקֶה אֶת מֵיטַב הָאִידֵיאָלִים

*שֵׁבָט הוּא מַקֵּל. מִשְׁעָן לַהֲלִיכָה. שַׁרְבִיט לִמְלוּכָה. מַקֵּל נֵעַם אוֹ חוֹבְלִים.הַכֹּל בִּידֵי הַשֵּׁרוּת – לִבְטָחוֹן,לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד,לִתְבוּנָה אוֹ לַעֲרִיצוּת הַכֹּחַ

+שְׁבִיב *בָּעִדָּן הַטֶּכְנוֹלוֹגִי שֶׁלָּנוּ אֲנוּ זְקוּקִים לֹא רַק לְתוֹסָפוֹת יְצוּר שֶׁל שְׁבִיבֵי הַמַּתֶּכֶת בַּמִּכְשׁוּר הָאוֹפֵף אוֹתָנוּ אֶלָּא לַהֲפָקַת שְׁבִיבֵי הַלֵּב, לְתוֹסֶפֶת הָרֶגֶשׁ הַחַם הַלִּבְבִי הָאֱנוֹשִׁי

בְּשַׁבְּילִי נִבְרָא הָעוֹלָם – בַּשָּׁבִיל שֶׁאֶבְחַר לָלֶכֶת בּוֹ

+שִׁבֹּלֶת שִׁבֹּלֶת מְלֵאָה מַרְכִּינָה רֹאשָׁהּ, שִׁבֹּלֶת שְׁדוּפָה זוֹקֶפֶת אוֹתוֹ לְלֹא בוּשָׁה

+שִׁבֹּעַ *בִּרְכַּת הַשִּׁבֹּעַ לֹא בַּאֲכִילָה מְרֻבָּה אֶלָּא לָחוּשׁ שָׂבְעָה בְּמוּעָטָהּ

+שָׁבָץ *הַפְקָקִים בְּדַרְכֵי הָאָרֶץ כְּבָר גָּרְמוּ לְשָׁבָץ מוֹחִי שֶׁל הַתְּפְקוּד
הַמְמַלְכְתִי לְמְנִיעַת תַּקָּלוֹת וּתְאוּנוֹת

+שַׁבָּת *תְּשׁוּבְבָנָה הָרוּחוֹת אֶת מוֹנֵנוּ בְּסַעֲרַת שַׁבָּשָׁבָּת הָרוּ

+שׁוֹאֵבוֹת לְעֵת צֵאת הַשּׁוֹאֵבוֹת הֵן הִתְכַּנְסוּ לְיַד הַבְּאֵר שֶׁמִּחוּץ לָעִיר,
וּבְוַדַּאי הֵשִׂיחוּ בְּרִכִילוּיוֹת שֶׁבֵּין הַבָּנוֹת. עֶבֶד אַבְרָהָם אוּלַי
הֶאֱזִין, בְּעָמְדוֹ שָׁם, לְמַעֲלוֹתֵיהֶן וְחֶסְרוֹנָן שֶׁל בְּנוֹת הַמָּקוֹם,
וְכָךְ הִתְוַדַּע לְמַעֲלוֹתֶיהָ שֶׁל הַכַּלָּה הַיְעוּדָה לְיִצְחָק

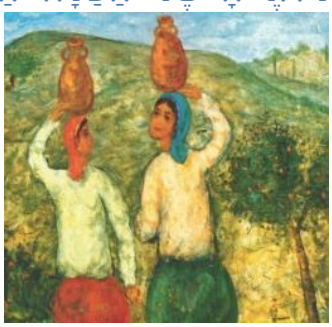

+שׁוֹאֵבוֹת *לְעֵת צֵאת הַשּׁוֹאֵבוֹת יוֹצְאִים גַּם הַ שַׁ בַּ בִּ י ם

+שׁוֹאָה *מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, נִזְרֵינוּ בַּגּוֹיִים, וְכָל הַזְּוָעוֹת
הַמְפוֹרָטוֹת בַּתּוֹכָחָה, אוּלָם הַשּׁוֹאָה נֶחֱתָה עָלֵינוּ לֹא מִפְּנֵי
חֲטָאֵינוּ אֶלָּא מִשּׁוּם הֱיוֹתֵנוּ יְהוּדִים, נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה
"כִּי
עָלֶיךָ הָרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם"

אַחֶרֶת *כְּלוּם יֵשׁ הֶסְבֵּר דָּתִי, מַדָּעִי, אֲנְטִישֶׁמִי לְהִתְרַחֲשׁוּתָהּ שֶׁל
הַשּׁוֹאָה? אֵיזֶה הֶסְבֵּר יִתָּכֵן לַשִּׁגָּעוֹן הַקּוֹלֶקְטִיבִי הַזֶּה,שׁוֹאֵל
פְּרוֹפ' רוֹזֶנְבֶּרְג, שֶׁאֵין לוֹ הֶסְבֵּר אֶלָּא מַשֶּׁהוּ מְפֻלָּנָטָה
לַחֲלוּטִין שֶׁהָרוֹעַ לְשֵׁם רוֹעַ הוּא בְּטוּיָה הַשְּׁטָנִי

*וְהוּא אוֹמֵר: "הַמַּשְׁמָעוּת הַיְּחוּדִית וְהַחֲרִישִׁית שֶׁל הַשּׁוֹאָה
נְעוּצָה בַּשֶּׁטֶן הַנִּלְחָם בַּיְּהוּדִים כְּאוּיְבָיו, כִּבְנֵי הָעָם הַנִּבְחָר
וּבְתוֹרָתָם. זֶה הַקּוֹל הַחֲרִישִׁי מֵעֵבֶר לַטְּרַגְּדְיָה וְהַכְּאֵב

+*בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָעֲרֵבִים זֶה לָזֶה נִהְיוּ בָּהּ בְּנֵי אֲרֻבָּה זֶה בָּזֶה

"תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא" – וְעַד דַּכָּאוֹ!

+שו"ד של *הָרִבּוּי בְּמַעֲשֵׂי שׁוֹד בְּיָמֵינוּ נִרְמָז לָנוּ בְּרֹאשֵׁי הַתֵּבוֹת הַמִּלָּה בְּשו"ד – שֶׁהֵן: בָּשָׂר וָדָם

+שוּק *הַבָּסִיס הַתִּקְנִי שֶׁל כָּל רֶשֶׁת שׁוּק לַעֶקֶרֶת הַבַּיִת: תִּקְנִי!

דֶּעָנִים וְרוֹפְאִים מְשַׁוְּקִים לָנוּ חַיִּים אֲבָל יֵשׁ המשבקים אותם

+שׁוֹחֵד *הַשּׁוֹחֵד מְאַחֵד לְלֵב אֶחָד אֶת הַנּוֹתֵן וְהַמְקַבֵּל

הַשּׁוֹחֵד מְזַפֶּת אֶת הַדֶּרֶךְ לְמָצוֹא צַד זְכוּת

+*יֵשׁ מְפָרְשִׁים שׁוֹחֵד כְּ"עוֹבֵר לַסּוֹחֵר", לְגַבֵּי מִי שֶׁרָגִיל בְּשׁוֹחֵד וּמְבַקֵּשׁ לְהַעֲבִיר אֶת הַתַּשְׁלוּם עֲבוּר הַטּוֹבָה שֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ לִפְרֹעַ חוֹב שֶׁהוּא חַיָּב לְאֵיזֶה סוֹחֵר

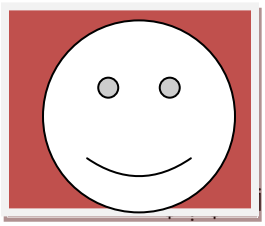

+שׁוֹטֶה He is stupid but he is right

*אוֹמֵר שׁוֹטֶה בַּפֶּה מַה שֶּׁהֶחָכָם חָשַׁב בַּלֵּב

+*הַשּׁוֹטֶה הוּא בַּעַל דֵּעָה צְלוּלָה, שֶׁדַּעְתּוֹ

+*שׁוֹטֶה מֵנִיחַ לְדַעְתּוֹ לָצֵאת מִמֶּנּוּ,וְאִלּוּ מְשֻׁגָּע – הוּא הַיּוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ

שׁוֹטֶה שִׁיטָתִי בסטיתו

+שִׁוְיוֹן *מִתְבַּטֵּא בְּעִקָּר בַּחֲלוּקָה שָׁוָה שֶׁל הַמְּצוּקָה

+שׁוּם *חֲסִידֵי הַשּׁוּם בְּמְזוֹנוֹתֵינוּ נִתְלִים בַּפָּסוּק: "ש ו ם תָּשִׂים"

+שׁוּעָל *לֵךְ בְּ שׁ עֲ לֵ י שׁוּעָל שֶׁהַשָּׁעָה שְׁאוֹלָה לוֹ

+שׁוֹפְטִים *צְדָקָה אָנוּ עוֹשִׂים עִם שׁוֹפְטֵינוּ בְּעִמּוּתֵינוּ עִמָּם עַל אֱמִיתָם

מַדּוּעַ הַשּׁוֹפְטִים שֶׁלָּנוּ נִרְתָּעִים מֵאַהֲבַת "שְׁנְאַת חִנָּם"? –
"חִנָּם" שֶׁל עֲבֵרָיְנִים,פּוֹשְׁעִים, רוֹצְחִים,טֶרוֹרִיסְטִים וְכָל
הַמַּשְׁנִיאִים עָלֵינוּ אֶת הַחַיִּים

+שׁוֹפָר *קוֹלוֹ שֶׁל הַשּׁוֹפָר הוּא לְמַעֲשֶׂה "שָׁעוֹן מְעוֹרֵר" הַמֻּפְעָל בְּמַטָּרָה לְהָעִיר אוֹתָנוּ מֵהַתְנוּמָה הָרוּחָנִית שֶׁלָּנוּ. הַשּׁוֹפָר מַכְנִיס בְּהִירוּת, עֵרָנוּת וּמִקּוּד לְחַיֵּינוּ.

+*שׁוֹפָר גָּדוֹל" – מָה טִיבוֹ? גָּדוֹל לֹא בַּמּוּבָן הַפִּיזִי שֶׁל אֹרֶךְ,גָּדוֹל בַּמּוּבָן שֶׁל הַקּוֹל הָאֶחָד הַתּוֹקֵעַ וּמְאַחֵד רַבּוֹת עָם לְהִתְלַכְּדוּת מֵעַל וּמֵעֵבֶר לְכָל הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַשּׁוֹפָרוֹת הָאִישִׁיִּים,הָעֲדָתִיִּים,הַקְּהִילָתִיִּים.קוֹל הַשּׁוֹפָר תּוֹבֵעַ לְהִתְאַחֵד וּלְהִתְעַלּוֹת לְרָמַת אַחְדוּת הַמְּסֻגֶּלֶת לְקַבֵּץ וּלְאַחֵד קְרוֹבִים וְנִדָּחִים

+שׁוּר וַחֲמוֹר *סְמֶלֵי אֵמָה לִגְדֻלָּה בְּחֹמֶר וְרוּחַ, מְנַגְּחֵי קְרָבוֹת וּגְדוֹלֵי תוֹרָה,מַשְׁבִּירֵי חֶסֶד וּמַאֲדִירֵי מַשָּׂא לְמוּדִים וְהוֹרָאָה,פַּרְנְסֵי כַּלְכָּלָה וַפַּרְשָׁנֵי חָכְמָה, שִׁבְטֵי יוֹסֵף וְיִשָּׂשכָר כְּדוּגְמָה לְעוֹל וּמַשָּׂא,מְצַפֵּי יְשׁוּעָה וְרוֹכְבִים עַל חֲמוֹר הַגְּאֻלָּה

+שׁוּק עַל יָרֵךְ *כָּךְ מְנַסָּה הַחוֹשְׁפָנִית לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ בְּשׁוּק עַל יָרֵךְ

+שׁוּקָת *לָזֶה הִיא רֵיקָה וְלָזֶה הִיא מְלֵאָה שׁוּקוּ

+שָׁח *הַמִּשְׂחָק לְבָנֵי הַגִּיל הַשָּׁח עוֹדֵנוּ הַ שָׁ ח – מָ ט

+שָׁחַד *עַל נָקִי הוּא לֹא לָקַח אֶלָּא בְּמַעֲטָפוֹת

+שְׁחוֹק *שְׁחוֹק פִּינוּ נִשְׁחַק וּלְשׁוֹנֵנוּ אֵינָהּ מְרַגְּנָה
*שְׁחוֹק פִּינוּ נִשְׁחַק בְּמִרוּצַת הַדּוֹרוֹת מֵרֹב לְקִינָה

+שָׁחוֹר *הַשָּׁחוֹר שֶׁבָּעַיִן הוּא כַּנִּרְאֶה הַסִּבָּה לַפֶּסִימִיוּת

+שְׁחִיָּה *לָמַד לִשְׁחוֹת עִם הַזֶּרֶם כְּדֵי לְהַכִּירוֹ עַל בּוּרְיוֹ לְפָנֵי שֶׁאַתָּה שׁוֹחֶה כְּנֶגְדּוֹ

+שְׁחִיקָה *בְּשֵׁם תּוֹסֶפֶת שְׁחִיקָה (לְשׁוֹן שַׁחַק,שְׁחָקִים) מְבַקְּשִׁים תּוֹסֶפֶת שֶׁכָּר גַּם רַבָּנִים וְדַיָּנִים

+שַׁ חַ ף *שַׁחַף מַעֲדִיף לְחִיוֹת לְבַד וְלֹא לְהִתְגּוֹרֵר עִם שַׁ חָ פָּ ת

+שַׁחְצָנוּת *שַׁחְצָנוּתוֹ שֶׁל אָדָם נִפְגַּעַת אוֹ מִתְמוֹטֶטֶת כַּאֲשֶׁר הוּא סוֹבֵל

מִדְּבָרִים שֶׁהִתְיַהֵר כִּי לֹא נִזּוֹק מֵהֶם, וְכָךְ כְּשֶׁלְּפָתַע כָּשָׁלָה
בְּרִיאוּתוֹ,נִגְרְמוּ לוֹ הֶפְסֵדִים,וְכִיוֹ"ב סְפוּקִים "מוּבָטָחִים"
שֶׁנָּמוֹגוּ הִגִּיעָה שַׁעְתָּם שֶׁל הַשִּׁקּוּל הַתְּבוּנִי וְהַתְּקוּנִי

שְׁתוּת +*נְעוּצָה לֹא רַק בַּבָּשָׂר אֶלָּא גַם בַּמַבַּשֵׂר לְאָן נוֹשֶׁבֶת הָרוּחַ

שְׁטוּת +*דְּבַר שְׁטוּת שֶׁהַמּוֹנִים חוֹשְׁבִים כְּאֱמֶת מֵעִיד לְפָחוֹת עַל חָכְמַת הַיּוֹזֵם אוֹ הַמְפַרְסֵם

שָׂטָן +*הַשִּׂטְנָה מְעִידָה עַל אֵיבָה וְשִׂנְאָה.הַשָּׂטָן הוּא אֵפוֹא דְּמוּת עַל-אֱנוֹשִׁית בַּפְּמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה, וְהִיא פּוֹעֶלֶת לְהַאֲשִׁים אֶת הָאָדָם וּלְהַזִּיק לוֹ

+*מַהוּתוֹ – לְהַכְשִׁיל בְּנֵי אָדָם בַּעֲבֵרוֹת,וּכְשֶׁלֹּא יִצְלַח בְּכָךְ כְּלַפֵּי הַצַּדִּיקִים הוּא מַכְשִׁילָם בְּמִצְוֹות, לְפִיכָךְ הוּא הַבְּלִיַעַל הַמּוּנֵעַ מִנְּכְשָׁלָיו לְהִתְעַלּוֹת

הַצִּקְלוֹן נוֹשֵׂא בְּצִקְלוֹנוֹ אֶת זַרְעֵי הַפֶּרְעָנוּת שֶׁל חַיִּים משטפים

הַצִּקְלוֹן נוֹשֵׂא בְּצִקְלוֹנוֹ אֶת זַרְעֵי הַפֶּרְעָנוּת שֶׁל חַיִּים משטפים

שַׁי +*מַהוּ הַשַּׁי הַשָּׁכִיחַ בַּחַגִּים? "זוֹכְרֵנוּ לְ חַ יִּ י ם"!

שֵׁיבָה +*בְּמִי הִיא נִזְרֶקֶת? בְּזָקֵן וּ שְׁ בַ ע יָמִים

שִׁיבַת צִיּוֹן +*"חוֹבְבֵי צִיּוֹן" זָכוּ (לֹא כֻּלָּם) לַחֲלוֹם חַיֵּיהֶם שֶׁהִתְגַּשֵּׁם לַמְרוֹת הַפַּסִיבִיּוּת וְהַהִתְנַגְּדוּת הַמַּחְלִישִׁים אֶת הַנְּשָׁמָה וּמְשַׁתְּקִים אֶת תְּנוּפַת הָרוּחַ. כַּיּוֹם מַכְרִיז אַחְמֶדִינְג'אד עַל הַשְׁמָדַת הַצִּיּוֹנוּת, כְּלוּם אֵינוֹ מֵבִין שֶׁהַצִּיּוֹנוּת כְּבָר שָׁבְקָה חַיִּים מִזְמַן? מָה מִסִּיסְמְאוֹתֶיהָ וּמַהֲלֻכֶיהָ בְּפֹעַל שָׁרִיר וְקַיָּם? הַרְחָבַת הַהִתְיַשְּׁבוּת? חֲלוּצִיּוּת וְכִבּוּשׁ הַשְּׁמָמָה? אִידֵיאָל הָעֲבוֹדָה? הָעֲבוֹדָה הָעִצְמִית? הַשִּׁלּוּב שֶׁל תּוֹרָה וּמְלָאכָה? הִתְנַחֲלוּת בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֵרַע פִּגּוּעַ? רִסּוּן הַפְּעָרִים הַכַּלְכָּלִיִּים וְהַחֲבָרָתִיִּים?חִנּוּךְ עָמוֹק לְטִפּוּחַ אַהֲבַת מוֹלֶדֶת? מְסִירוּת נֶפֶשׁ? הִתְגַּיְּסוּת וְהִתְנַדְּבוּת לְכָל שֵׁרוּת מִתְבַּקֵּשׁ? שְׁאִיפָה לְרִבּוֹנוּת בְּלִתִּי תְּלוּיָה? --וְעוֹד וְעוֹד

+שִׁירָה +*בִּרְשׁוּת מָרָן וְרַבָּן,אֶפְשָׁר לְקַבֵּל רְשׁוּת גַּם לְשִׁירַת נָשִׁים לְחַיָּלִים בְּשֵׁרוּת

+*הָבָה נִתֵּן לַשִּׁירָה לְהַפְעִיל אֶת תְּנוּדוֹת הֶרֶגֶשׁ וְהַפְלִיאָה בְּחַיֵּינוּ. נַנִּיחַ לָהֶסְבָּרִים הַמְבַטְּלִים אוֹתָם, הַמַּאֲפִילִים עַל חֶוְיַת הַמְּשׁוֹרֵר, הַמְנַסִּים לַהֲפוֹךְ אֶת הַבִּלְתִּי מוּבָן לְמוּבָן

+*שִׁירָה לְשׁוֹן נְקֵבָה, וְכָמוֹהָ מִתְעַבֶּרֶת וְיוֹלֶדֶת, וְחוֹזֶרֶת וְיוֹלֶדֶת

*יֵשׁ שִׁירָה שֶׁהִיא שִׁיר-רַע, חָסֵר הַשָּׂרָאָה,שׁוֹפֵעַ שְׁרִירוּת מַבָּע

*שִׁירָה מוֹדֶרְנִית הִיא שִׁירַת הַ בְּ רֶ בְ וּ ר

+*שָׁרְנוּ:"נִבְנָה אַרְצֵנוּ, אֶרֶץ מוֹלֶדֶת", וְשׁוּרוּ – פּוֹרַחַת תַּעֲשִׂיָּת
"פְּלָדֶת", שָׁרְנוּ עַל כָּל לְבֵנָה וְאָרִיחַ – וְאִמָּא מוֹלֶדֶת הָפְכָה לְאֵמָה שֶׁל פְּרִיצָה אַלִּימָה וַהֲסָרַת כָּל מַנְעוּל וּבָרִיחַ

+*שִׁירָה שׁוֹרָה מִכֹּחָהּ שֶׁל הַשְּׁרָאָה וְהַזָּעָה

שִׁירִים +*בִּנְעוּרֵינוּ הָיוּ לָנוּ שִׁירֵי לֶכֶת, וְהַיּוֹם – שִׁירֵי שַׁלֶּכֶת

שְׁפוֹר אָסוּר לְהוֹרוֹת אֲבָל שְׁפוֹרֵי אַהֲבָה מוּתָרִים לְהוֹרוּת

+שְׁכוֹר

שְׁפוֹר -עוֹבֵר וּבָטֵל BOTTLE(OVER)

לַשכּוֹר נוֹחַ לְהִתָּלוֹת בְּנֹחַ אוֹ בְּלוֹט

+שִׁכְחָה *שִׁכְחַת "הַפֵּאָה" כְּרוּכָה בְּ"לֶקֶט" מִמְּקוֹרוֹת זָרִים

+שִׁכְחָה *הַמְשַׁכֵּחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. וְהָאַזְהָרָה הִיא: "פֶּן תִּשְׁכַּח"... מִכָּאן שֶׁהַמְשַׁמֵּר אֶת הַתּוֹרָה נַפְשׁוֹ מִשְׁתַּמֶּרֶת וְכַל שֶׁאֵינוֹ מְשַׁמֵּר אֶת הַתּוֹרָה אֵין נַפְשׁוֹ מִשְׁתַּמֶּרֶת.

+שִׂכִּים *הָאוֹיְבִים בַּתּוֹרָה מְכוּנִים בְּשֵׁמוֹת שִׂ י כִּ י ם וּ צְ נִ י נִ י ם
שְׁנֵי סוּגֵי אוֹיְבִים – שִׂיכִּים: שֶׁאַתָּה שׂ וֹ כֶ ה בְגָלוּי אֶת נִכְלֵי מְזִימוֹתֵיהֶם לְהָצֵר וּלְהָרַע,לְהַצִּיק וְלִפְגֹּעַ.
צְנִינִים: אֵלּוּ הַמַּעֲמִידִים פָּנִים שֶׁאֵינָם אוֹיְבִים אֶלָּא מְצַנְּנִים אֶת אֵיבָתָם וּמַסְתִּירִים אוֹתָהּ מִן הַפּוּמְבִּי וְהַגָּלוּי וּפוֹעֲלִים בַּסֵּתֶר – בְּדוֹמֶה לַ צְ נ וֹ ן הַתָּקוּעַ עָמוֹק בָּאֲדָמָה וְשָׁרְשׁוֹ לְהָרַע אֶלָּא שֶׁעָלָיו הַגְּלוּיִים עַל פְּנֵי הַקַּרְקַע מְחַפִּים עַל מְזִימוֹתָיו

+שְׁכִינָה *שׁוֹרָה בְּבַיִת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שָׁלוֹם, אִישׁ-אִשָּׁה – זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶם – אוֹתִיּוֹת יָ-הּ;לֹא זָכוּ אֵשׁ אוֹכַלְתָּן, מִסְתַּלֵּק שְׁמוֹ מִבֵּינֵיהֶם

+*אֵיךְ נַעֲשֶׂה אָדָם מְקוֹרָב לַשְּׁכִינָה? בְּהִמָּנְעוֹ מִפְּגִיעָה בִּשְׁכֵנוֹ אוֹ בַּשְּׁכֵנָה

הַשְּׁכִינָה אָמְנָם שׁוֹרָה בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד אֲבָל הַהַשְׁרָאָה אֵינָהּ אֲחִידָה וְאֵינָהּ בְּצוּרָה שָׁוָה

+שָׂכִיר ונֵן עַל שֶׁמַּשְׁהִים אוֹתוֹ

+שֵׂכֶל *הַכֹּחַ הַמּוֹלִיד הַכָּרוֹת אֲמִתִּיּוֹת וּמְשַׂכֵּל אוֹתָן

בָּרוּךְ הַבָּא לַשֵּׂכֶל הַיָּשָׁר – COME-IN-SENSE

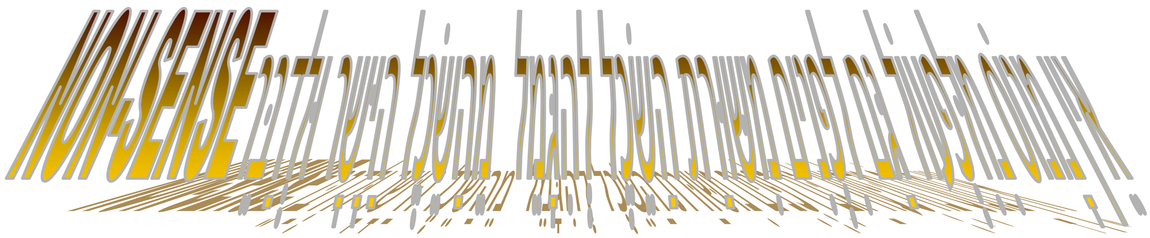

+שִׂכֵּלִים *בְּנֵי צִיּוֹן שֶׁהָיוּ בַּגּוֹלָה חֲשׁוּבִים כְּמֵתִים,כָּךְ הַבָּנִים שֶׁנּוֹתְרוּ לְאַחַר שֶׁשָּׁכֵּלְנוּ בָּנִים רַבִּים אֲחֵרִים, וּבִגְאֻלָּתָם הֵם בְּנֵי שִׁכֻּלִים שֶׁשָּׁבוּ לְחַיִּים

+שִׂכְלְתָן *הַשִּׂכְלְתָן מוּנָע ע"י הַדַּחַף שֶׁל סַקְרָן, אֲבָל גַּם הוּא נֶאֱלַץ לְהוֹדוֹת כִּי גַּם הַמּוּכָח עַל פִּי הַהִגָּיוֹן נִמְצָא לִפְעָמִים שַׁקְרָן

שַׁכְנָאִית – שְׁכֵנָה

+שָׂכָר *לְפִי גוֹדֶל הַצַּעַר גּוֹדֶל הַשָּׂכָר – לֹא בַּמְדִינוֹת הַמַּטִּיפוֹת לָנוּ מוּסָר וּמְשַׁלְּמוֹת דוֹלָר לְיוֹם לְכוֹרֶה פֶּחָם

+שָׂכָר +*הַמַּחְלוֹקֶת בְּעִנְיֵנִי שָׂכָר הִיא בַּהֲצָבַת הַ שׂ כָ ר

+שִׂכְרוּת +*בְּשִׂכְרוּתִי יֵינִי הוּא דִּיוּנִיסִי וּבְפִקְחוּתִי הַתּוֹדָה לֶאֵל נִיסִי

_שְׂלַבִּים +*נֶאֱלָצִים לְדַלֵּג בַּחֲזִיתִים מִשָּׁלָב זֶה אֶל אַחֵר וּבְלַבַּד שֶׁלֹּא לְאַחֵר

+שַׁלְוָה עָלָיו +*בְּקֶשׁ יַעֲקֹב לֵישֵׁב בְּשַׁלְוָה בְּבוּעַת הַדִּיּוּר עַד 120,וְקָפַץ רוּגְזוֹ שֶׁל אֶלְקֹס,הַזּוֹמֵם לָרֶשֶׁת אֶת הַדִּירָה הַמִּשְׂכֶּרֶת לוֹ בַּחֲבָצֶלֶת 3 יְרוּשָׁלַיִם

שַׁלְוָה שֶׁל מְיַצֵּג +*אֶלְיָזַבֶּת קוֹבֶלֶר רוֹס, שֶׁהִקְדִּישָׁה אֶת חַיֶּיהָ לְחֵקֶר הַמָּוֶת וְהַגְסִיסָה, כָּתְבָה שֶׁבַּשָּׁנִים הָרִבּוֹת בָּהֶן הִיא נָכְחָה בָּרֶגַע בּוֹ הִסְתַּיְמוּ הַחַיִּים, הַדָּבָר שֶׁרִגֵּשׁ אוֹתָהּ בְּיוֹתֵר הָיָה הַמַּרְאֶה הַשַּׁלְוָה וְהָרֹגַע הַפִּתְאוֹמִיִּים,שֶׁתָּמִיד לִוּוּ אֶת הַמַּעֲבָר מִמַּצָּב אֶחָד לְמִשְׁנֵהוּ. הִיא תֵּאֲרָה אֶת הַמָּוֶת כְּ"בְּקִיעָה מֵהַגֶּלֶם וְהָגָחָה כְּפַרְפַּר". הַגּוּפִים שֶׁמְּשַׁמְּשִׁים אוֹתָנוּ בְּחַיֵּינוּ אֶת מִגְבָּלוֹת הַגַּשְׁמִיּוּת. בִּלְעָדֵיהֶם נוּכַל, בַּפַּעַם

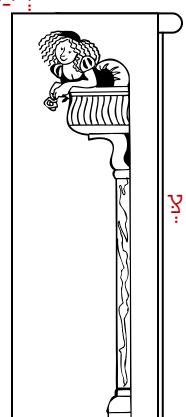

הָרִאשׁוֹנָה, לִנְסוֹק לִגְבִהִים שֶׁלֹּא יָכֹלְנוּ לְהַשִּׂיג קֹדֶם לָכֵן.

+שֶׁלֶג **שֶׁלֶג בִּירוּשָׁלַיִם תשע"ג**

+שָׁלוֹם *כְּלוּם זֶה שִׁבְחָם גַּם שֶׁל כָּל "רוֹדְפֵי הַשָּׁלוֹם" בִּזְמַנֵּנוּ שֶׁאֵינָם מְשַׁנִּים אֶת עֶמְדָּתָם?

+*הַסִּיסְמָה "שְׁטָחִים תְּמוּרַת שָׁלוֹם" מְחַלֶּלֶת אֶת הָרִבּוֹנוּת

בְּהַסְגִירָה שִׁטְחֵי נַחֲלָה לָאוֹיְבִים

+*מִפְּנֵי דַרְכֵי שָׁלוֹם מַתִּירִים אָנוּ לְעַצְמֵנוּ שֶׁלֹּא לוֹמַר אֶת הָאֱמֶת, וְלָמַדְנוּ זֹאת מֵאַהֲרֹן, אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם, שֶׁהֵסִיר קִנְאָה וּמְרִיבָה בְּסַפְּרוֹ לְכָל צַד מֵהַצְּדָדִים כֵּיצַד יְרִיבוֹ בּוֹשׁ וּמִצְטַעֵר עַל יַחֲסוֹ הַשְּׁלִילִי לַחֲבֵרוֹ

+*בְּגִיל 65 כְּבָר קָשֶׁה לַמְדִינָה לִרְדּוֹף אַחַר הַשָּׁלוֹם הַבּוֹרֵחַ מִמֶּנָּה בְיֶתֶר שְׁאֵת

+שְׁלִיחוּת **שְׁלִיחוֹ שֶׁל אָדָם – לְמִצְוָה, וְשֶׁל מַאפְיוֹנֵר - לָעֲבֵרָה**

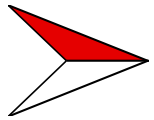

+שָׁלוֹם *שָׁלוֹם אִי אֶפְשָׁר לִכְפּוֹת לֹא בְּעֶזְרַת כַּפִּיָּה וְלֹא בִכְפִיָּה

*נְ רַ תֵּ ת לַ זֵּ ר – שָׁלוֹם מֻזְכָּר 237 פְּעָמִים בַּתַּנַ"ך ו- 1050 פְּעָמִים בְּסִפְרוּת חֲזַ"ל

+*שָׁלוֹם יְהוּדִי-עֲרָבִי הוּא אִ י דִ י – עַ לִ י, וְעִם הַיִּשְׁמְעֵאלִי אַקְטוּעַלִי

+*גַּם הַשָּׁלוֹם שָׁקוּל כְּנֶגֶד הַקּוֹל – מַהוּ טוֹן הַדִּבּוּר

+*יָבוֹא שָׁלוֹם – וְעַד שֶׁיָּבוֹא יָנוּחוּ רַבִּים עַל מִשְׁכָּבָם

+שְׁלַח *"שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח" – שַׁלֵּחַ כָּל מִלְחָמָה וִירִיבוּת וְאָז תְּשַׁלַּח מִמְּךָ כָּל שִׂטְנָה וְעוֹיְנוּת

+שֻׁלְחָנוֹת *שֶׁל תּוֹרָה וגְדוּלָה,עֹשֶׁר וְכָבוֹד,אֹשֶׁר וּפַרְנָסָה,בְּרִיאוּת וְאַהֲבָה,

+שָׁלִיחַ *שָׁלִיחַ שֶׁהֻחְזַר אַרְצָה מִתְוַדֶּה:"וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָלִינוּ לְ...אַרְצֵנוּ

+שַׁלִּיט *עַל שִׁחְרוּר הַמְּרַצְּחִים תְּמוּרַת הַחְזָרָתוֹ שֶׁל גִּלְעָד שַׁלִּיט נְקוֹנֵן בְּשֵׁם כָּל הַנִּרְצָחִים בַּדֶּרֶךְ: "אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ"

+שְׁלִיטָה הָרַב אֲלֶכְסַנְדֶר זִיסְקִינְד (חַי בַּמֵּאָה הַ-19 בְּאֵירוֹפָּה) נָהַג לִשְׁבֹּר אֶת צוֹם יוֹם הַכִּפּוּרִים בְּכָל שָׁנָה בָּאֲכִילַת דָּג מָלֵא עֲצָמוֹת. מַדּוּעַ?
מִשּׁוּם שֶׁכָּךְ הוּא נֶאֱלָץ לֶאֱכֹל לְאַט לְאַט, וְלֹא לִזַלּוֹל אֶת הָאֹכֶל
שֶׁהֵנַּח לְפָנָיו.אֲפִלּוּ בָּרְגָעִים שֶׁל הָרָעָב הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, הֶחְלִיט
הָרַב שֶׁהַנֶּפֶשׁ שֶׁלּוֹ תִּשְׁלוֹט עַל הַגּוּף, וְלֹא לְהֵפֶךְ

+שְׁלִילָה *דּוּגְמָה לְדֶרֶךְ הַשְּׁלִילָה: אֲנִי הַרְבֵּה יוֹתֵר פָּחוּת מִמֶּנּוּ וְחִיּוּב וְאִלּוּ דֶרֶךְ הַחִיּוּב: הוּא הַרְבֵּה יוֹתֵר חָכָם מִמֶּנִּי

+שְׁלִישִׁית *הַשָּׁלִישׁ פָּחוּת בִּכְבוֹדוֹ וּבְמַעֲמָדוֹ מִן הַשֵּׁנִי וְהָרִאשׁוֹן. כָּךְ גַּם סְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּשַׁבָּת שֶׁאֵינָהּ חַיֶּבֶת לִהְיוֹת מְלֵאָה וְשׂוֹפַעַת בְּמַשְׁקֶה וּמָזוֹן וְדַיָּהּ בְּמַשֶּׁהוּ הַנּוֹפֵל מִן הַסְּעוּדוֹת הַקּוֹדְמוֹת

+שְׁלֵמוּת *הַחֲתִירָה לִכְלִיּוּת,לִהְיוֹת אָחוּז וְדָבוּק נֶגֶד הִדַּרְדְּרוּת, הַהִתְהַדְּקוּת לַהֶשֶׁגַת הַשְּׁלֵמוּת, לִדְבֵקוּת בָּאֲדִיקוּת אֵינָהּ רְאוּיָה בְּצִבּוּרֵנוּ לְגָנוּת

+שָׁלֹשׁ-אַרְבַּע*מִסְפָּרִים טִיפּוֹלוֹגִיִּים לְדַעַת חוֹקְרִים: 3 אָבוֹת,4 אִמָּהוֹת 12=4X3 כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל;3-כֹּהֵן לֵוִי יִשְׂרָאֵל,מַצּוֹת,בְּרָכוֹת, פֶּסַח-מַצָּהמָרוֹר,4-בָּנִים,קוּשְׁיוֹת,נֵרוֹת,פֶּרְעָנִיּוֹת,יְשׁוּעוֹת,וְעוֹד (3 תְּפִלּוֹת, עֲבֵרוֹת לֹא תַעֲשֶׂה ע"ז,ג"ע,ש"ד,3 עַמּוּדֵי עוֹלָם, "עַל שְׁלוֹשָׁה וְאַרְבָּעָה")

+שַׁלְשֶׁלֶת *בְּפָרָשַׁת יוֹסֵף וְאֵשֶׁת פּוֹטִיפַר צוּיַן עַל הַמִּלָּה וַיְמָאֵן הַסַּעַם שַׁלְשֶׁלֶת הַנִּקְרָא וְהַדְּרָשָׁנִים נִתְלִים בָּהּ לְפָרֵשׁ אֶת שַׁלְשֶׁלֶת הַיּוּחֲסִין שֶׁל הָעוֹמֵד בְּנִסָּיוֹן שֶׁלֹּא לְהִנָּתֵק מִמֶּנָּה אֶלָּא לְהוֹסִיף חוּלְיָה הַמְקַשֶּׁרֶת אוֹתוֹ לְדוֹרוֹת הֶעָבָר. שַׁלְשֶׁלֶת- שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת הָאֵמָּה שֶׁאָנוּ מְרֻתָּקִים אֲלֵיהֶם שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם,וְשָׁלוֹשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁעֲלֵיהֶן מַקְרִיב אֶת נַפְשׁוֹ אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל:עֲבוֹדָה זָרָה, גִּלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים

+שְׁלֵמוּת *לֹא מְצָפָה מֵאִתָּנוּ שֶׁנַּגִּיעַ לִשְׁלֵמוּת, אֶלָּא שֶׁנִּשְׁאַף לִחְיוֹת אֶת חַיֵּינוּ בְּהֶתְאֵם לָעֲרָכִים הַמְקֻדָּשִׁים לָנוּ. "לְפִי צַעֲרָא אַגְרָא" לְגַיֵּס כָּל הַכֹּחוֹת לְהַגְשִׁים הַשְּׁאִיפוֹת. הַשָּׂכָר לְפִי הַמַּאֲמָצִים לֹא הַהֶשֵּׂגִים

+שְׁלָמִים *הַקָּרְבָּן שֶׁאָדָם מַקְרִיב לְשָׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ

שֵׁם

הַמְּאַבֵּד אֶת הַשֵּׁם מְאַבֵּד אֶת שְׁמוֹ שֶׁלּוֹ

מִתְגַּדֵּל שֵׁם מִן הַשֶּׁמֶן לְרַבּוֹת גִּדּוּל שֶׁל הַשְּׁמָנָה יְתֵירָה

מִתְגַּדֵּל שֵׁם מִן הַשֶּׁמֶן לְרַבּוֹת גִּדּוּל שֶׁל הַשְּׁמָנָה יְתֵירָה

+*לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם. לָאִשָּׁה שֵׁם שֶׁאֵין עֻגָּה שֶׁהִיא אוֹפָה הַשָּׁוָה לָהּ בְּטַעֲמָהּ. לַשֶּׁף יֵשׁ שֵׁם שֶׁל מַמְצִיא מַתְכּוֹן בָּלוּל אַךְ לֹא תָּמִיד שָׁפוּי

+*נַחֲלָתֵנוּ הִיא נַחֲלַת שֵׁם לֹא חָם וְלֹא יֶפֶת

דָּבָר שֶׁאָדָם נוֹתֵן נַפְשׁוֹ עָלָיו יִקָּרֵא שְׁמוֹ עָלָיו

+שֵׁם

דָּבָר שֶׁאָדָם נוֹתֵן נַפְשׁוֹ עָלָיו יִקָּרֵא שְׁמוֹ עָלָיו

אַנְשֵׁי הַשֵּׁם לְרַבּוֹת אֵלֶּה הַשּׁוֹאֲפִים לַעֲשׂוֹת שֵׁם לְעַצְמָם

+שֵׁם וְעֵבֶר *מַה נִּלְמַד בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל שֵׁם וְעֵבֶר? כֵּיצַד לַעֲמוֹד בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם מֵעֵבֶר לְכָל הַהִתְנַכְּלוּיוֹת לְקִיּוּמֵנוּ

+שָׁם **שָׁם, שָׁם, שָׁם – שָׁמָמָה! פֹּה, פֹּה, פֹּה – פְּרִיחָה!**

+שְׁמֹאל *מְדִינִיּוּת הַשְּׂמֹאל הִיא תַּמְהִיל שֶׁל חֻפְזָה וַחֲנֻפָּה,שֶׁל כְּסִילוּת וְשֶׁל כְּזָבִים,שֶׁל רְדִידוּת מַחְשַׁבְתִּית בַּמִּישׁוֹר הַבִּטְחוֹנִי-מְדִינִי וְשֶׁל רִשְׁעוּת לֵב לַבַּיִת.

+שְׁמָגָּר **שָׁם גָּר הַנִּפְטָר זְמַנִּית, לִפְנֵי הַלְוַאי לִמְנוּחָה עוֹלָמִית**

+שְׁמוּרוֹת *הָעִנְיָנִים מְשׂוּחָחוֹת בְּמִבוֹאוֹת נִסְתָּרוֹת וּגְלוּיוֹת וְלָכֵן זְקוּקוֹת הֵן ל ש מ ו ר ו ת

+שֵׁמוֹת *הַדּוֹרְשִׁים שֵׁמוֹת בְּמָקוֹם שֵׁמוֹת(תהלים מו) לְמָשָׁל אֶפְרַיִם עָלְיָה מִן הָאֵפֶר לְפְרִיוֹן(הַצָּלַחַת יוֹסֵף שֶׁנָּתַן שֵׁם זֶה לִבְנוֹ) עוֹשִׂים גַּם שֵׁמוֹת בַּדְּרָשׁוֹת לְשֵׁמוֹת אֲחֵרִים

+שְׁמוֹת סֵפֶר *הַחֲמֵשׁ הַשֵּׁנִי נִקְרָא בִּסְפָרִים יְשָׁנִים "הַסֵּפֶר הַשֵּׁנִי", מֵעֵין בְּרֵאשִׁית ב'.כְּלוֹמַר בְּבְרֵאשִׁית הַסִּפּוּר עַל בְּרִיאַת עוֹלָם וְאָדָם אָבוֹת-הָעוֹלָם,וּבִשְׁמוֹת הֶמְשֵׁךְ הַבְּרִיאָה שֶׁל הָאֻמָּה וְתִפְקוּדָהּ

שְׁמַח +*אַל תִּתְמַהּ – הֵיאַךְ? מְחֵה כָּל "אַךְ" וְ"אַךְ" וְאַל תָּאָנַח בְּטַח בָּעֵצָה: שְׂמַח וְשַׂמֵּחַ

שִׂמְחָה +*הַשִּׂמְחָה בְּחֶלְקֵךְ תִּהְיֶה שְׁלֵמָה אִם תַּשְׁאִיר חֵלֶק גַּם לַאֲחֵרִים

-=

+*שָׁאַלְתִּי אֶת שִׂמְחָה: "אֵיךְ אַתְּ מַצְלִיחָה לִשְׁמוֹר עַל הַשִּׂמְחָה"? "פָּשׁוּט" הֵשִׁיבָה, "בָּזֶה שֶׁאֲנִי מְשַׂמַּחַת אֲחֵרִים"...

+*גְּלוּיָה שֶׁל הָרְעָדָה בַּשִּׂמְחָה חוֹשֵׂף אֶת הַיִּרְאָה שֶׁבַּשִּׂמְחָה יְתֵרָה

+*"וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ" –"אַךְ" לְמִיעוּטָא,סוֹפֵי הַתֵּבוֹת: ח ת " ך
חֲתוֹךְ אֶת הַשִּׂמְחָה הַיְּתֵרָה שֶׁל הוֹלְלוּת וְשִׁכְרוּת

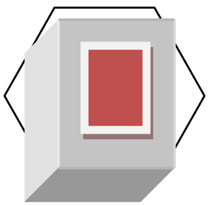

+*"וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ" – אַ שְׁ מַ חְ תָּ א   מִדְּאוֹרַיְתָא

שָׁמַיִם

+*תְּכֵלֶת הַשָּׁמַיִם אֵינָהּ אֶלָּא אֲחִיזַת עֵינַיִים, וְהַיּוֹם הֲרֵי כֻּלָּם כְּבָר יוֹדְעִים שֶׁאֵין בָּהֶם לֹא תְּכֵלֶת וְלֹא תְּכֵלָה וְלֹא תַּכְלִית

+*יִרְאַת שָׁמַיִם מִתְעַצֶּמֶת אֶצְלִי בְּלֵיל בַּלָּהוֹת שֶׁל בְּרָקִים וּרְעָמִים וְשִׁבְרֵי תְרוּעָה שֶׁל פְּחָדִים מֵרְעִידַת הָאָרֶץ

+*רַבִּים נִמְנִים עִם הָאוֹמְרִים: "לֹא בַשָּׁמַיִם הִיא"

+*בִּלְשׁוֹן חֲזָ"ל שָׁמַיִם הֶרְכֵּב שֶׁל אֵשׁ-מַיִם,הֲכָלָה שֶׁל נִגּוּדִים,סַבּוֹלֶת שֶׁל מַחְלוֹקוֹת,כְּמַחְלוֹקֶת הִלֵּל וְשַׁמַּאי שֶׁכָּל צַד הִכִּיר בִּגְדוּלַּת מִתְנַגְּדוֹ וְכִבֵּד אֶת דַּעְתּוֹ לַמְרוֹת הַהַכְרָעָה נֶגְדּוֹ, וְאִלּוּ מַחְלוֹקֶת שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם לְהוּטָה רַק לְהַכְרָעָה שֶׁל הצד שֶׁלָּהּ, כְּגוֹן קֹרַח וַעֲדָתוֹ

שִׂמְחָה

+*הָרַב מַרְגּוֹלִין מַצִּיעַ לְהַגְדִּיר אֶת הַשִּׂמְחָה בְּסִיסְמָה שֶׁשָּׁאַל פַּעַם מִפִּרְסוֹמֶת שֶׁל קוֹקָה קוֹלָה: **IT'S A FEELING YOU JUST CAN'T BEAT**

שָׁמִיר

+*רֹאשׁ הַלִּכּוּד שֶׁאָסוּר לוֹ לְ אַ בֵּ ד   ג וֹ בַ ה

+*בְּעִקְבוֹת אִשְׁפּוּזוֹ שֶׁל פֶּרֶס אֻשְׁפַּז גַּם שָׁמִיר בְּדוֹבְבוֹ: "גַּם הַלִּכּוּד יָכֹל"

+*רֹאש הַמֶּמְשָׁלָה שָׁמִיר מַרְבֶּה לְשׁוֹטֵט בָּעוֹלָם וְעָלָיו יֵאָמַר:
ש מ י ר ו ש י ט

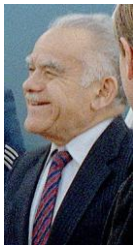

שְׁמֶנָה +*עַל הַיִּתְרוֹן שֶׁל שְׁמֶנָה עַל רָזֶה לָמַדְנוּ מִדִּבְרֵי מֹשֶׁה
לַמְרַגְּלִים: הֶחָזָק – הֶרָפֶה? הֶטוֹבָה אִם רָעָה? הַשְׁמֶנָה אִם
רָזֶה? הַטּוֹב וְהֶעָדִיף מֻקְדָּם כְּחִיּוּבִי לַשְּׁלִילִי

שָׁמַנְתָּ+*שָׁ מַ נְ תָּ...כָּ שִׁ י תָ מֵרֹב טוּבָה וּבֵרָכָה עָלוּל אַתָּה
לְהִתְכַּסּוֹת בְּמַעֲטֶה עָבֶה שֶׁאֵינוֹ חָדִיר לְזַעֲקַת זוּלָתֶךָ

שְׁמַע - בַּת-קוֹל הַנִּשְׁמַעַת לָרוֹצָה לִשְׁמֹעַ תְּבִיעָתוֹ

+*שְׁ – מַ – ע : שְׁמִיעָה מַכְשִׁירָה עֲשִׂיָּה

+שָׁמָשׁ*כֵּיוָן שֶׁהִיא שָׁמָשׁ צְדָקָה תָּזִין גַּם אֶת עוֹבְדֵי הַתַּמּוּז הַנֶּהֱנִים
מִקְּרִינָתָהּ בָּא הַשָּׁמָשׁ – כְּלוֹמַר זוֹרֵחַ, בָּא הַשָּׁמָשׁ – כְּלוֹמַר
שׁוֹקֵעַ, וְכָךְ כָּל אָדָם כְּמַזְרִיחַ אוֹ מַשְׁקִיעַ אוֹרוֹ שֶׁל עוֹלָם

+שַׁמָּשׁ *הַתְחֵל כְּמָאוֹר קָטָן הַמְשַׁמֵּשׁ אֲחֵרִים וּבְחוּגַת הַזְּמַן אוּלַי תִּגְדַּל

+שִׂנְאָה *אִם שׂוֹרֶרֶת שִׂנְאַת חִנָּם תִּדָּחֶה כָּל תּוֹכָחָה הֲדָדִית

*עַל מִזְבַּח שִׂנְאָתָם לֹא נִשְׁמַע קוֹל הַמַּצְפּוּן שֶׁל עַמֵּי הָעוֹלָם בַּעֲקֵדוֹת עַמֵּנוְ "אַל תִּשְׁלְחוּ יְדֵיכֶם"

+*שִׂנְאָה שִׂנְאַת חִנָּם הִיא הַחֵטְא הָרְבִיעִי עַל שְׁלוֹשֶׁת הַחֲטָאִים שֶׁבִּגְלָלָם חָרַב הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן: עֲבוֹדָה זָרָה,גִּלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים, וְעַל הָרְבִיעִי שֶׁנּוֹסַף, הוּא שִׂנְאַת חִנָּם, חָרַב הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי וְעוֹדֶנּוּ חָרֵב, כִּי עֲדַיִין לֹא פָּגָה הַשִּׂנְאָה בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה. שָׁטָן הַפֵּרוּד,הַקִּנְאָה וְהַמַּשְׂטֵמָה מְרַקֵּד בֵּינֵינוּ.

שׂוֹנֵא יְהוּדִים חוֹטֵא בְּמַזְ'יִיד

+* השנאה, כמו האהבה, עלולה לפגוע בכוח השיפוט ההגיוני של האדם. גם היא דוחפת בעוצמה רבה אל מעבר לכללים מוסריים מקובלים.

+*אִם בְּתוֹאֲנוֹת שָׁוְא, כְּגוֹן דִּבַּת-זְנוּת וַעֲלִילוֹת-כָּזָב,מְבַקֵּשׁ אָדָם לְגָרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, גוֹזְרִים עָלָיו שֶׁגָּרַם לָהּ חֶרְפָּה וְלֹא יוּכַל לְהוֹצִיאָה כָּל יָמָיו.. הַאִם בְּכָךְ תֵּעָקֵר הַשִּׂנְאָה לְאִשְׁתּוֹ וְיַשְׁכִּין שָׁלוֹם בְּאָהֳלוֹ?

+שֶׁמֶשׁ גַּם מַנְהִיג כְּמֹשֶׁה הַנֶּחְשָׁב כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָתוֹ אֵינוֹ פּוֹטֵר עַצְמוֹ בְּרֹב עַנְוָתוֹ לְשַׁמֵּשׁ אֶת אוֹהֲבָיו

+שָׁם "כִּי שָׁ ם בֵּיתִי"...אָז מָה כָאן? פּוּנְדָּק דְּרָכִים בַּדֶּרֶךְ לְשָׁם

הַשֵּׁם הַטּוֹב שֶׁרוֹכֵשׁ כָּל אָדָם לְעַצְמוֹ מְשֻׁבָּץ בְּכִתְרָהּ שֶׁל הַחֶבְרָה שֶׁבּוֹ מִתְנוֹצְצִים כָּל הַשֵּׁמוֹת כָּאֲבָנִים יְקָרוֹת

+שֵׁם "אַנְשֵׁי שֵׁם" – אִם הֵם לְשֵׁם שָׁמַיִם הֲרֵי זֶה לְשִׁבְחָם, אִם הֵם לִשְׁמָם הֲרֵיהֶם אַנְשֵׁי מַחְלוֹקֶת

+שֵׁמוֹת אָנוּ מַנְצִיחִים שְׁמוֹת אָבוֹת וַאֲבוֹת אָבוֹת וְאִמָּהוֹת כְּמַסֹּרֶת מְקֻבֶּלֶת בְּעַמֵּנוּ, וְאֵלּוּ הַמֻּחְלָפִים בְּכִנּוּיִים:"חַוָּגָ'ה מוּסָא", "פּוּאַד","בּוּזִ'י","בִּיבִּי" עוֹשִׂים שֵׁמוֹת בְּמַסֹּרֶת זוֹ וּמְקַפְּחִים אֶת הַכִּנּוּיִים בְּהַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת

+"בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם" בְּגַלַּל שֶׁלֹּא שִׁנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם,וְכֵן אֶת לְשׁוֹנָם וּלְבוּשָׁם נִצְלוּ בנ"י מֵהִתְבּוֹלְלוּת

+לְכָל אָדָם יֵשׁ שֵׁם,פֶּרֶט לְבְנֵי בִּלְעָל, הַפְּחוּתִים בָּאָדָם, כְּגוֹן:"הָאִישׁ הַהוּא בַּעַל הַזָּקָן"...

יֵשׁ "אֲנָשִׁי שֵׁ"ם הַנּוֹשְׂאִים רָאשֵׁי תֵּבוֹת: שקר-מחלוקת

+שָׁנָה שָׁ נָ ה (לָמַד) וְ שֵׁ נָ ה בַּיְשִׁיבָה

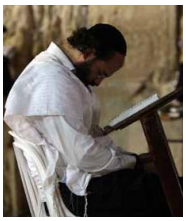

+שִׁנּוּי *קָשֶׁה עָלַי הַמַּאֲמָר שֶׁלֹּא יְשַׁנֶּה אָדָם מִמִּנְהַג הַמְּדִינָה וַהֲרֵי כָּל כָּךְ הַרְבֵּה יֵשׁ מַה לְשַׁנּוֹת כָּאן...

*שִׁנּוּי מִינוֹ שֶׁל אָדָם: SELF MAID MAN

+שְׁנֵי חַיִּים *נִדְרְשׁוּ "שְׁנֵי חַיִּי" אַבְרָהָם,שָׂרָה יִשְׁמָעֵאל וְיַעֲקֹב כְּשָׁוִים לְטוֹבָה אֲבָל חַיֵּינוּ אֵינָם שָׁוִים וְאֵין שָׁנָה דּוֹמָה לַחֲבֶרְתָּהּ

לֹא בְּטוֹבָתָהּ וְלֹא בְּרָעָתָהּ,לֹא בְּגַשְׁמִיּוּתָהּ וּבְרוּחָנִיּוּתָהּ

+שְׁנַיִם * סָב וָנֶכֶד – הַמְּשֻׁתָּף לַשְּׁנַיִם: שְׁנֵיהֶם מוֹצִיאִים שְׁנַיִם

+שְׁנַיִם *הַשְׁלוּב בְּשְׁנַיִם מִנִּיב אֹשֶׁר בְּכִפְלַיִם אֲבָל בַּחַיִּים לֹא מִן הַנִּמְנָע שֶׁהַשְׁלוּב יִגְרֹם גַּם לְשִׁלְהוּב וְרִחוּק הָאָהוּב מִן הַשְּׁנַיִם

+שָׁנִים *הֶאֱרַכְתִּי בְּשָׁנִים אֲרֻכּוֹת אֲבָל קִצַּרְתִּי הַרְבֵּה בִּשְׁעָרוֹת

+שְׁנִיצֶל *מַה שֶּׁנִּ י צַ ל מִסְּעוּדוֹת קוֹדְמוֹת

"שְׁפִּיל" -מַחֲזֶה תַּעֲתוּעִים שֶׁל הַשְׁפָּלָה וְהִתְאוֹשְׁשׁוּת

שֵׁנָה +*תּוֹעַלְתָּהּ בְּכָךְ שֶׁכְּשֶׁאָנוּ מִתְהַפְּכִים מִצַּד אֶל צַד יְכוֹלוֹת לְהִשְׁתַּנּוֹת בָּהּ גַּם מַחֲשָׁבוֹת וְדֵעוֹת מְקֻבָּעוֹת

+*הַשֵּׁנָה אֵינָהּ מְיַשֶּׁנֶת אֶלָּא חוֹזֶרֶת וְשׁוֹנָה אֶת הַנִּלְמַד בַּהֲקִיצָה

+שֵׁנָה *בְּלֵיל הַסֵּדֶר מְמַהֲרִים בַּהֲגָדָה בִּשְׁבִיל הַתִּינוֹקוֹת שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ.
בִּשְׁאָר הַלֵּילוֹת מַרְבִּים בַּהֲגָדָה בִּשְׁבִיל הַתִּינוֹקוֹת שֶׁדַּוְקָא יִשְׁנוּ

תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ, שָׁנָה שֶׁלֹּא תְּחַלֵּל מִבִּרְכוֹתֶיהָ

+שָׁנָה

+שִׁנּוּי *במדבר ח, ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן

מֶה הָיָה שִׁבְחוֹ שֶׁל אַהֲרֹן שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן? אוֹמֵר רַשִׁ"י: "שֶׁלֹּא שִׁנָּה". שִׁנּוּיִים מִתְחוֹלְלִים בָּאָדָם כְּתוֹצָאָה מִסִּבּוֹת שׁוֹנוֹת: שִׁנּוּי בְּמִשְׂרָתוֹ, בַּעֲלִיָּתוֹ בְּדַרְגָּה, בְּמַעֲמָדוֹ בַּכְּהֻנָּה, בְּשִׁגְרַת עֲבוֹדָתוֹ, בְּגִישָׁתוֹ לַבְּרִיּוֹת. הַמִּלָּה "כֵּן" בַּפָּסוּק "וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן" מְלַמֶּדֶת עַל כֵּנוּת, וְיַשְׁרוּת, עַל עִקְבִיּוּת וּרְצִיפוּת. אַהֲרֹן שֶׁזָּכָה לַכְּהוּנָּה הַגְּדוֹלָה לֹא הִתְנַשֵּׂא עַל אֲחֵרִים, רוֹדֵף שָׁלוֹם וּמְעוֹרָב עִם הַבְּרִיּוֹת כְּדַרְכּוֹ קֹדֶם לָכֵן. הִתְלַהֲבוּתוֹ וַעֲבוֹדָתוֹ בַּקֹּדֶשׁ הָיְתָה בְּכֵנוּת, לֹא לַעֲשִׂיַּת רֹשֶׁם וְלָצוּד אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּקִסְמֵי פֶּלְחָן וְתִלְבֹּשֶׁת. אַהֲרֹן לֹא שִׁנָּה מִמַּהוּתוֹ, מִפַּשְׁטוּתוֹ, וְלֹא דָעֲכָה הִתְלַהֲבוּתוֹ בַּעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ כְּדֶרֶךְ שֶׁקּוֹרֶה בִּמְרוּצַת הַזְּמַן לְשִׁגְרַת הָעֲבוֹדָה. וְקוֹרֶה שֶׁמִּתּוֹךְ "כֵּנוּת" אֲמִתִּית אָדָם מַגִּיעַ לְהִתְלַהֲבוּת יְתֵרָה, לְהִתְרַגְּשׁוּת

חֲרִיגָה וְלִסְטִיָּה מֵהַהוֹרָאוֹת. זֶה שִׁבְחוֹ שֶׁל אַהֲרוֹן :

" וַיַּעַשׂ כֵּ ן אַהֲרוֹן" – שֶׁלֹּא שִׁנָּה !

+שַׁ"ס *שׁוֹסַעַת שֶׁסַע בִּמְרוּצַת חַיֶּיהָ שֶׁל כָּל מֶמְשָׁלָה

*הַשַּׁ"סְתּוֹם לְתוֹדָעָה יְהוּדִית הוּא הַשַּׁ"ס הַסָּתוּם בִּפְנֵי הַנֹּעַר שֶׁלָּנוּ

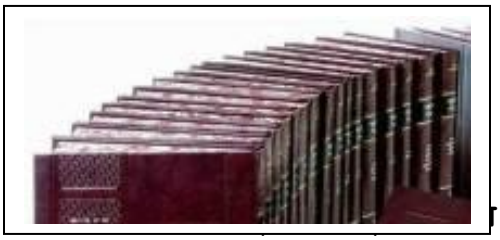

*הַשַּׁ"ס בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל לַמְדָּן לֹא בָּאֲרוֹנוֹ

*עֲלִיַּת הַחֲרֵדִים הֵבִיאָה לְכָךְ, שֶׁמַּנְהִיגֵי יִשְׂרָאֵל הֵ
ס

+שָׁעָה *אֵין לְךָ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שָׁעָה, וּלְפִי אוֹתָהּ שָׁעָה טוֹבָה
הִתְיַחֵס אֵלָיו וְדוּן אוֹתוֹ

שָׁעַת הַשַּׁ"ן – שָׁלוֹם,שַׁלְוָה,שָׁפַע,שׁוּן...שׁטוּיות

+שָׁעוֹן *שְׁעוֹן חַיָּיו שֶׁל אָדָם מְתַקְתֵּק כְּפִי שֶׁכִּוֵּן הַשֶּׁעָן שֶׁל הָעוֹלָם אִם בְּמוֹ יָדֶיךָ לֹא תְּקַלְקֵל אֶת מַהֲלָכָיו תִּחְיֶה כַמֻּקְצָב

כל המחוגים
חוזרים לאפס
בהלוך איטי
או מהיר וכך
מסתים כל
הטכס

מֻמְלָץ לְהַשְׁעוֹת שְׁעוּעִית כְשֶׁהַבֶּטֶן מִשְׁתַּעֲשַׁעַת

+שַׁעַר *גַּם בְּפוֹלִיטִיקָה הֶחְמַצְנוּ שַׁעַר עִם דֶּ ה-ג וֹ ל

+*אָנוּ רוֹאִים כֵּיצָד שַׂחְקָנֵי כַּדּוּרֶגֶל נוֹשְׂאִים עֵינֵיהֶם לַשָּׁמַיִם בְּתַחֲנוּנִים וּבְתִקְווֹת שֶׁיִּפָּתְחוּ שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתָם וְיִזְכּוּ לְהַבְקִיעַ שְׁעָרִים בְּמִגְרַשׁ הַתַּחֲרוּת

הַשַּׁעַר אָמְנָם הִכְסִיף אֲבָל מִתַּחְתָּיו הַמֹּחַ אֵינוֹ מַכְזִיב

+שַׁעֲרָה *אֲנִי נִפְעָם מֵ"הַמִּלְחָמָה שָׁעְרָה" כְּאוֹתָהּ שַׁעֲרָה בּוֹדֵדָה,יְחִידָה נִצּוֹלַת הַקָּרַחַת הַצְּפוּיָה

+שְׁעָרִים *יֵשׁ שְׁעָרִים הַמְצוּיָנִים בַּהֲלָכָה,אֲבָל נְכָדֵינוּ מַעֲדִיפִים כַּיּוֹם שְׁעָרִים הַמְצוּיָנִים בִּבְעִיטָה

+*יֵשׁ לָנוּ מ"ט שַׁעֲרֵי טֻמְאָה וּמ"ט שַׁעֲרֵי מַעֲשִׂים טוֹבִים. אַךְ כְּדֵי לְהַגִּיעַ לַשִּׁעוּר הַמְבוֹרָךְ שֶׁל מֵאָה שְׁעָרִים דְּרוּשִׁים לָנוּ 51 שְׁעָרִים, שֶׁהֵם שַׁעֲרֵי נֶאֱמָנוּת-אֹמֶן

+*שַׁעֲרֵי בֵית הַחוֹלִים נְעוּלִים לַמְבַקְּרִים,אֲבָל הֵם עוֹקְפִים אֶת הַגְּזֵרָה וּמַרְחִיבִים מִשָּׁעוֹת מְסוּיָמוֹת לְכָל שְׁעוֹת הַיְּמָמָה

+כְּשֶׁשַּׁעֲרֵי הַדְּמָעוֹ נְעוּלִים פְּנֵה לַצְּחוֹק הַפּוֹתֵחַ מַנְעוּלִים

*הַזְּמַן שֶׁהוּקְצָה לִמְדוֹרֵי הַסְּפוֹרְט בַּתִּקְשׁוֹרֶת הוּא מֵעֵבֶר לְכָל פְּרוֹפּוֹרְצְיָה, הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לְהַשְׁאִיר אֶת "הַשִּׁירִים" וּלְהַפְקִיעַ אֶת הַ"שְּׁעָרִים"

+שִׁעֲמוּם אֵיך מִשְׁתַּחְרְרִים מִן הַחַד-מְמַדִּיּוּת הַמְשַׁעְמֶמֶת?
עַל יְדֵי לִבּוּי הָעֵרָנוּת,הַסַּקְרָנוּת וַהֲצָגַת הַשְּׁאֵלוֹת הַמַּטְרִידוֹת
כָּךְ יוּאָץ הָרָצוֹן לְפָרֵשׁ וּלְבָרֵר כֵּיצָד לְפַתֵּחַ פּוֹטֶנְצְיָאל אִישִׁי
לְקִדּוּם יְכוֹלוֹת הַהֲבָנָה וְהַיְּצִירָה

+שְׁפִיּוּת הַשְּׁפִיּוּת יְכוֹלָה לְהַצִּיל אֶת הַנְּגוּעִים בְּתַאֲוַת הָרְדִיפָה אַחֲרֵי מַטְעַמֵּי הַשֶּׁפִיּוּת

+שָׁפִירָא *ר' אַברוֹם,שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו בִּפְשִׁיטַת הָרֶגֶל שֶׁל שְׁטִיחֵי הַכַּרְמֶל "וַיִּשְׁטַחוּ אַרְצָה" אוֹמֵר: עַל 3 דְּבָרִים אֲנִי עוֹמֵד – עַל הַקַּפּוֹטָה, עַל "הַקָּפִיטָל" וְעַל הַקַּפִּיטֶל

+שֶׁפֶר יֵשׁ אִמְרֵי שֶׁפֶר,וְיֵשׁ אִמְרֵי פֶּשֶׁר,וְיֵשׁ אִמְרֵי רשף,ויש אמרי רפש

-=

+שְׂפָתֵינוּ *"וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ" בַּדְּבָרִים הַמְיוּתָרִים הַפָּרִים וְרָבִים
בִּשְׂפָתֵינוּ אָנוּ מְשַׁלְּמִים מְחִיר יָקָר מְאוֹד

+שַׁ"ץ שׁוֹמֵעַ-צְעָקָה – מָתַי? כְּשֶׁהַקָּהָל מַתְרִיעַ עַל שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ
לְהַבְחִין בֵּין נוּסַח וּמַנְגִּינָה שֶׁל חַג וְיָמִים נוֹרָאִים

+שַׂק **לֹא הַשַּׂק הָעִקָּר בְּתַעֲנִית אֶלָּא הַהֲשָׁקָה לְמַעֲשִׂים מְתֻקָּנִים**

+שְׁקִיעָה *שְׁקִיעַת הַחַמָּה אֵינָהּ מְקָרֶרֶת אֶת חִבָּתֵנוּ וְזִיקָתֵנוּ לְחַמָּה

**+שֶׁקֶל *הַחֹב הַמֻּטָּל עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לָתֵת דַּוְקָא מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל,
כִּי הוּא פַּלְגָא דְגוּפָא, רַק שֶׁבֶר וְלֹא שֶׁקֶל שָׁלֵם מֵהַמַּטְבֵּעַ
שֶׁהֻטְבַּע עַם יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת "גּוֹי אֶחָד"**

**+שְׁקָלִים *גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם שֶׁעָתִיד הָמָן
לִשְׁקוֹל שְׁקָלִים עַל יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִקְדִּים שִׁקְלֵיהֶם
לִשְׁקָלָיו, מגלה יג**

+שָׁקַע*הַמּוּבָנִים הָרִגִּילִים שֶׁל מִלִּים אֵלֶּה הֵם יְרִידָה וַעֲלִיָּה,צְנִיחָה
רָמָה וְהַמְרָאָה,וְאִלּוּ בְּתוֹרַת הַחֲזָאִים שֶׁל מֶזֶג הָאֲוִיר
הַמַּשְׁמָעִים הֵם הַפּוּכִים.שָׁקַע בָּרוֹמֶטְרִי מִתְהַוֶּה כְּתוֹצָאָה
מֵהִתְנַגְּשׁוּת אֲוִיר קַר בָּאֲוִיר חָם וּבַמַּעֲרֵבוֹלֶת הַמִּתְרַחֶשֶׁת
זוֹרֶם הָאֲוִיר הַמַּמְטִיר מַ עְ לָ ה לְעֻמַּת זֹאת בְּ רָ מָ ה
בָּרוֹמֶטְרִית הוּא שׁוֹקֵעַ אַרְצָה כְּתוֹצָאָה מֵחֲדִירָה שֶׁל קָרָה
סִיבִירִית. לְשֶׁאֲלָתִי מַדּוּעַ מְתַעְתְּעִים בָּנוּ מוּנָחִים אֵלֶּה
הֵשִׁיב הַמַּדְרִיךְ שֶׁבֶּאֱמֶת אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַדּוּעַ אֲבָל אִלּוּ הֵם
הַמּוּנָחִים הַמְקֻבָּלִים כַּיּוֹם בְּמֶטֵאורולוֹגְיָה. נִסִּיתִי אֲפוּא
לְפְתּוֹר אֶת הַבְּעָיָה בִּרְמִיזָה יְהוּדִית לֶאמוֹר:הָרוּחַ
הַצְּנוּעָה,זוֹכָה לְאַחַר הַיְרִידָה בְּמַהֲלָכָהּ לַעֲלִיָּה,בְּחִינַת יְרִידָה
לְצוֹרֶךְ עֲלִיָּה,וְאִלּוּ הָרוּחַ הַגְּבוֹהָה שׁוֹקַעַת וְצוֹנַחַת מֵאֵיגָרָא
רָמָא

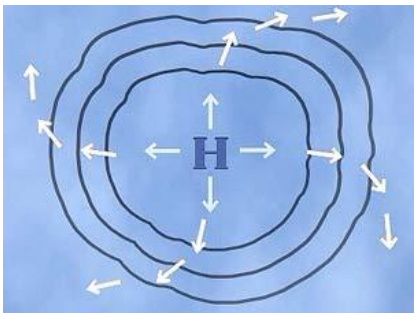

+שֶׁקֶר*לְפִי הָרַבִּי מִקּוֹצְק מָתַי הָאֱמֶת תִּצְמַח מִן הָאָרֶץ? לְאַחַר שֶׁנִּקְבֹּר עָמוֹק בָּאֲדָמָה אֶת הַשֶּׁקֶר

+*שֶׁקֶר מְהַפֵּךְ אֶת הַסֵּדֶר: אַחֲרֵי הַשִּׁי"ן מַקְדִּים אֶת הַ"קוֹף" לְרֵ"יש

+מָשָׁל לְמִשְׁפָּט שִׁקְרִי: הַכֹּל מִקְרִי!

+יֵשׁ מִשְׁתַּקֵּר מֵהַצְלָחוֹתָיו

+רַמַּאי יֹאמַר הִפּוּכוֹ שֶׁל דָּבָר, הִפּוּכָן שֶׁל אוֹתִיּוֹת רַמַּאי

+שַׁקְרָן זוֹכֵר גַּם דְּבָרִים שֶׁלֹּא הָיוּ מעולם

+שַׁקְרָן- שֶׁהַכֹּל נִהְיֶה בדברו

+טָפַלְנוּ שֶׁקֶר –

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ בְּשִׁקְרֵינוּ

כְּלַפֵּי טַפֵּנוּ

בְּהַאֲשִׁימֵנוּ אֶת טַפֵּנוּ וְלֹא אֶת עַצְמֵנוּ

+שֶׁפ"י "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'" – לְרַבּוֹת אֵלֶּה הַמִּתְיַמְּרִים בִּשְׁפִיּוּתָם

+שֶׁקֶ"וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ" – וַהֲרֵי אָנוּ עוֹבְרִים עַל צַו זֶה בְּהַכְתִּירֵנוּ כָּל רַב וְכָל אֱמָן וְאִישׁ מַדָּע בַּתֹּאַר: "הַגָּאוֹן"...

+שֶׁרְ"י שֵׁם רָשָׁעִים יִרְקָב – עַל מִי אָמְרוּ חֲכָמִים פָּסוּק זֶה?
עַל בֵּית אַבְטִינָס, וּבֵית גַּרְמוּ וְהַגְרַס בֶּן לֵוִי, עַל שֶׁלֹּא רָצוּ לְלַמֵּד מַעֲשֶׂה לֶחֶם הַפָּנִים וּמַעֲשֶׂה הַקְּטֹרֶת וּכְתִיבַת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת בְּבַת אַחַת.לָמָּה לְהִמָּנַע מֵעֲשׂוֹת טוֹב?

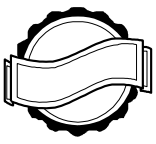

+שַׁרְלָטָן מִתְעַתֵּעַ בַּצִּבּוּר לְמַנּוֹתוֹ לְשַׂר לַמְרוֹת כִּשּׁוּרָיו הַמְפוּקְפָּקִים לְמִשְׂרָה זוֹ

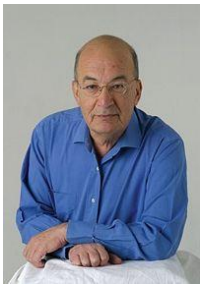

שָׁרִיד הוּא פָּלִיט מִפְּלַגְתִּי

+שְׁרִירִים הָבוּ לָנוּ שְׁרִירֵי רָצוֹן ,שְׁרִירֵי חִזּוּק רוּחַ הָאֱמוּנָה בְּצִדְקַת
חֲזוֹן הַמְּדִינָה, הָבוּ לָנוּ שְׁרִירִים בְּרִיאִים,שְׁרִירִים
חֲזָקִים,לְעֵינַיִם מֵיטִיבוֹת לִרְאוֹת,לְאָזְנַיִם שֶׁאֵינָן
כְּבֵדוֹת מִשְׁמֹעַ אֶת אִיּוּמֵי הַהַכְחָדָה,לְרַגְלַיִם הַסּוֹבְבוֹת לְשַׁמֵּר
אֶת כָּל הַיְקָר בְּמוֹרָשֶׁת הַמּוֹלֶדֶת הָאֲהוּבָה,הָבוּ לָנוּ שְׁרִירֵי
מֹחַ, שְׁרִירֵי הַיְהוּדִים הַיּוֹדְעִים לְהִתְמוֹדֵד וּלְהִשָּׁרֵד
לְאַחַר שׁוֹאָה וּתְלָאוֹת תֵּבֵל...

+שָׁרָשִׁים הַנְּכָדִים שֶׁלָּנוּ מַרְאִים אֶת הָעֲבוֹדוֹת שֶׁהֵכִינוּ בְּבֵית סִפְרָם
בַּנּוֹשֵׂא "שָׁרָשִׁים". אֲנִי מִסְתַּכֵּל בָּהֶם וּבַדַּפִּים וְהַתְּמוּנוֹת
שֶׁעָרְכוּ לְאַחַר שִׂיחוֹת עִם הַהוֹרִים וּבְנֵי הַמִּשְׁפָּחָה וְתוֹהֶה:
הֲיִשְׁתָּרְשׁוּ גַּם הֵם בָּאָרֶץ?

+

+שְׂרָרָה   רָאִינוּ בְּמַאֲבָקֵי הַשְּׂרָרָה שֶׁל מֶמְשַׁלְתֵּנוּ הַחֲדָשָׁה כֵּיצַד נֶאֶבְקוּ "יֵשׁ עָתִיד", "הַבַּיִת הַיְּהוּדִי", "הַלִּכּוּד" וּשְׁאָר מִפְלַגוֹת עַל הַנְּתָחִים הָרְצוּיִים לָהֶם בְּתִפְקוּדֵי הַמֶּמְשָׁלָה שֶׁל נְתַנְיָהוּ. הָרוֹדֵף אַחַר הַשְּׂרָרָה, הַשְּׂרָרָה אֲמוּרָה לִבְרֹחַ מִמֶּנּוּ,אֲבָל נִבְחָרֵינוּ אֵלֶּה מְצוּיָּדִים בְּתַכְסִיסֵי רְדִיפָה וְכֹחוֹת הֲשָּׂגָה
לִרְדּוֹף   אַחֲרֶיהָ עַד הֲשִּׂיגָם אוֹתָהּ.

+שָׁרָת אָדָם צָרִיךְ לְשָׁרֵת שְׁנֵי אֲדוֹנִים – אֶת עַצְמוֹ וְהַתְּלוּיִים בּוֹ, אֶת רִבּוֹנוֹ וְאֶת הַכּוֹפְרִים בּוֹ

+שַׂר   +*סַרְדְּיוֹט - צֵרוּף מְקֻבָּל שֶׁל שַׂ ר וְ הֶ ד י ו ט

+שַׂר-אוֹצָר   +*שָׁלִיחַ לְשִׁכְפּוּל מַפְתְּחוֹת שֶׁל הַקֻּפָּה הַצִּבּוּרִית

+שַׂר-סוּר   +*זֶה הַשֶּׁלֶט לִתְלוֹת בְּחַדְרוֹ שֶׁל כָּל נִבְחָר צִבּוּר:
אַל תְּהִי לַשְּׂחִיתוּת סַרְסוּר !

+שְׁרַבְרַב   *מֵעָיו שֶׁל אָדָם מַזְעִיקִים אוֹתוֹ לִהְיוֹת שְׁרַבְרַב שֶׁל קְרָבָיו

+שָׂרָה מִלָּקַח הַיָּמִים לָמַדְנוּ כִּי כְּכָל שֶׁהַתִּקְשֹׁרֶת רוֹדֶפֶת אַחֲרֵי שָׂרָה
הַשְּׂרָרָה רוֹדֶפֶת אַחֲרֵי נְתַנְיָהוּ

+שָׂרַט *"שָׂרָט לָנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בִּבְשַׂרְכֶם" (ויקרא יט כח) שׂ ר ט
אוֹתִיּוֹת ט ר ש, טָרְשָׁת בַּבָּשָׂר – הַפְּקָק, הַמַּחְסוֹם הַמְשַׁבֵּשׁ
אֶת הַסְּפָקַת הַדָּם, הַנֶּזֶק בְּגוּף הָאָדָם הַנִּגְרָם בִּמְבוֹכֵי-
קַעֲקוּעֵי הַנֶּפֶשׁ, הַתּוֹפָעָה הַמְכוּנָה הַשְׁפָעָה פְּסִיכוֹ-פִּיזִית

+שְׂרטוֹן *כַּיָּדוּעַ אוֹתִיּוֹת ל' מ' נ' ר' מִתְחַלְּפוֹת, הַדּוּגְמָה הָעוֹלָה
כָּרֵגַע בָּרָאשִׁי הִיא שׂ ר ט ו ן – שׂ ל ט ו ן

+שָׂרִיד *מִן הַשְּׂרִידִים הַמְּעֻרָבִים לְהִמּוֹג. מִתְפָּרֵץ כְּכָבוּי לִכְאוֹרָה
לְפֶלִיטָה בַּתִּקְשׁוֹרֶת בַּחֲמַת זַעַם וּבְצִירוּפֵי שִׂטְנָה וְלַעֲגִי
שִׁמְצָה עַל...עַל מִי לֹא?

+שְׁרִידִים *מְתֵי מִסְפָּר, הַמֵּתִים הַחַיִּים, שֶׁהַמִּסְפָּר חָקוּק בִּבְשָׂרָם, אֵלּוּ הַנִּצּוֹלִים הַמְּעַטִּים שֶׁשָּׁרְדוּ וְנִצְּחוּ אֶת הָרַבִּים שֶׁבִּקְּשׁוּ לְאַבְּדָם

+שְׁרִירוּתִי *כָּךְ שְׁגוּרָה בְּפִיו שֶׁל בֹּעַז: "שֶׁרִי-רוּתִי"

+שְׁרִירִים *מַקָּס נוֹרְדַאוּ דִּבֵּר עַל "יַהֲדוּת הַשְּׁרִירִים", שֶׁהַטִּפּוּחַ צָרִיךְ לִהְיוֹת לֹא רַק שְׁרִירֵי הַמֹּחַ וְהָרוּחַ אֶלָּא שְׁרִירֵי הַגּוּף וְהַכֹּחַ.
נֶדֶר זֶה שֶׁל טִפּוּחַ הַכֹּשֶׁר הַגּוּפָנִי אֵין לְהַתִּיר, שֶׁמָּא לֹא יִהְיוּ
לָנוּ "לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין"
*הַכּוּחַ בְּעִצּוּמוֹ: "יַהֲדוּת הַשְּׁרִירִים" אוֹ "שְׁרִירֵי הָאֱמוּנָה"?
פִּתּוּחַ הַכֹּחַ הַפִּיזִי,הַחוֹסֶן הַמַּטָּרְיָאלִי,הָעָצְמָה הַמְּדִינִית-
צְבָאִית, אוֹ כֹּחַ הָרוּחַ וְהַמּוֹסָר, מָה הַמַּשְׁמָע לִהְיוֹת יְהוּדִי?
אֵיךְ אוֹ לָמָּה? כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי אוֹ חֻזְקִי בֶּאֱמוּנָתִי?

+שְׁרָרָה *מוּטָצְיָה שֶׁמְּקוֹרָה בְּשָׁרָה הָאֵם הָעִבְרִיָּה הַמִּשְׁתָּרֶרֶת עַל אַבְרָהָם וְהֶמְשֵׁךְ שׁוֹשַׁלְתּוֹ

*הַשְּׁרָרָה חוֹצֶבֶת אֶת מוֹשָׁבָהּ עַל בְּאֵר שַׁחַת, וּמִשָּׁם הִיא יוֹנֶקֶת מִדֵּי פַּעַם אֶת שְׁחִיתוּתֶיהָ

*שְׁרָרָה - לְשׁוֹן שֹׁרֶר,קֶשֶׁר טַבּוּרִי,שָׁרְשִׁי-מוֹלָדִי הָרוֹמֵז לִירוּשַׁת
מְלוּכָה. תִּקֵּף הַשְּׁלִיטָה כָּאן הִיא מֵאָב לְבֵן,בְּנִגּוּד לְדָיָנוּת, שִׁפּוּט,וכיו"ב הַנְהָגוֹת שהשליט"א רְאוּיָה בְּעִקָּר לָרָמָה הָרוּחָנִית-הַמּוֹסָרִית-הַדָּתִית הָרְאוּיָה

+שָׁרָשִׁים *מִצַּד אַבָּא שָׁרָשַׁי נְעוּצִים בְּמֵאָה שְׁעָרִים, שֶׁלִּפְנֵי כֵן הִסְתָּעֲפוּ מֵהָעִיר הָעַתִּיקָה, שֶׁבָּהּ נוֹלַד אָבִי וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ סְמוּכִים הָיוּ לָרַב זוֹנֶנְפֶלְד וְלִישִׁיבַת "עֵץ חַיִּים". הַמֻּפְלָא בְּעֵינַי כֵּיצָד הֵם הִשְׂתָּרְגוּ עַד לְצַד אִמָּא,לְשָׁרְשֵׁי הַפַּרְדֵּס וְהַכֶּרֶם שֶׁל סָבָא אֱיָ"ל בִּרְחוֹבוֹת, שֶׁהָיָה מִמְּקוֹרָבוֹ שֶׁל הָרַב קוּק...

+שַׁרְשְׁרוֹת *שַׁרְשְׁרוֹת אָבוֹת וְאִמָּהוֹת כְּשַׁרְשְׁרוֹת גְּבָעוֹת וְהָרִים הֵם שַׁרְשְׁרוֹת הַגַּבְלוּת שֶׁעָלֵינוּ מְגִינִים

+שַׁרְשֶׁרֶת

+בִּשְׁרָרַת הַשַּׂר יִשְׁתַּרְשְׁרוּ קֹדֶם כֹּל רֵעָיו וַאֲהוּבָיו

+בִּשְׁרָרַת הַשַּׂר יִשְׁתַּרְשְׁרוּ קֹדֶם כֹּל רֵעָיו וַאֲהוּבָיו

שָׁעָה + שַׁעְתֵּנוּ הַיָּפָה בְיוֹתֵר הִיא שְׁעַת מְצוּקָה לְאֻמִּית, שָׁעָה שֶׁאָנוּ לְחוּצִים וְנֶאֱלָצִים לִדְלוֹת אֶת הַכֹּחוֹת הַסְּמוּיִים בָּנוּ

שִׁעֲמוּם

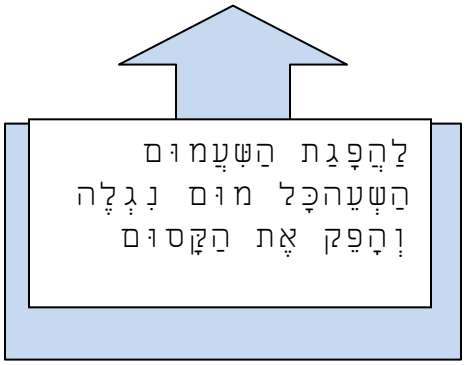

+שְׁעָרִים זָחַלְתִּי עַד כֹּה לְשַׁעַר הַתִּשְׁעִים, הַאֶזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְשַׁעַר הֻלַּדְתִּי - לְמֵאָה שְׁעָרִים?

+לְפִי סֵפֶר יְצִירָה(פ"ד) שִׁבְעָה שְׁעָרִים בִּפְנֵי אָדָם,שְׁתֵּי עֵינַיִים,
שְׁתֵּי אָזְנַיִים,שְׁנֵי נְחִירֵי הָאַף, וְהַפֶּה. מוּטָל עַל הָאָדָם לִהְיוֹת הַשּׁוֹפֵט וְהַשּׁוֹטֵר עַל שְׁעָרָיו שֶׁלֹּא יִכָּשֵׁל בַּדְּבָרִים הָאֲסוּרִים,וְיִהְיוּ אֵלֶּה "שַׁעֲרֵי הַצֶּדֶק" שֶׁיָּבוֹא בָּהֶם (ר' מנחם ציון)

שַׁעֲשׁוּעֵי תּוֹרָה הֵם הַמְפַתְּחִים בָּנוּ אֶת הַחוּשִׁים

+שַׁעֲשׁוּעִים

+שַׁתָּה*לְאַחַר שֶׁהִיא שׁוֹתֶתֶת מִבֵּין רַגְלָיו הֲרֵיהִי מִתַּחַת לְרַגְלָיו

+שְׁתִיקָה *שְׁתִיקָה רוֹעֶמֶת מַחֲרִישָׁה אָזְנַיִים בְּהִתְרָעֲשׁוּתָהּ דַּוְקָא מִשּׁוּם דִּמְמָתָהּ

שְׁתִיקָה אֵינָהּ פּוֹתֶרֶת אֶת הַבְּעָיָה הִיא רַק מַסְתִּירָה את הסתירה

+*שְׁתִיקָה הִיא הָאֱמָנוּת הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר לְהִתְמַחוֹת בָּהּ

שְׁתִיקָה – הַתְּרוּפָה לְטֶרֶף הַפֶּה

שְׁתִיקָה – כְּהוֹדָעָה: ה ו ד א ה

שְׁתִיקָה – כְּהוֹדָעָה: ה ו ד א ה

שְׁתִיקָה הִיא הַדּוּמְיָה הַדְּרוּשָׁה לְפָעָמִים לִבְרִיאוּת הָאֵמָה